STAR WARS
ULTIMUL JEDI

RĂFUIALA

JUDE WATSON

JUDE WATSON

STAR WARS

SERIA ULTIMUL JEDI
RĂFUIALA

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
The Last of the Jedi: Reckoning
2008

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

GHIDUL CARACTERELOR

ULTIMII JEDI

Obi-Wan Kenobi: Mare Maestru Jedi, acum în exil pe Tatooine.

Ferus Olin: Fost Padawan Jedi, odinioară ucenic al Maestrei Jedi Siri Tachi, în prezent agent dublu împotriva Imperiului, pe planeta Bellassa.

Solace: Fostă Cavaler Jedi Fy-Tor Ana, devenită vânător de recompense după instaurarea Imperiului.

Garen Muln: Slăbit de lunile lungi de ascundere după Ordinul 66, locuieşte pe baza secretă pe care Ferus Olin a înfiinţat-o pe asteroid.

Ry-Gaul: Fugar după Ordinul 66, găsit de Solace.

CEI ŞTERŞI

O confederaţie liberă a celor care au fost marcaţi de Imperiu pentru a fi ucişi, care au renunţat la identităţile lor oficiale şi au dispărut; sunt adunaţi pe Coruscant.

Dexter (Dex) Jettster: Fostul proprietar al restaurantului *Dex's Diner*; a înfiinţat o casă conspirativă în *Districtul Portocaliu* de pe Coruscant; rănit într-un raid Imperial care a distrus *Aleea Tâlharilor*.

Oryon: Fost şef al unei reţele Bothane de spionaj din timpul Războiului Clonelor; îşi împarte timpul între baza secretă de pe asteroid şi ascunzătoarea lui Dex.

Keets Freely: Fost jurnalist premiat de investigaţie; vizat de Imperiu pentru a fi ucis; acum se ascunde în casa conspirativă a lui Dex.

Curran Caladian: Fost consilier Senatorial de Svivreni; vărul defunctului consilier Senatorial şi prieten al lui Obi-Wan Kenobi, Tyro Caladian; marcat pentru a fi ucis din cauza rezistenţei sale deschise faţă de instaurarea Imperiului. Locuieşte în casa conspirativă a lui Dex.

ÎNGRIJITORII BAZEI

Raina Quill: Pilot – renumită în lupta planetei Acherin împotriva Imperiului.

Toma: Fost General şi comandant al forţei de rezistenţă de pe Acherin.

CEI UNSPREZECE

Mişcare de rezistenţă de pe planeta Bellassa; grupul începe să fie cunoscut în tot Imperiul; înfiinţat iniţial de unsprezece bărbaţi şi femei, dar a crescut până la a include sute de persoane în oraşul Ussa, cu mai mulţi susţinători pe întreaga planetă.

Roan Lands: Unul dintre *Cei Unsprezece* originali; prieten şi partener al lui Ferus Olin; ucis de Darth Vader.

Dona Telamark: Susţinătoare a *Celor Unsprezece*; l-a ascuns pe Ferus Olin în refugiul ei montan după ce acesta a evadat dintr-o închisoare Imperială.

Wil Asani: Unul dintre *Cei Unsprezece* originali şi acum coordonatorul principal al grupului.

Dr. Arnie Antin: Şi-a împrumutat serviciile medicale grupului, apoi s-a alăturat mai târziu; acum este a doua la comandă.

PRIETENII ŞI ALIAŢII LUI FERUS OLIN

Trever Flume: Tovarăşul în vârstă de treisprezece ani al lui Ferus Olin, fost copil al străzii şi operator pe piaţa neagră de pe Bellassa; acum membru de onoare al *Celor Unsprezece* şi luptător al rezistenţei.

Clive Flax: Fost muzician şi spion corporatist transformat în agent dublu în timpul Războiului Clonelor; prieten al lui Ferus şi Roan; a evadat împreună cu Ferus din închisoarea Imperială de pe Dontamo.

Astri Oddo: Fostă Astri Oddo Divinian; a divorţat de politicianul Bog Divinian după ce acesta s-a alăturat lui Sano Sauro şi Confederaţiei Sistemelor Independente în timpul Războiului Clonelor; acum este fugară, ascunzându-se de Bog; expertă în piratare informatică, specializată în sisteme de coduri la scară macro.

Lune Oddo Divinian: Fiul de opt ani al lui Astri şi al lui Bog Divinian, înzestrat cu abilităţi în Forţă.

Malory Lands: Tehnician medical şi om de ştiinţă; verişoara lui Roan Lands.

Linna Naltree: Om de ştiinţă care l-a ajutat pe Ry-Gaul să scape de capturare după Ordinul 66; forţată de Imperiali să lucreze cu savanta malefică Jenna Zan Arbor.

Tobin Gantor: Om de ştiinţă şi soţul Linnei Naltree; forţat de Imperiu să lucreze la un proiect secret de armament avansat.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Ferus Olin se afla pe câmpiile vaste ale planetei Kayuk şi rostea cuvintele care îl bântuiau de când părăsise Alderaan.

— Darth Vader este Anakin Skywalker.

Lui Obi-Wan Kenobi îi trebuise câteva zile ca să răspundă pe canalul de urgenţă. Acum, Ferus se holba la holoimaginea pâlpâitoare, aşteptându-l să reacţioneze.

Expresia lui Obi-Wan rămase neutră.

— Ce te face să crezi asta?

Ferus îşi adună gândurile pentru explicaţie. De unde să înceapă? Acum, că în sfârşit îl avea pe Obi-Wan, trebuia să prezinte amestecul de fapte, presupuneri şi instincte care îl condusese la această revelaţie.

În acea mică secundă de pauză, o nouă revelaţie îl zgudui.

— Ai ştiut!

Obi-Wan nu spuse nimic.

Ferus voia să arunce comunicatorul spre cerul imens şi galben. În schimb, merse în cerc, lovind cu piciorul câte o piatră din calea lui în frustrarea sa, o manifestare de comportament extrem care nu era tipică unui Jedi.

— De ce nu mi-ai spus? întrebă el când, în sfârşit, se putu calma suficient de mult pentru a vorbi.

— Ferus...

— Nu crezi că ar fi fost util să ştiu?

— Nu văd de ce.

— Nu vezi de ce?

— Ferus, continuă Obi-Wan cu aceeaşi voce înnebunitor de calmă, gândeşte-te la asta. Ce mai contează să ştii cine a fost? Nu a mai rămas nimic din Anakin. A murit în ziua în care a trecut de partea întunecată a Forţei. Era mai bine pentru tine să nu ai această informaţie. Te-ar fi putut pune în pericol. A fost suficient că eu am ştiut.

Felul în care vorbea Obi-Wan îl opri pe Ferus din mers. Evident că durerea încă mai făcea parte din fostul Maestru al lui Anakin. În ciuda milioanelor de kilometri dintre ei, a vastei întinderi a spaţiului, Ferus o putu simţi. Se opri să se gândească la ce însemna să ai un ucenic care să-ţi abandoneze toate învăţăturile şi să treacă de partea întunecată.

— De ce a făcut-o? întrebă el.

— Am teoriile mele, spuse Obi-wan cu gravitate. Nu putem şti cu siguranţă. Cred că Palpatine îl manipulează de ceva vreme. Încet. Plantând seminţe. Aşa operează Sithul. Şi Anakin însuşi... Obi-Wan privi în altă parte, spre vasta întindere de nisip a lui Tatooine. Să ai atâtea daruri, să fii *Cel Ales*... să te temi atât de mult de faptul că

ai putea pierde... Obi-Wan privi înapoi la Ferus. Şi să mă ai pe mine ca Maestru. În cele din urmă, au existat lucruri între noi de care nici măcar nu mi-am dat seama că există. Nu am răspunsul la întrebarea *de ce s-a transformat.* Pot doar să-mi pun această întrebare, iar şi iar.

Ferus expiră, gândindu-se.

— Mai e ceva ce nu-mi spui?

— Sunt lucruri pe care nu le pot discuta, spuse Obi-Wan. Lucruri pe care poate ar trebui să ţi le spun, după ce misiunea ta se va încheia. După ce vei părăsi Imperiul.

— Eu nu fac parte din Imperiu!

— Eşti un agent dublu, zise Obi-Wan brusc. Ai contact cu Sithul. Cu Împăratul. Până nu-i părăseşti influenţa, nu eşti în siguranţă.

— Nu mă aflu sub influenţa lui!

Ferus lătră cuvintele, dar avu nevoie de un efort de voinţă pentru a nu atinge locul din interiorul tunicii sale unde se afla Holocronul Sith. Împăratul i-l dăduse. Până acum nu-l accesase, dar îl simţea în buzunarul ascuns, devenind din ce în ce mai greu pe zi ce trecea, arzând pe pielea lui noaptea. Într-o transmisie holografică era greu să citeşti nuanţele de expresie. Totuşi, era clar pentru Ferus că Obi-Wan era îngrijorat.

— Ferus, e timpul să pleci, spuse Obi-Wan. A trecut destul timp. Simt în tine o tulburare. Pleacă din Imperiu. Vino pe Tatooine. Ar trebui să ne întâlnim din nou şi să discutăm ce e mai bine pentru tine.

Nu am nevoie de sfatul tău. Uite unde te-a adus. Vocea se ridică din pieptul lui şi se opri între dinţi. În ultima vreme apăruse acea voce în el şi ştia că era legată de Holocronul Sith. Nu era sigur dacă era cel mai rău *eu* al său sau ceva în afara lui. Era ca şi cum ar fi fost împărţit în două. Simţea un dor în inima lui de a asculta chemarea lui Obi-Wan. Să se ducă şi să stea din nou lângă un Maestru Jedi şi să simtă calmul prezenţei sale. Totuşi, ceva sălbatic din el dispreţuia această alegere.

Dintr-o dată îi fu frică de Obi-Wan. Erau prea multe sentimente de analizat.

— Nu pot, spuse el. Încă mai urmăresc lista cu posibilele persoane sensibile la Forţă...

— Nu ai găsit niciunul. I-ai investigat pe cei mai promiţători.

— Dar mai sunt şi alţii.

Obi-Wan suspină.

— Ferus, Jedii sunt morţi sau ascunşi.

— Încerc să-i ajut pe cei care sunt în viaţă!

— Încerci să recuperezi ceea ce ai pierdut. Obi-Wan spuse cuvintele cu blândeţe. Şi ar trebui să ştii că nu trebuie să încerci imposibilul. Vino pe Tatooine.

— Vreau să lupt, nu să vorbesc. Vreau să rămân ca să-i pot doborî pe Vader şi pe Palpatine.

— Crezi că Palpatine – Lordul Sidious – crede jocul tău dublu?

— E posibil să suspecteze...

— El ştie. Ştie exact ce faci. Singurul motiv pentru care eşti încă în viaţă este pentru că el ştie. Are un plan pentru tine. Este foarte răbdător. A complotat ani de zile pentru a ne distruge. Nu ştiu de ce se joacă cu tine, dar cu siguranţă se joacă. Asta face Sithul, asmute fiinţele una împotriva celeilalte, ca să stârnească ură şi rivalităţi. Crede-mă, te manevrează.

— Nu mă poate corupe.

— Faptul că eşti atât de încrezător face parte din planul lui. Ştie că ai părăsit

Ordinul Jedi. Ştie că vrei să fii din nou un Jedi. Îți va vorbi despre Forță, îți va spune cum să o foloseşti. A vorbit deja despre asta, nu-i aşa?

— Nu, spuse Ferus.

Un spasm de durere îl lovi. Nu-l mințise niciodată pe Obi-Wan până atunci.

— Vino să mă vezi, îl îndemnă Obi-Wan. Părăseşte Imperiul. Misiunea ta s-a încheiat după ce ai părăsit Alderaanul.

Ferus simți din nou aceeaşi confuzie. O dorință de a asculta, o dorință de a pleca. Dar exista un val mai puternic, care îl împingea mai departe.

— Nu pot, spuse el.

Capitolul 2

După ce ajunse pe Coruscant, Ferus îşi lăsă crucişătorul în hangarul de lângă *Districtul Portocaliu*, folosit de cei care nu voiau să treacă prin procedurile oficiale de verificare. Era un hangar ca o gaură umedă şi întunecată, dar toată lumea de acolo se uita în altă parte când ajungeai. Ferus îşi ţinea gluga pe faţă în timp ce cobora cu tubul liftului până la limita maximă, apoi merse pe jos distanţa rămasă până la *Districtul Portocaliu*. Trebuia să ştii drumul pentru a ajunge acolo. Dacă dădeai peste el din greşeală, existau şanse să te întorci şi să o iei în direcţia opusă. Locul era plin de lămpi incandescente setate la cea mai slabă iluminare, de alei întortocheate, de rampe prăbuşite, de cafenele sordide şi de fiinţe din toată galaxia care încercau să nu se piardă. Era un loc perfect pentru o întâlnire secretă.

Cu toate astea, trebui să se străduiască să găsească locul. Casa conspirativă a lui Dexter Jettster fusese atacată de Imperiu. Toate clădirile de pe *Aleea Tâlharilor* erau distruse. Ferus crezuse pentru scurt timp că toţi cei care se aflaseră înăuntru pieriseră, dar Keets îi trimisese vorbă lui Oryon că el, Curran şi Dex erau în siguranţă şi se ascundeau. Asta fusese o uşurare. Dar Astri şi Clive erau încă dispăruţi. Keets spusese că plecaseră să verifice un cont bancar de pe Niro 11 şi de atunci nu se mai ştia nimic de ei. Ferus era îngrijorat pentru prietenii lui. În scurta perioadă de timp în care acţionase ca agent dublu, văzuse Imperiul de aproape. Îi văzuse eficienţa nemiloasă. Văzuse cât de eficiente erau comunicaţiile lor, cât de raţională era structura lor de putere. Şi se părea că Darth Vader era peste tot. El impunea, ameninţa şi aducea puterea Imperiului asupra celor care îl sfidau.

Lui Ferus îi era greu să-l asemene pe Anakin pe care îl cunoscuse cu acea figură terifiantă. Avusese problemele lui cu Anakin, dar fuseseră rivalităţile mărunte a doi băieţi. Văzuse ceva întunecat în el, dar nu considerase niciodată că era genul de întuneric care ar fi înghiţit toată bunătatea lui Anakin.

Crezuse de atâta timp că, dacă ar putea descoperi adevărata identitate a lui Vader, ar putea să o folosească pentru a-l învinge. Acum nu mai era sigur.

Amintirile lui cu Anakin nu erau chiar atât de rele. Nu fuseseră niciodată prieteni, dar fuseseră multe momente în care lucraseră bine împreună. Îl admirase pe Anakin. Era imposibil să nu-l admire. Anakin fusese cel pe care îl admiraseră toţi Padawanii. Avea prieteni apropiaţi, Tru Veld şi Darra Thel-Tanis. Cum putuse deveni Vader? Cum putuse să lase atâta bunătate în urmă?

Ferus îşi găsi drumul pe aleile din *Districtul Portocaliu*. Oryon aranjase întâlnirea folosind un vechi contact din Războiul Clonelor. Puteau folosi camera din spate a magazinului său, dar numai dacă nu se mai întorceau. Ferus găsi structura mică şi înghesuită pe una dintre străzile laterale care radiau din rampa principală. Intră şi îi spuse proprietarului că este în căutare de piese pentru un droid CZ vechi. Proprietarul nici măcar nu ridică privirea, ci îşi aruncă degetul mare spre spate. Ferus ştia că bărbatul evita în mod deliberat să se uite la oricare dintre feţele celor care veneau la întâlnire. Era mai bine să nu ştie.

Împinse o uşă ponosită din duroţel. Oryon făcu un pas înainte pentru a-l

întâmpina. Trever era în spatele lui, cu uşurarea întipărită pe chip. Ferus înaintă şi îi puse un braț în jurul umerilor.

— Ți-am cerut să faci supraveghere, spuse el. Nu treaba în sine.

Trever păru abătut. Lui Ferus îi venea să se lovească singur. Voise să facă remarca să sune ca o glumă. Adevărul era că era mândru de Trever. Îl rugase să vadă unde locuia Jenna Zan Arbor şi care era gradul de securitate al acesteia. Trever făcuse asta şi chiar mai mult. El şi Ry-Gaul o salvaseră pe Linna Naltree, cercetătoarea care fusese forțată să lucreze cu Zan Arbor la medicamentul ei pentru memorie.

Acum trebuia să spună nu numai lucrul corect, ci şi lucrul perfect. Trever izbucnise în viața lui ca o furtună fulgerătoare, imprevizibilă şi intensă. Îşi pierduse întreaga familie şi, deşi devenise un hoț de stradă şi un escroc, devenise şi erou.

Doar că el nu o ştia încă.

— Întotdeauna mă surprinzi, spuse Ferus, făcând mai mult decât îți cer, mai mult decât îmi imaginez că ar putea face cineva. Mă bazez pe tine pentru asta.

Văzu că vorbele lui îi făcură plăcere lui Trever.

— Mi-aş fi dorit să fi fost şi tu acolo, spuse băiatul. Ry-Gaul nu prea debordează de conversații.

Ferus zâmbi.

— Este mai vorbăreț decât era înainte.

— Majoritatea ființelor vorbesc prea mult, spuse Ry-Gaul din cealaltă parte a camerei.

Trever clătină din cap.

— Trebuia să-mi amintesc de faptul că Jedii aud foarte bine.

Ry-Gaul veni în față. Ferus observă că în ochii lui se citea afecțiune, dar şi amuzament, când se uită la Trever. Ferus nu mai văzuse acea privire de când Rv-Gaul îl avusese ca ucenic pe Tru Veld.

— Voiam să-ți mulțumesc că ai salvat-o pe Linna Naltree, zise Ferus. Am regretat întotdeauna că a trebuit să o las cu Zan Arbor.

— Acum este în siguranță, zise Ry-Gaul. Am predat datele despre agentul de memorie lui Malory Lands, pentru studiu. Cred că ar trebui să le distrugem după ce se va uita peste ele. Ar fi periculos dacă ar cădea în mâini greşite.

— Sunt de acord.

— În ziua în care am salvat-o pe Linna... Ry-Gaul ezită. Acesta este doar un sentiment. Dar Vader părea foarte hotărât să pună mâna pe acel agent. Erau mai mult decât simple presiuni asupra ei pentru o armă pe care o putea folosi Imperiul. Părea... ceva personal.

Asta e interesant, gândi Ferus. *Ce ar fi putut face Anakin ca să vrea cu disperare să uite? Are vreo legătură cu motivul pentru care a devenit Sith?*

Tocmai atunci dădură buzna Keets şi Curran. Toată lumea se bucură să-i vadă. Scăpaseră cu greu de moarte sau de capturarea de către Imperiu.

— Ce mai face Dex? spuse Trever, punând întrebarea la care se gândeau cu toții.

— Se recuperează, spuse Curran, trecându-şi mâinile mici şi delicate peste fața lui blănoasă. A fost lovit de focuri de blaster şi a durat ceva timp până când l-am dus într-un loc sigur ca să fie tratat. Malory a venit în fiecare zi şi face progrese incredibile.

— Deja îşi urlă plămânii după burgeri cu carne de bantha, raportă Keets.

Ferus îşi înclină capul spre Keets pentru a-l îndepărta de ceilalți.

— Îți aminteşti de un Jedi pe nume Anakin Skywalker? întrebă el.

Înainte să abandoneze totul şi să facă parte dintre cei *Şterşi*, Keets fusese jurnalist politic de scandal. Ştia mai multe secrete despre Oraşul Galactic decât oricine altcineva.

— Bineînțeles că da. Marele erou al Războiului Clonelor, spuse Keets. L-a învins pe Contele Dooku.

— Ai auzit vreodată... ei bine, bârfe despre el? Despre viața lui personală?

— Păi, sigur. Senatul era locul meu de muncă şi este un loc foarte mic, deşi este gigantic. Se vorbea despre el şi Senatoarea Amidala.

— Padme Amidala?

Ferus fu surprins. Dar, din nou, nu ar fi trebuit să fie. Nu era de mirare că Obi-Wan îl trimisese pe Naboo.

— Am auzit chiar şi zvonuri despre o căsătorie secretă, dar nu pot să confirm asta. Nu am săpat în viețile personale ale Senatorilor şi întotdeauna mi-a plăcut Senatoarea Amidala. Avea principii.

— Oficial se spunea că Jedii au ucis-o, dar nu poate fi adevărat.

— Nici eu nu cred asta. Dar nu ştiu cum a murit. A fost la sfârşitul războiului, când lucrurile deveniseră confuze.

— Ar trebui să discutăm despre următorul pas pentru *Moonstrike*, spuse Oryon grupului. Nu mai avem această cameră pentru mult timp.

— Înainte să înceapă întâlnirea, spuse Keets. El şi Curran schimbară o privire. Avem ceva de spus. Am vorbit cu Dex. Noi trei am decis să ne retragem din *Moonstrike*. De când am început să lucrăm împreună la rezistență, lucrurile s-au schimbat. Credem cu toții că cel mai bun lucru de făcut este să ne ascundem acum şi să aşteptăm să se ridice o rezistență mai organizată.

— Dar tu nu vrei să faci parte din asta? întrebă Oryon.

Keets aprobă din cap.

— Bineînțeles că da. Dar în acest moment nu am face decât să vă punem în pericol dacă am rămâne. Este clar că Imperiul ştia exact ce loveşte în acel atac. Trebuie să ne ascundem pentru a ne proteja puțina organizare pe care o avem.

— Vom fi întotdeauna disponibili să vă ajutăm, spuse Curran. Dar vom căuta un loc nou în subniveluri unde să locuim.

Ceilalți schimbară priviri. Ferus ştia că gândeau acelaşi lucru. Nu se aşteptaseră niciodată la asta. Era oare începutul unui sfârşit pe care nu-l puteau vedea?

Keets şi Curran plecară în linişte de lângă ei.

— *Moonstrike* încă mai poate continua, spuse Oryon. Am câştigat trei noi membri în timp ce tu erai pe Alderaan, Ferus. Iar Flame începe să alinieze câteva corporații. A avut o întâlnire cu savanții de pe Samaria şi Rosha. Sunt nerăbdători să se întâlnească şi să facă schimb de tehnologii pentru a crea acel super-droid despre care ai vorbit pe Samaria.

— Se întâmplă o mulțime de lucruri bune, spuse Trever. Doar că e greu să te simți bine când Dex, Keets şi Curran nu fac parte din ele.

— Avem totuşi nevoie de un loc pentru întâlniri, continuă Oryon. Nu am reuşit să ne punem de acord asupra lui.

Nu spuse mai mult de atât. Dar Ferus ştia ce voia. Succesul primei întâlniri *Moonstrike* depindea acum de el. Avea un loc sigur – baza secretă de pe asteroid. Aproape că parcursese lista celor sensibili la Forță. Nu reuşise să localizeze niciun alt Jedi.

Se ridică în picioare.

— În regulă. Contactează-i pe ceilalți. Spune-le că avem un loc sigur de întâlnire. Oferă-le escortă Jedi. Dacă împărțim grupul în trei echipe, Solace, Ry-Gaul şi cu mine îi putem duce pe asteroid. Nimeni în afară de noi nu va şti unde se duc. După ce vom aranja totul, vom întrerupe comunicările până când vom ajunge acolo.

Oryon aprobă din cap.

— Este un plan bun. Tot ce ne trebuie sunt navele.

— Flame ne poate ajuta cu asta, spuse Trever.

— Ea aşteaptă semnalul nostru, spuse Oryon. Lasă-mă să văd dacă pot obține o holotransmisie.

Oryon îi transmise un semnal lui Flame, iar ea apăru în câteva clipe în modul holo în miniatură. Ferus îi spuse rapid că fusese de acord ca prima întâlnire *Moonstrike* să aibă loc la baza sa secretă.

— Avem nevoie de nave, spuse Oryon. Unele rapide.

Flame aprobă din cap.

— Vă voi face rost de nave.

— Nu e vorba doar de nave, sublinie Ferus. Vor trebui să fie înregistrate. Va trebui să trecem prin punctele de control Imperiale. Cu trei nave care adună atâtea ființe, şansele de a evita controalele Imperiale nu sunt bune.

Flame se gândi pentru o clipă, apoi zâmbi.

— Am o idee, spuse ea.

Capitolul 3

Darth Vader părăsi hangarul Imperial şi parcurse distanța până la Turnul *Republica 500*. Fusese plecat mai mult timp decât ar fi vrut, iar Zan Arbor îi ignorase mesajele. Odată ce va avea agentul de memorie, avea s-o bage într-o închisoare Imperială şi să vadă dacă îi plăcea.

Lucrurile pe Alderaan nu decurseseră bine. Împăratul fusese nemulțumit de prestația lui. Imperiul picase de prost atunci când armele pe care le plantase Vader dispăruseră. Împăratul sugerase ca, după ce Ferus Olin îşi va termina misiunea, să fie repartizat alături de Vader. *Imposibil!* Nu va accepta una ca asta. Va găsi o cale să ocolească situația. Ştia că Stăpânul său îl punea la încercare. Dacă va putea scăpa de amintirile sale, va deveni mai puternic. Dacă Padme nu l-ar mai vizita noaptea în visele sale, ar putea să se odihnească.

Se opri în hol. Recepționerul tremură vizibil când se apropie de el.

— Pot să vă ajut, Lord Vader? întrebă funcționarul.

— Jenna Zan Arbor este în reşedință?

— Da, domnule. Vreau să spun, my Lord. Adică, da, nu a plecat. Acceptă livrări de mâncare. O voi contacta şi vă voi anunța...

— Nu o face. Doar deblochează securitatea. Mă duc sus.

Intră în turbolift. Îşi putea auzi respirația în timp ce liftul se ridica. În curând va avea linişte. Zan Arbor era o cotoroanță vanitoasă, exasperantă şi pompoasă, dar era şi genială. Ea îl va salva şi apoi el o va arunca în închisoare.

Turboliftul se deschise, iar el se îndreptă spre camerele ei. Recepționerul eliberase încuietoarea, iar Vader împinse uşa. Ea stătea ghemuită pe canapea, cu fața spre ferestrele din podea până în tavan. Afară, traficul sclipea pe culoarele spațiale aglomerate ale Oraşului Imperial. Ea nu se întoarse. Pe masa din fața ei se afla o mulțime de ceainice şi ceşti de ceai. Ceaiul se vărsase şi picurase pe podea.

— Mi-ai ignorat mesajele.

Ea tot nu se întoarse. Ciudat. Se apropie mai mult, astfel încât să-i poată vedea fața. Buzele ei se mişcau. Ea nu se întoarse să se uite la el. Vorbea cu ea însăşi.

— Formula pentru toxina derivată din C-tentium este... este... este... Am ştiut-o cândva, sau cred că am ştiut-o... M-am născut pe Moseum, îmi amintesc că... Nu-mi amintesc când am venit aici... Am conturi bancare pe undeva... trebuie să-mi amintesc unde, trebuie să... Îşi bătu capul de câteva ori. Sistemul de livrare a toxinelor în apă este... Am avut odată o rochie din septsilk pe care toată lumea o admira...

Se repezi spre masă şi bău dintr-o ceaşcă de ceai.

— Ceaiul meu preferat era tarina. Mai luă o înghițitură. Nu, era hannite. Nu. Floare de afine...

— Ce faci? răcni Vader.

Ea se uită la el pentru prima dată.

— Te cunosc? Da, te cunosc? Îşi ridică mâinile într-un mod copilăresc. Nu-mi pot aminti lucruri. Dar dacă mă gândesc foarte, foarte mult aş putea... Îți aminteşti de rochia mea din septsilk? Poți să-mi spui ce culoare avea?

Îngrozit, Vader se întoarse cu spatele şi se grăbi spre dormitorul ei. Datapadul dispăruse, cu toate fişierele şi înregistrările ei.

Stătea în mijlocul camerei şi îşi simțea furia crescând.

Olin era în spatele acestei întâmplări.

Ultima lui şansă de pace dispăruse.

Padme va fi mereu alături de el. Amintirea blândeții ei, a zâmbetelor ei, a groazei în timp ce o ținea cu mintea lui, sufocând-o, dorind să o lase moale, dorind să o învețe minte, dorind să o facă să plătească pentru neloialitatea ei...

În jurul lui, pereții începură să se crape.

Capitolul 4

Clive şi Astri erau prinşi în capcană de două zile, iar în dimineaţa celei de-a treia zile înţeleseră că trebuiau să iasă de acolo, altfel aveau să moară. Îşi raţionalizaseră mâncarea şi apa, dar nu avuseseră prea mult. Încercaseră tot ce ştiau pentru a scăpa din cămăruţa ascunsă în marea proprietate de pe Revery, dar încă erau prinşi în capcană. Clive întâlnise în sfârşit o încuietoare pe care nu o putea deschide.

Vedea că Astri slăbea din ce în ce mai mult. Încercase să îi dea din proteinele şi apa sa, dar asta nu făcuse decât ca ea să se înfurie pe el. Stătea aşezată, cu capul lipit de perete. Acum încercau să economisească energia.

— Ceea ce mă deranjează cu adevărat este că încă nu ştim, spuse ea cu vocea răguşită de uscăciune. Dacă voi muri într-un mic cub alb, chiar aş vrea să ştiu de ce.

— Nu o să mori.

Ea îşi întoarse faţa spre el.

— Nu ţi-e frică.

— Nu încă. Sunt doar supărat. Pe cel care a proiectat chestia asta. De ce ar vrea ca intruşii să moară de foame?

Astri ridică din umeri.

— Suntem într-o zonă izolată. Dacă ai pune alarme, securităţii i-ar lua prea mult timp să ajungă aici. Dacă acesta este locul lui Eve Yarrow, ea nu ar vrea să afle cineva că este locul ei, aşa că nu are încredere în nimeni.

— Stai puţin, spuse Clive. Noi presupunem că este o capcană. Dar dacă nu este?

— Şi atunci ce este? întrebă Astri.

— Un loc în care să se ascundă Eva însăşi, sugeră Clive.

— Să se ascundă de cine?

— De oricine. Dacă am dreptate în privinţa ei, joacă un joc periculos. Dacă cineva vine să o caute, ea se ascunde aici şi aşteaptă.

— Bine, spuse Astri. Dar cu ce ne ajută asta? Suntem încă prinşi în capcană.

— Înseamnă că există o cale de ieşire.

— Am cercetat fiecare centimetru din acest loc. Pereţii sunt solizi. Tavanul e din piatră...

Vocea lui Astri se întrerupse. Dintr-o dată, lovi cu mâna pe pământ.

— Exact, spuse Clive încet. Dintr-un motiv stupid, nu am verificat podeaua.

Se puseră amândoi în patru labe şi se deplasară pe podea, piatră cu piatră, lovind-o pe fiecare, testând-o, sucind-o. Nimic nu părea în neregulă.

Astri se aşeză în mijlocul podelei, cu capul în mâini.

— Dacă aş fi eu, aş vrea un indiciu, spuse ea. Sunt o mulţime de pietre pe podeaua asta... Aşteaptă o secundă. Îţi aminteşti cum am ajuns aici în primul rând?

— Ai văzut tabloul acela şi l-ai înclinat, iar holograma a trimis un fascicul de lumină către încuietoare. Şi uita aşa, am ajuns în închisoare.

Astri închise ochii, încercând să-şi amintească procesul. Reluă scena în mintea ei. Înclinase tabloul, uşa se deschisese, ea avansase... Raza intrase în camera mică în timp ce ea intrase. Era înclinată în jos, spre podea... Astri înaintă, apoi puse mâna pe

o piatră, netedă şi cenuşie la fel ca toate celelalte.

— Asta. Ar trebui să fie uşor de făcut, gândi ea cu voce tare. Ar trebui să existe un mecanism de eliberare undeva...

Îşi mişcă degetele în jurul pietrei, de-a lungul mortarului care o ținea în loc. Pe o parte era o muchie zimțată care se potrivea perfect cu mortarul. Apăsă pe margine. Nimic. Îşi agăță degetele de ea şi găsi un senzor în miniatură, gri ca piatra şi încastrat în ea. Apăsă pe el. Piatra alunecă în sus, atârnând în aer, susținută de un jet invizibil de aer.

— Stele şi planete, ai reuşit, spuse Clive.

Astri coborî mâna în gaura pe care o crease roca ridicată. Luă de acolo un mic controler care îi încăpea în palmă şi îl ridică în fața lui Clive.

— Asta este calea ei de ieşire.

— Ai grijă – probabil că are un fel de capcană, spuse Clive. Dacă o foloseşte altcineva, ar putea să fuzioneze încuietoarea.

Ea îi înmână dispozitivul.

— Ăsta e departamentul tău.

Clive băgă mâna în centura utilitară. Aşezându-se cu picioarele încrucişate pe podea, scoase o unealtă mică şi o puse lângă controler.

— Probabil că are un cod special.... pe care va trebui să-l ocolesc, spuse el, lucrând cu atenție.

Astri nu-i putea vedea decât creştetul capului cu părul întunecat.

— Ocolesc sistemul inițial, murmură el. Reinstalez direct propriul meu cod... bine, să încercăm asta.

— Şi dacă nu funcționează?

Clive ridică din umeri.

— Tot blocați rămânem. Sau...

— Sau?

— Nu ştiu. Se eliberează un gaz otrăvitor?

— Trebuia să spui asta?

Zâmbind, cu fața plină de transpirație, Clive se întoarse şi introduse numerele. Auziră un clic şi uşa se deschise.

— Eşti un geniu, spuse Astri, aruncându-şi brațele în jurul lui.

— Era şi timpul să recunoşti asta, spuse el în buclele ei.

Ea se retrase, stânjenită. Ieşiră împreună după ce Clive puse la loc senzorul şi piatra. Tot nu voiau să lase vreo dovadă a prezenței lor.

— Ei bine, următorul pas este evident, spuse Clive. Facem un raid la frigider.

— Da, avem nevoie de mâncare şi apă, spuse Astri. Dar după, eu...

Se opri brusc. Amândoi auziseră. Cineva intra pe uşa din spate.

Clive o apucă de braț şi o trase pe hol chiar în momentul în care uşa se deschidea. Tocmai se grăbeau spre scări când auziră o voce în spatele lor.

— E un blaster îndreptat spre voi. Opriți-vă.

— Mi se pare o idee bună să ne oprim, îi spuse Clive lui Astri.

— Întoarceți-vă.

Întâlniră ochii unei creaturi ciudate – mică, cu oase fine, cu pielea verde pal şi tentacule înfăşurate în jurul capului ca un turban. În clipa care îi trebui să o evalueze, Clive decise că ar fi fost o idee proastă să încerce să o dezarmeze.

— Vreți să-mi spuneți ce căutați aici? întrebă ea.

— Suntem prieteni ai proprietarei, zise Clive. Eve ne-a chemat aici. Nu v-a spus?
— Arăt eu ca şi cum aş fi fost crescută în Țara Naivilor?
Clive clătină încet din cap.
— Categoric nu. Te-aş pune pe Tărâmul Isteților, în orice zi a săptămânii.
Ea flutură nerăbdătoare blasterul.
— Ce urmăriți?
Astri decise că ar putea la fel de bine să spună un adevăr parțial. Îşi dădea seama, după hainele simple şi foarte bine reparate ale servitoarei şi după cizmele ei vechi, că nu era plătită foarte bine pentru a fi îngrijitoare.
— Credem că Eve Yarrow ar putea încerca să le facă rău prietenilor noştri, spuse Astri. Aşa că am intrat, căutând informații.
— Dacă ne lăsați să plecăm, o să facem să merite, adăugă Clive.
Îngrijitoarea nu încercase să o apere pe Eve Yarrow. Asta îi spuse tot ce trebuia să ştie.
Îngrijitoarea îşi coborî blasterul.
— Ei bine, de ce nu ați spus aşa? Nu sunt o prietenă a Imperiului.
Uşurarea trecu prin Clive. Nu se întâmpla prea des să aibă parte de o asemenea şansă.
— Sunt doar o angajată, spuse ea. Atâta timp cât nu murdăriți podeaua cu noroi, nu-mi pasă. Am venit doar să pregătesc casa pentru o vizită.
— Vine şi ea?
— Aşa a spus. Şi va avea un vizitator. Îngrijitoarea se uită spre monitorul de securitate. Se pare că a sosit.
— Ştiți cine este? întrebă Astri.
— Vedeți cu ochii voştri.
Îngrijitoarea arătă cu mâna spre monitor. Cupola cabinei de pilotaj era deschisă şi o siluetă înaltă, în negru, se îndepărta de crucişătorul elegant. Era Darth Vader.
— Cred că se poate spune cu siguranță, spuse Clive, înghițind în sec, că Eve Yarrow lucrează cu Imperiul.
— Există o uşă în afara bucătăriei care duce la o alee de serviciu, spuse îngrijitoarea. Dacă plecați acum, puteți să o luați pe o cărare din spate, pe faleză. Nu se poate vedea din casă.
Clive şi Astri schimbară priviri. Asta era şansa lor de a afla în sfârşit ce căutau.
— Rămânem, spuse Astri.

Capitolul 5

Luminile laser străluceau prin întunericul după-amiezii ploioase: CONVENȚIA GALACTICĂ A PRODUCĂTORILOR DE NAVE DE LUX.

Convenția era renumită în rândul elitei galaxiei, o expoziție comercială anuală care oferea în avanpremieră prototipuri şi modele noi de nave personale. Modelele de lux puteau fi comandate înainte ca acestea să ajungă în sălile de expoziție, iar cei mai bogați concurau pentru a vedea cine poate obține primul navele fantastic de scumpe.

Flame se întâlni cu Solace, Trever şi Ry-Gaul la intrarea VIP. Ferus rămăsese la hangar. Acum, că era agent dublu, era mai bine să nu să nu fie remarcat.

Flame împărți etichetele de identitate.

— Astea vă vor permite să intrați în toate zonele restricționate, le spuse ea. Putem decola direct de aici, din hangar. Vânzătorii sunt autorizați să emită pe loc înregistrări temporare pentru nave.

— Dar tot vor fi verificări, nu-i aşa? întrebă Trever.

— Vor renunța la verificări cu stimulentele potrivite, răspunse Flame. Galaxia nu s-a schimbat atât de mult... încă. Cei bogați obțin ceea ce vor. Urmați-mi exemplul. Am verificat deja afişajele şi am ales noile noastre transportoare.

Îşi lipiră plăcuțele de identitate pe tunici şi intrară în spațiul vast. Trever înghiți în sec. Nu ştia de unde să înceapă. Toate mărcile de lux se aflau aici, iar ochii îi erau orbiți de carenele cromate, de hublourile cu nuanțe de curcubeu şi de vopseaua aplicată cu laser. Cockpiturile şi rampele de acces erau deschise larg şi lăsau să se întrevadă tapițeria de pluş din saloane somptuoase şi cabinele de pilotaj cu comenzi şi propulsie de top. Apoi erau monitoarele de observare cu scaune pe mai multe niveluri şi ultima generație de droizi de serviciu, droizi servitori şi droizi de protocol.

Se întoarse în cerc, copleşit.

— Concentrează-te, puştiule, spuse Flame cu un zâmbet. Avem o treabă de făcut.

Flame îi conduse prin convenție. Cei mai mulți dintre participanți erau îmbrăcați în cape opulente şi pălării înalte care deveniseră rapid marca stilului de cel mai înalt nivel pentru bogații din galaxie. Îşi croiră drum prin mulțimea aliniată pentru a urca la bordul celor mai noi modele, până la un colț unde se afla un distribuitor mai mic. *SISTEME MAI ELEGANTE: CELE MAI BUNE CLASIFICĂRI, CELE MAI PERSONALIZATE SERVICII*, scria pe bannerul distribuitorului.

Flame adună grupul mai aproape.

— Am cercetat această companie. Sunt noi şi nu sunt mari, dar au tehnologie de primă mână şi încearcă să spargă piața acaparată de cei mari. Ei vor fi mai dispuşi să facă o înțelegere. Am stabilit deja o întâlnire. Am spus că suntem o companie mică, cu birouri pe diferite planete din Nucleu. Avem nevoie de nişte nave rapide şi de lux.

Se apropiară de vânzător, un tânăr scund, îmbrăcat impecabil, cu tunică neagră bine croită. Părul îi era aranjat cu grijă în smocuri în jurul capului. Trever văzu nerăbdarea din ochii lui în timp ce se apropiau. Era clar că spera la o vânzare mare.

Flame îi explică pe scurt cine erau şi ce nevoi aveau. Vânzătorul îşi flutură brațul pentru a indica prototipurile din spatele lui.

— Sunteți bineveniți să urcați la bord şi să aruncați o privire. Luați loc în scaunul pilotului în aceste frumuseți. Vă garantez că va trebui să vă scot de acolo cu o servocheie. Avem cele mai înalte specificații de sistem din domeniu. Hipermotorizare pe toate modelele, cu două motoare ionice. Dar ne zgârcim la lux? Nicidecum. Scaune din piele Corelliană şi ajustabile, cele mai luxoase niveluri din industrie.

Trever nu avu nevoie de îndemnuri. Urcă pe rampă şi alunecă în scaunul pilotului, apoi verifică consola. *Frumos*. Dispozitive de navigație de putere mare, ecran şi vizibilitate mare.

Ry-Gaul coborî în compartimentul motorului, iar Solace se ghemui pentru a examina partea inferioară a consolei.

— Aş putea instala nişte tunuri laser fără prea multe probleme, murmură ea. Dar ar dura prea mult. Cel mai bun lucru pe care îl putem face este să ne bazăm pe ceea ce au pus ei şi să zburăm repede.

Trever se uită pe fereastră. Flame vorbea cu vânzătorul. Acesta dădea din cap. Nu arăta bine.

— Se pare că are nevoie de ajutor, îi spuse el lui Solace.

Solace şi Ry-Gaul se îndreptară spre rampă, iar Trever merse în urma lor.

Când apărură ei, vânzătorul dădea din cap cu un zâmbet larg.

— Mi-ar plăcea să vă ajut. M-aş bucura să vă fac pe plac. Dar nu pot. Am nevoie de prototipuri aici pentru a vinde. Vă dați seama de asta, nu? Nu pot vinde navele dacă publicul nu le poate vedea, corect? Pot să vă aduc navele în două săptămâni. O lună, cel mult.

— Dar v-am spus, dacă putem cumpăra două nave astăzi, sunt autorizată să fac o comandă foarte mare, spuse Flame. Când ne întoarcem, dacă ne plac. Cincisprezece, cel puțin. Poate douăzeci. Şi, la urma urmei, trebuie să vedem cum se manevrează navele.

— Avem un simulator de zbor chiar aici, spuse vânzătorul.

Ry-Gaul înaintă şi făcu semn cu mâna prin aer.

— Dar noi părem de încredere, aşa că să trecem peste asta.

— Dar voi păreți de încredere, aşa că să trecem peste asta, spuse vânzătorul.

— Veți avea nevoie de înregistrările navelor, spuse Solace. O să le emit eu.

— Veți avea nevoie de înregistrări. Mai bine le-aş emite.

Vânzătorul dispăru în biroul său temporar.

— Până acum, totul e bine, murmură Flame. Vom putea să decolăm chiar de aici din hangar.

— Pericolul este după ce plecăm, spuse Solace. Va trebui să îi explice şefului său de ce a lăsat prototipurile să plece. Trebuie să sperăm că nu vor anula înregistrările.

— Sau ca Imperiul să nu le verifice, spuse Ry-Gaul.

Vânzătorul ieşi din birou, cu mâinile pline de acte.

— Transferul de credite a fost efectuat, aşa că puteți pleca. Acestea sunt actele, iar navele au fost codificate cu numerele voastre de înregistrare. Am făcut o cerere de înregistrare temporară şi a fost aprobată. Aşa că tot ce trebuie să faceți este să vă înregistrați pe lumea voastră natală când ajungeți acolo. Sunteți autorizat să zburați până acolo pe o rută directă, dar nu în afara Nucleului. Deci, fără plimbări, ha ha ha. Mă bucur că am făcut afaceri cu dumneavoastră. Folosiți modul manual pentru a vă îndrepta spre hangar. Sunteți gata de decolare.

— Mulțumesc, spuse Flame, afişând cel mai fermecător zâmbet al ei. Eşti un

vânzător grozav.

— Spune-i asta şefului meu!

— Aşa voi face!

Cu un ultim salut vesel, Flame se îndreptă spre nave.

Solace se strecură în scaunul pilot uneia dintre nave, Ry-Gaul în cealaltă. Trever şi Flame se urcară la bord ca pasageri pe nava lui Solace.

Hangarul era adiacent sălii în care erau expuse crucişătoarele. Porniră motoarele şi înaintară. Controlul de securitate se afla în faţă.

— Sunt gărzi Imperiale la controlul de securitate, observă Solace.

— Este în regulă, spuse Flame. Sunt acolo doar pentru spectacol. Nu au de gând să oprească cele mai bogate fiinţe din galaxie.

Trever simţi cum inima i se împiedică în piept.

Ofiţerii le făcură semn să treacă.

Ry-Gaul ieşi în viteză pe culoarul spaţial, iar Solace îl urmă. Respirară cu toţii puţin mai uşor când lăsară în urmă centrul de convenţii. Zburară prin culoarele spaţiale şi coborâră sute de niveluri, spre hangarul de lângă *Districtul Portocaliu*. Solace dădu din cap aprobator în timp ce manevra nava prin trafic.

— Bună senzaţie la cârmă, spuse ea.

Aterizară în hangar şi coborâră. Ferus îi aştepta. Fluieră când văzu ce aduseseră.

— Cu siguranţă ştii cum să-ţi alegi navele, îi spuse el admirativ lui Flame.

Acum, împreună cu nava ultra-elegantă a lui Flame, aveau trei nave rapide.

— Părăsirea Nucleului cu o înregistrare temporară este o infracţiune minoră, spuse Flame. Dar ar trebui să încercăm să evităm opririle inutile.

— Fiecare navă poate găzdui aproximativ treizeci de pasageri, zise Solace. I-am împărţit în trei grupuri pe liderii rezistenţei care vin. Pe cei mai mulţi dintre ei îi putem lua din locaţii comune. Avem şaizeci de lideri, aşa că avem destul loc.

Fiecare luă câte o treime din listă. Ferus o verifică pe a lui. Nu va trebui să se oprească decât de două ori în Nucleu înainte să se îndrepte spre asteroid. Părea ceva simplu. Dar totul ar fi putut să meargă prost.

Cei trei Jedi se împărţiră, astfel încât fiecare să fie pe o navă. Ry-Gaul se oferi voluntar să meargă cu Flame pe crucişătorul ei. Ei aveau cele mai multe opriri de făcut. Trever avea să meargă cu Ferus.

— Deocamdată, păstrăm tăcerea pe comunicatoare, zise Ferus. Orice transmisii de urgenţă ar trebui să treacă prin Toma, pe la bază. Fie ca Forţa să fie cu noi toţi.

Capitolul 6

E ca pe vremuri, gândi Trever. El şi Ferus zburau împreună prin galaxie, evitând Imperiul. Până acum, nu dăduseră de nicio problemă. Rămăseseră în Nucleu, iar înregistrarea navei trecea de fiecare control Imperial. Nava era acum plină cu pasageri nerăbdători să ajungă la locul de întâlnire.

Lucrurile nu mai merseseră atât de bine de mult timp.

Ca de obicei, Ferus îi citise gândurile, fir-ar el să fie de Jedi ciudat.

— Nu fi prea încrezător, îi spuse Ferus pe un ton scăzut. Mai avem încă un drum lung de parcurs.

Era cu siguranţă bine să-l revadă pe Wil. Wil reuşise să se strecoare de pe Bellassa şi ajuns la staţia Telepan aflată în apropiere. Urcă ultimul la bord, bătându-l pe Ferus pe umăr cu multă afecţiune. Wil şi Ferus făcuseră parte din *Cei Unsprezece* iniţiali, faimosul grup de rezistenţă de pe Bellassa, care număra acum mii de oameni.

— Arnie nu a vrut să ţi se alăture? întrebă Ferus.

— Am lăsat-o la conducere în Ussa, spuse Wil. O să-mi lipsească, dar avem câteva operaţiuni în desfăşurare care au nevoie de expertiza ei.

Liderii rezistenţei rămaseră în salonul luxos, cu capetele împreunate în timp ce vorbeau despre strategii şi planuri. Trever rămase în cabina de pilotaj cu Ferus. Observase o schimbare în el. Chiar şi prin pericol şi haos, Ferus îşi păstrase simţul umorului. Dar acum avea o gură sumbră, iar privirea îi era adesea îndepărtată. Să fi fost din cauza durerii pentru pierderea partenerului său, Roan, sau se întâmpla altceva? Trever nu-şi putea da seama. Pentru prima dată de când îl întâlnise pe Ferus, îi era teamă să-l întrebe. O umbră întunecată atârna asupra lui ca o haină veche.

Trever ar fi vrut ca Ferus să o lepede.

— Aşadar, încercă Trever, cum merge treaba cu agentul dublu zilele astea? Ai de gând să renunţi în curând?

Ferus strânse din dinţi.

— Ăsta e planul.

— Ei bine, ce mai aştepţi? întrebă Trever. I-ai investigat pe toţi cei care simt Forţa şi nu ai găsit niciun Jedi, nu-i aşa? Se pare că e timpul să pleci.

Ceva în Ferus se închise. Trever nu trebuia să fie sensibil la Forţă ca să simtă asta.

— Nu e atât de simplu, mormăi Ferus. E timpul să intrăm în hiperspaţiu.

Tastă coordonatele de salt. Dintr-o dată, o lumină de avertizare de pe consolă începu să clipească. Ferus se aplecă în faţă.

— Ce este asta? Hipermotorul arată o defecţiune.

— Este nou-nouţ, zise Trever. Poate că e doar indicatorul. Voi face o verificare a sistemelor. O clipă mai târziu, strigă: Este transpacitorul[1]. Primesc citire de defecţiune.

— Preia comanda, spuse Ferus cu asprime.

Ieşi din cabina de pilotaj şi se îndreptă spre motoare. Când apăru, era acoperit

---

[1] Transpacitor – componentă cheie a hiperpropulsorului. Dispozitivul de mărimea unui pumn transferă excesul de căldură şi energie din hiperpropulsor, prevenind deteriorarea internă.

de unsoare.

— Acesta este transpacitorul, spuse el, ținând în mână piesa de mărimea unui pumn. Nu înțeleg. Fără asta nu putem risca să intrăm în hiperspațiu. Va trebui să aterizăm şi să o înlocuim. Cel puțin este o reparație uşoară. O pot face singur.

Se îndreptă spre computerul navigațional şi răsfoi hărțile stelare.

— Suntem în plin teritoriu Imperial. Mai mult, suntem şi în afara Nucleului. Nu se putea întâmpla într-un loc mai rău. Va trebui să aterizăm la Hallitron-7.

Dintr-o dată, Wil apăru în uşa cabinei de pilotaj.

— Hallitron? Sunt trei garnizoane acolo. Portul spațial este un punct principal de decolare pentru navele Imperiale! Ce se întâmplă?

— Nu avem de ales, zise Ferus. Transpacitorul este defect. Uite, dacă nu verifică cum trebuie înregistrarea, vom fi în regulă. Rămâneți cu toții la bord. Voi aduce piesa şi voi repara motorul. Este ceva simplu; ar trebui să dureze doar câteva ore.

— Aterizăm? Unul dintre liderii rezistenței, Boar Benu, intră în cabina de pilotaj. Ochii lui negri oblici erau neliniştiți. Trebuia să ne îndreptăm direct spre baza secretă.

— Avem probleme la motor, spuse Ferus.

— Probleme la motor? Nu a fost verificată nava înainte să plecăm? Asta e o neglijență! Dacă eu aş fi condus o mişcare de rezistență în acest mod, aş fi fost într-o închisoare Imperială!

Ferus nu putu să-l contrazică. Avea dreptate. Făcuseră o verificare a sistemelor motorului, dar nu puteai să vezi totul. Transpacitorul cedase în timpul zborului.

— Va trebui să aterizăm. Să o acceptăm şi să ne păstrăm calmul.

Cu o privire furioasă, Boar Benu se retrase din cabină. Wil se uită la Ferus.

— Suntem cu toții nervoşi, spuse el. Nu vrem ca lucrurile să meargă prost.

— Întotdeauna merge ceva prost, zise Ferus. Şmecheria e să rezolvi problema.

* * *

Ferus dădu înregistrarea navei, iar ei fură autorizați să aterizeze şi li se dădură coordonatele. Trever înghiți în sec când văzu şirul de nave Imperiale. Nave mari, crucişătoare, nave de luptă TIE, o navă din clasa Capital şi trupe de şoc peste tot.

— Asta e o zi cu totul nebună, şopti el.

— Ghinionul ar fi precum norocul în comparație cu asta.

— Este în regulă, spuse Ferus cu fermitate. O putem face. O să ne duc în hangar şi o să rămânem discreți.

Apoi strecură crucişătorul în hangar. Liderii rezistenței îşi ridicară privirea când băgă capul în cabină.

— Am votat, spuse Boar Benu. Dacă nu vă întoarceți şi nava nu este reparată într-o oră, ne despărțim cu toții şi ne găsim mijloace de transport înapoi pe lumile noastre.

Cum îndrăzneşti să mă sfidezi?

Era din nou vocea aceea. Ferus îşi menținu respirația calmă.

— Asta e mai periculos decât să aştepți, protestă el.

— Am mai fost nevoiți să ne zbatem şi înainte, zise Boar. Asta nu ne îngrijorează. Să stăm aici şi să aşteptăm să fim arestați este mai rău.

— O să vă scot de pe planetă într-o oră, spuse Ferus.

— Ar trebui să acționăm cât se poate de normal, spuse Boar. Sugestia mea este

să ne îndreptăm spre cantină, ca şi cum ar fi o oprire de rutină pentru reparaţii.

— Cred că ar trebui să rămâneţi la bord, spuse Ferus. Veţi atrage mai puţină atenţie în acest fel.

— Dacă verifică înregistrarea şi află că este temporară, vom avea probleme, zise Boar. Am prefera să fim în poziţia de a sări într-o navă de pasageri dacă va fi nevoie.

Ferus îşi înclină capul. Nu le putea spune ce să facă, din păcate.

Wil îl ajunse din urmă în timp ce părăsea nava.

— Am încercat să mă înţeleg cu ei. Boar i-a speriat. Nu are încredere în tine.

— E destul de agitat pentru un lider al rezistenţei, spuse Trever.

— Nu-l învinovăţesc, spuse Ferus. Sunt multe motive de nervozitate. Dar am trecut prin prea multe pentru ca totul să se destrame acum. Dacă nu mă întorc într-o oră, furaţi o navă şi plecaţi.

* * *

Ferus traversă hangarul, îndreptându-se spre grupul de turbolifturi care ducea la suprafaţa planetei. Se baza pe faptul că existau o mulţime de ateliere de reparaţii în apropierea portului spaţial aglomerat. Ăsta era un lucru sigur. Dar trebuia, de asemenea, să găsească un loc unde să nu se pună întrebări. Din fericire, locurile care vindeau piese de schimb erau de obicei aşa.

Când turboliftul coborî, Ferus simţi mişcarea ca şi cum ar fi fost în cădere liberă. Avu din nou senzaţia că mintea lui se divizează. Acum se întâmpla mai des. De câteva ori în timpul călătoriei trebuise să se abţină să-i spună brusc lui Trever să nu mai pună întrebări. Îşi aminti o perioadă, nu cu mult timp în urmă, când îi plăcuse vorbăria lui Trever. Ştia că izvora dintr-o combinaţie de tinereţe, nervozitate şi afecţiune şi se alăturase glumelor băiatului. Acum, pur şi simplu îi făcea creierul să explodeze.

Când Boar îi spusese că votaseră să plece dacă nu reuşea, simţise o furie disproporţionată faţă de decizie. Furia fusese surprinzătoare.

Uşile turboliftului se deschiseră. Ferus simţi pe gât briza umed.

Sentimentele erau provocate de Holocronul Sith, ştia asta. Trucul era să nu se lase intimidat de ele. Dacă avea de gând să înveţe cum să extragă putere din partea întunecată a Forţei, atunci avea să navigheze pe ape agitate.

Când Wil îi atinsese braţul în timp ce pleca, Ferus simţise iar o explozie de furie. Pentru o clipă, Wil păruse ca o umbră, iar Ferus îi privise pe Wil şi pe Trever ca şi cum s-ar fi aflat în spatele unui ecran. Nu simţise nicio emoţie pentru ei, în afară de furie.

Nu era el. Nu era deloc stilul lui.

Bineînţeles că eşti tu. Recunoaşte-te şi începe călătoria spre ceea ce poţi fi. Învaţă că ceilalţi nu fac decât să îţi împiedice progresul.

Capitolul 7

Clive şi Astri erau bine ascunşi dar, când intră Darth Vader, Clive se întrebă dacă erau cu adevărat atât de în siguranță pe cât credea el. Se ascunseseră în dormitor. Dacă Vader urca la etaj, ar fi putut să se strecoare pe fereastră şi să sară pe pământul moale de dedesubt.

Îl puteau auzi cum o interoga pe servitoare, cu vocea sa laconică şi cu obişnuitul său ton monoton, profund şi plin de enervare.

— Trebuia să se întâlnească cu mine aici. Vrei să-mi spui că nu vine?

— Nu ştiu, Lord Vader. Ea m-a contactat ieri şi mi-a spus să pregătesc casa. Nu mi-a spus când va sosi. Nu mi-a dat programul ei.

Pentru o vreme se întinse o tăcere lungă care trebuie să o fi îngrozit pe servitoare.

— Atunci, du-te la treburile tale, spuse Vader.

Clive îşi puse ochii pe crăpătura uşii. Servitoarea se furişă în cealaltă aripă a casei, iar Vader îşi activă comunicatorul.

— Yarrow nu este aici, spuse el. Nici nu am vreun mesaj lăsat aici.

Clive nu putu vedea holoimaginea, dar recunoscu vocea Împăratului Palpatine.

— Vrei să-mi spui că *Apusul* trebuie anulat?

— Este deja în joc. Este timpul să trezim cârtița. Apoi voi verifica locul de livrare a mesajelor de urgență.

— Ar fi bine ca nimic să nu meargă prost de data asta, spuse Împăratul.

— Voi proceda... Se auzeau paşii lui Vader, pocnetul cizmelor sale pe pietre, iar lui Clive îi tot scăpau cuvinte... Sistemul Bespin... Coruscant. Paşii se opriră. Arma preliminară va fi testată şi *Apusul* se va încheia.

Clive nu putu auzi răspunsul Împăratului. Auzi din nou sunetul cizmelor lui Vader. Cu uşurare, recunoscu sunetul uşii de la intrare care se deschidea.

Astri dădu drumul la respirația pe care o reținuse.

Uşa nu se închisese. Vader stătea acolo. Aşteptând. Paşii servitorului se auziră pe hol.

— Mai pot face ceva pentru dumneavoastră, domnule?

— A mai venit cineva în vizită aici în afară de mine?

— Nu sunt vizitatori aici. Vreau să spun, în afară de ea însăşi. A luat acest loc pentru linişte şi pace, mi-a spus, aşa că nu are niciodată vizitatori aici. Oh, cu excepția dumneavoastră, Lord Vader. Şi a mea, presupun, deşi nu-s vizitator, tehnic vorbind.

Vader trebuie să fi devenit nerăbdător de stilul de a vorbi al servitoarei. Clive îi auzi paşii pe pietriş. Câteva clipe mai târziu, îngrijitoarea agitată deschise uşa dormitorului.

— A plecat. Ar fi bine să plecați. Făceți-mi o favoare. Le împinse în mâini o pungă cu mâncare. Să nu vă mai întoarceți.

— Nu te teme, spuse Clive. Nu ne vom mai întoarce.

Drumul de întoarcere la nava lor fu mai lent decât cel de coborâre. Urcară pe o potecă abruptă şi plină de vegetație, trebuind uneori să escaladeze stânci abrupte.

— Nu am putut înțelege despre ce era vorba, spuse Astri. Dar ştiu că am obținut

nişte informații cruciale.

— *Apusul* din nou, spuse Clive. Trebuie să luăm legătura cu Ferus. Avem piese din puzzle, poate că el ştie să le pună cap la cap.

De îndată ce ajunseră în navă, încercară să îl contacteze pe Ferus. Nu avură noroc. Solace, Ry-Gaul, casa conspirativă a lui Dexter... Niciun răspuns de nicăieri.

— Ciudat, spuse Clive. Nu-mi place asta.

— Va trebui să încercăm cu Toma, la bază, zise Astri. Ştiu că ar trebui să facem asta doar în caz de urgență, dar acum este o urgență.

Din fericire, reuşiră să prindă legătura. Vocea lui Toma era slabă, dar distinctă.

— Sunt toți pe comunicație blocată, zise el. Au luat câteva nave noi la *Convenția Galactică A Producătorilor de Nave de Lux* şi se îndreaptă spre noi. Iar casa conspirativă a dispărut. Dex, Curran şi Keets se ascund. Asta e tot ce ştiu.

Ceva vibră în capul lui Clive – o amintire îi fulgeră prin creier. În sfârşit, îşi aminti ceea ce se străduise să-şi tot amintească.

— *Convenția Producătorilor de Nave de Lux!* zise el. Acolo am văzut-o!

— Pe Eve? întrebă Astri.

— Pe Flame! Ea este Eve Yarrow! Întotdeauna am ştiut că îmi pare cunoscută. Şi atunci când a fost rănită pe Bellassa şi am văzut-o întinsă, cu ochii închişi – îmi părea cu adevărat cunoscută. Eram la convenție – poate acum cinci ani – şi Eve Yarrow a fost lovită din greşeală de un prototip de speeder care a luat-o razna. A fost doborâtă pentru un minut – a provocat multă agitație. Am ajutat-o să se ridice. Îmi amintesc de ea acum – părul e diferit – dar e Flame!

— Şi Vader a fost aici pentru o întâlnire cu Eve Yarrow. Astri păru uimită. Flame este agent Imperial!

Vocea lui Toma răzbătu de pe stație.

— Sunteți încă acolo?

Clive se aplecă şi vorbi pe un ton urgent.

— Trebuie să-i spui lui Ferus să ne contacteze, spuse Clive. Trebuie să amâne întâlnirea. Flame este agent inamic. Nu aduceți pe nimeni la bază. Acum pierdeau legătura. M-ai auzit? Flame este un agent al Imperiului!

Spre uşurarea lui, vocea lui Toma se auzi din nou.

— Te recepționez. Flame este duşmanul. Furtuna se intensifică – o să pierd semnalul, dar voi continua să încerc. Nu-ți face griji.

Când comunicarea se încheie, Clive se întoarse spre Astri.

— Tipul probabil că glumeşte. Să-mi fac griji este tot ce pot să fac.

* * *

Vader setă coordonatele şi se pregăti pentru călătoria înapoi spre Coruscant. Îşi va lăsa furia să-l părăsească acum, dar îşi va aminti de ea când o va vedea din nou pe Eve. Această operațiune era în pericol şi nu putea eşua.

Unitatea de comunicații clipi şi văzu că era de la un membru de rang înalt al Corpului de Securitate. Îl înrolase pentru a monitoriza rapoartele prin canalul de securitate pentru anumite zone pe care le supraveghea.

— Lord Vader, a apărut ceva în segmentul Niro 11.

— Ce este?

— Doar o problemă de rutină a poliției, domnule, dar...

— Nu o interpreta pentru mine, scuipă Vader. Spune-mi doar despre ce e vorba.

— Furtul unui crucişător spaţial. Un bărbat şi o femeie umani au intrat în bancă dându-se drept un cuplu bogat. Credem că scopul lor era să jefuiască un cont, dar a apărut securitatea pentru o verificare de rutină. Au plecat şi au furat crucişătorul unui angajat al băncii pe nume... Herk Bloomi.

— Au scăpat?

— Nu era clar în acel moment că erau infractori.

— Ştim în ce cont încercau să se infiltreze?

— Nu am această informaţie, domnule. Potrivit lui Bloomi, nu ajunseseră suficient de departe în înşelătoria lor.

— Îl vreau pe Bloomi sub interogatoriu chiar acum. Asiguraţi-vă că spune adevărul. Aveţi numerele de înregistrare ale crucişătorului?

— Bineînţeles. A fost raportat ca fiind furat.

— Treceţi-l prin cea mai înaltă securitate de căutare. Vreau acea navă.

Vader închise comunicatorul. Poate că nu însemna nimic – dar nu-i plăcea coincidenţa. Conturile lui Eve Yarrow erau pe Niro 11. Şi chiar acum, simţise că ceva nu era în regulă la refugiul ei. Cineva era pe urmele lui Eve Yarrow.

Activă din nou unitatea de comunicaţii. Într-o clipă, străluci holograma Hydrei.

— Sunt la dispoziţia dumneavoastră, Lord Vader.

— Unde este Olin?

— Ne-am finalizat investigaţiile, iar el s-a întors pe Coruscant pentru a primi alte ordine.

— Ai mai auzit ceva de el de când s-a întors?

— Nu, Lord Vader. Am programat să mă întâlnesc cu el după ce rezolv câteva lucruri nerezolvate aici.

— Uită de ordinele tale. Vreau să urmăreşti nava asta. Vader recită numerele de înregistrare. Reţine nava şi arestează-i pe cei de la bord. Dă-i cea mai mare prioritate.

— Da, Lord Vader.

— Asta e ultima ta şansă de a te revanşa. Lucrurile pe Alderaan nu au mers bine. Contactează-mă când se termină. Atunci s-ar putea să mai am nevoie de tine.

Vader explodă în hiperspaţiu. Trebuia să se întoarcă pe Coruscant.

Capitolul 8

Ferus ocoli magazinele cu piese de schimb care îşi făceau reclamă la mărfurile lor strălucitoare în rânduri organizate, care îți aduceau comanda la câteva secunde după ce o tastai. Căută un magazin mai vechi, ceva mai ponosit, care nu o ducea prea bine şi care s-ar fi bucurat de afacere. Îl găsi la aproximativ o jumătate de kilometru de spațioport, într-o zonă degradată care cunoscuse zile mai bune. Trecuse pe lângă un atelier de reparat droizi, un serviciu de mesagerie şi un magazin de ceaiuri la pachet. Apoi o văzu – o firmă laser murdară pe care scria *TUTEN'S STARS IP REPA RS*[2]. Se gândi că, dacă un atelier de reparații nu se deranja să-şi repare propriul afişaj, era un pariu sigur că cei dinăuntru îl vor ajuta fără să pună prea multe întrebări.

Intră în magazin. Un bărbat umanoid ieşi din spatele unui birou ponosit şi plin de piese uleioase. Mâinile sale cu degete groase erau negre de unsoare. Chiar şi coroana craniană era neagră şi unsuroasă, arătând mai degrabă ca o piesă de schimb a unei nave decât ca o parte a corpului său. Ferus îl recunoscu ca fiind un Koorivar.

Auzise că existau planuri de a lua multe specii non-umane din Lumile Centrale şi de a le muta mai departe, printre lumile de pe Inelul Mijlociu. Îşi imagină că acest proprietar nu era un fan al Împăratului.

— Tuten la dispoziția dumneavoastră, spuse Koorivarul. Avem tot ce vă trebuie, totul garantat.

Ferus se uită prin magazinul dezordonat şi se întreba cum putea Tuten să găsească ceva aici.

— Am nevoie de un transpacitor.

— Nu e o problemă, am mai multe aici. Întotdeauna am multe modele în stoc. Lasă-mă să-ți arăt şi poți alege.

Tuten îl conduse pe Ferus până la un perete plin de sertare, unele uriaşe, altele mici. Din ele se revărsau diverse unelte şi piese. Ferus dădu cu piciorul într-o grămadă de cârpe unsuroase pentru a le pune în sertar. Începea să regrete decizia de a veni aici. Dacă piesele erau defecte?

Ca şi cum Tuten i-ar fi prins gândul, deschise uşa cu o mişcare din încheietură.

— Ceea ce nu înțeleg ceilalți este că unsoarea face piese să funcționeze. Le strecori direct în motor, le porneşti, iar ele murmură ca nişte bebeluşi. Uitați-vă. Eu nu procur decât ce e mai bun pentru clienții mei.

Ferus scană piesele. Nu era expert, dar se pricepea la motoare. Aceste piese păreau în stare bună. Îşi trecu degetele de-a lungul transpacitorului, căutând zonele revelatoare care ar fi însemnat că fusese sudat din nou.

— Nu există piese sudate în acest sertar. Doar cele mai bune. Ați trecut printr-o furtună magnetică în drum spre noi? Pentru că asta le poate face să se dea peste cap dacă nu sunt calibrate exact aşa cum trebuie de către un mecanic bun, pentru că dacă nu… poof, bam, fum, şi ai probleme. Acesta e un model nou, cu motoare ionice gemene, foarte sofisticate, nu? Dar nu-ți spun despre asta, nu-i aşa?

— O iau pe asta.

---

[2] TUTEN'S STARS IP REPA RS – TUTEN'S STARSHIP REPAIRS.

— O alegere excelentă. Client exigent. Îmi place asta.

Tuten zâmbi, iar Ferus îşi dori să nu o fi făcut. Dinţii îi erau la fel de negri ca şi coroana craniană.

Ferus îl urmă înapoi la biroul său dezordonat. Tuten băgă mâna pe dedesubt şi scoase din teanc un datapad ponosit.

— Bine, doar întrebările de rutină. Numărul de înregistrare al navei?

Ferus ştiuse că urma să se întâmple asta. Imperiul încerca o nouă politică în marile porturi spaţiale, forţând comercianţii să obţină numerele de înregistrare ale navelor pentru cererile de piese importante. Era doar o altă modalitate de a ţine pasul cu navele care intrau şi ieşeau, doar o altă reglementare, doar o altă taxă.

Şi doar o altă modalitate prin care Imperiul putea să-i urmărească nava.

Se aplecă peste tejghea, ţinând creditele în mână.

— Chiar trebuie să facem asta? Este o componentă atât de mică. Mi-ar încăpea în buzunar şi aş putea pleca de aici.

— Adevărat, adevărat. Şi reglementările sunt atât de... insistente. Ce băgăcioşi sunt funcţionarii ăştia!

— Atâta hârţogăraie pentru un simplu transpacitor.

Tuten se uită la credite.

— Transpacitoarele sunt scumpe...

— Din ce în ce mai scumpe.

Ferus adăugă mai multe credite la grămadă, iar Tuten le luă.

— Acum, din moment ce am făcut o înţelegere atât de bună, îţi voi spune ce voi face. Voi adăuga unul retuşat ca rezervă. Apoi, spune-le tuturor celor pe care îi cunoşti să vină la Tuten, pentru a obţine cea mai bună afacere din Inelul Mijlociu. Aşteaptă.

Tuten dispăru în magazia din spate. Ferus puse transpacitorul în buzunar. Aşteptă o clipă, apoi încă una, şi avu un sentiment de nelinişte. Poate că era timpul să plece. Se uită pe fereastra prăfuită din faţă. Doi soldaţi din trupele de şoc se apropiau într-un speeder. Ferus sări peste tejghea şi fugi prin spate. Tuten se înghesuise între două grămezi uriaşe de vechituri şi încerca să pară invizibil. Ochii i se măriră când îl văzu pe Ferus.

— Îmi pare rău! şopti el. M-au ameninţat că îmi închid magazinul dacă nu îi informez! Oricine nu vrea să dea numerele de înregistrare... trebuie să le spun. Îmi pare rău!

Ferus îl ignoră şi se îndreptă spre ieşirea din spate. Ajunse pe aleea din spate chiar în momentul în care unul dintre soldaţi trecea de colţ, cu blasterul în mână. Ferus sări, evitând focul de blaster care lovi uşa, lăsând-o o epavă fumegândă. Alergă de-a lungul părţii superioare a zidului şi apoi sări pe acoperişul următor, focurile de blaster străbătând aerul în urma lui. Simţea căldura în spatele său.

Asta nu era bine. Voise doar să se strecoare rapid, să repare nava şi să plece. Acum avea trupe de şoc pe urmele lui şi nu putea să-i conducă înapoi la port. Ferus sări de pe acoperiş pe următoarea alee. Văzuse că prin spatele tuturor magazinelor trecea un labirint de alei, conectându-le la o alee de utilitate publică. Una dintre abilităţile pe care le învăţase ca Jedi era practică – Jedii nu se rătăceau. Făcuse destule exerciţii de memorie la Templu, exerciţii numite *urmărire urbană* în care trebuia să memoreze harta unui oraş mare în câteva minute şi apoi să traseze o rută de evadare în câteva secunde, în urma unei probe pe străzile unui district din Oraşul Galactic.

Aşa că un labirint întortocheat de alei nu ar fi trebuit să fie o problemă.

Avea un avantaj. El era pe jos, iar soldații erau într-un speeder. Ceea ce câştigau în viteză, pierdeau în manevrabilitate pe pasajele înguste, unele abia mai late decât umerii lui. Alergă, ferindu-se de gunoaie şi de câte un proprietar surprins, care se sprijinea de uşa din spate. În mintea lui, ținea bine fixată locația portului spațial, chiar şi atunci când vira la stânga, la dreapta, apoi din nou la stânga într-o serie de răsuciri şi viraje. Uneori auzea bâzâitul motorului repulsor al speederului, dar se dădea înapoi şi se ferea în spatele unei grămezi de piese sau de gunoaie, iar zgomotul devenea apoi mai slab. Lucrurile ar fi mers bine – ok, nu bine, dar acceptabil – dacă nu ar fi rămas fără alei. Şi dacă nu ar fi auzit dublarea, apoi triplarea zgomotului de motoare. Acum erau speedere aeriene, capabile să zboare peste alei. Trimiseseră întăriri.

Ferus ştia acum că, în cele din urmă, va fi încolțit. Nu putea fugi mai repede decât tot acel sprijin Imperial. Auzea zgomotul motoarelor în timp ce se învârteau în cerc, aşteptându-l să iasă la suprafață. Ar fi fost reperat imediat ce ar fi făcut-o. Speederul de teren se afla pe următoarea alee, căutându-l, sperând să-l scoată afară.

Îl contactă pe Trever pe comunicator. Băiatul păru uşurat când îi auzi vocea.

— Ai obținut transpacitorul? întrebă Trever.

— L-am luat.

— Bine. E totul în regulă?

— Grozav, zise Ferus, strâmbând din nas când un speeder zbură pe deasupra. Unde sunt pasagerii noştri?

— S-au dus la cantină. Wil şi cu mine suntem pe navă, dar suntem pe cale să îi urmăm.

Ferus gândi rapid.

— În regulă. Găsiți mese la terasa cea mai apropiată de pistă. Şi fiți cu ochii pe mine. Când dau semnalul, urcați toată lumea la bord.

— Bine, am înțeles, spuse Trever. Vom fi gata.

Ferus se întoarse în capătul aleii. Îşi dădu seama că nu mai avea opțiuni. Acum căuta ceva, o afacere pe care o văzuse în drum spre atelierul de reparații. Scrută panourile de deasupra uşilor, încercând să descifreze literele decolorate şi lipsă. Se opri în fața firmei *SPEEDZING MESSENG RZ 4 ALL YO R NEEDZ*[3]. Un suport susținea o serie de swoopuri deteriorate. Un grup de tineri zăbovea în jurul lor, sprijinindu-se de pereții clădirii. Îl urmăreau pe Ferus cu priviri plate. Ştia că băieții şi fetele mesageri erau adesea recrutați din zonele mai sărace ale oraşelor, erau plătiți puțin şi munceau din greu, cu ore lungi şi multe abuzuri. Pe unele planete cu sisteme de comunicații învechite şi cu frecvente perturbări atmosferice planetare, era uneori mai rapid şi mai uşor să angajezi un mesager decât să te bazezi pe rețeaua de comunicații.

Ferus dădu din cap spre mai mulți membri ai grupului, apoi îl alese pe cel cu atitudinea cea mai evidentă, cel care îl privea de sus în jos cu o expresie ostilă.

— Cine este cel mai rapid aici? întrebă el.

— Ditto, spuse unul dintre copii, dând din bărbie spre băiatul pe care îl privea Ferus. El este.

Ferus aruncă o privire rapidă la swoopurile ponosite. Erau practic doar motoare cu scaune şi ghidon.

— Pe aceste maşini?

— Dacă ai ce-ți trebuie, n-ar trebui să conteze pe ce stai, spuse băiatul pe nume Ditto. Dar nu mulți au ce trebuie.

---

[3] SPEEDZING MESSENG RZ 4 ALL YO R NEEDZ - SPEEDZING MESSENGERZ 4 ALL YOUR NEEDZ.

— Deci, tu crezi că ai? îl întrebă Ferus.

— Am spus că am, nu?

— Pentru că am o slujbă plătită, dar am nevoie de cineva care nu numai că este rapid, dar care poate manevra prin trafic. Trafic greu.

Ditto își dădu ochii peste cap.

— Traficul spațial este ușor. Dacă mergi suficient de repede, ceilalți se dau la o parte din calea ta.

— Chiar și trupele de șoc?

— Trupele de șoc? pufni băiatul. Ei doar cred că știu să conducă.

Fata care stătea lângă Ditto luă cuvântul. Avea părul scurt, roșcat și țepos, și o față plină de praf.

— Trebuie să aprobați toate slujbele prin intermediul șefului. Își smuci bărbia. Înăuntru.

— Nu vreau să trec pe la șeful vostru.

Grupul tăcu. Ferus știa ce le cerea. Dacă cineva făcea o treabă pentru el, risca să fie concediat.

— Dar treaba asta va dura mai puțin de trei minute. Ditto, aici de față, ar fi primul, dar am nevoie și de voi restul. O să plătesc un tarif triplu.

— Asta devine o propunere aproape interesantă, spuse Ditto.

Fata îl privi de sus în jos.

— Ar fi bine să vedem mai întâi creditele.

Ferus băgă mâna în buzunar. Din fericire, Flame le dăduse tuturor sume substanțiale de credite înainte de plecare.

— Cine vrea să lucreze pentru mine? întrebă el.

Toți băieții și fetele se înghesuiră mai aproape, iar Ferus împărți creditele.

— A doua jumătate o veți primi la portul spațial, la terasa cantinei.

Restul mesagerilor se uitară la Ditto și la fată. Păreau a fi liderii. Ferus așteptă, privindu-i. Ditto și fata se uitau la el, încercând să judece în timp ce țineau creditele în pumn.

— De ce nu? spuse Ditto. A fost o zi lentă.

* * *

Mulțimea de swoopuri se ridică în aer ca niște păsări, cu Ditto în frunte. Ferus rămase în mijlocul stolului, zburând atât de aproape de ceilalți, încât ar fi putut să se întindă și să atingă cotul vecinului său. Împrumutase o șapcă veche, o îndesase pe cap așa cum făceau ceilalți și își ținea capul jos, cu vântul în față.

Fata roșcată, Laurn, care se dovedise a fi sora lui Ditto, zbura lângă el. Zburară repede, direct în sus, din cartierul cu alei. Speederele pline de trupe de șoc se apropiară să îi verifice, dar mesagerii râseră doar. Zburară aproape de speedere, se învârtiră în cerc, plonjară și urcară, îndepărtându-se în viteză, în timp ce trupele îi ignorau și mențineau în continuare un cordon strâns în zonă. Erau obișnuiți cu năzbâtiile flotei de mesageri.

Flota ținu rândurile strânse în jurul lui Ferus. Se bucură că era un pilot suficient de bun pentru a ține pasul cu ei.

— Nu-i rău pentru un pilot spațial, țipă Ditto la el.

Ferus își dădu seama că tocmai câștigase respectul băiatului.

Când se îndepărtară de speedere, îi făcu semn lui Ditto şi porni spre portul spaţial. Evită traficul aerian şi intră în hangar. Renunţă la swoop şi activă rampa crucişătorului. Ştia că era doar o chestiune de timp până când trupele de şoc îşi vor da seama ce s-a întâmplat.

Nava era goală. Accesă compartimentul motorului şi intră înăuntru, glisă transpacitorul în poziţie şi auzi un clic. Apoi făcu o verificare rapidă a sistemelor, având grijă să seteze perfect calibrarea. Totul lumina verde. Era gata de plecare.

Porni crucişătorul şi îl contactă pe Trever prin comunicator în acelaşi timp.

— Fiţi gata. Voi fi acolo în 30 de secunde.

— Dar nu mi-am terminat burgerul de bantha.

Ferus zâmbi. Ştia că Trever va fi pregătit. Manevră crucişătorul afară din hangar şi ieşi în spaţioport în timp ce cerea autorizaţie de la turn. Se îndreptă spre cantină, o clădire mare care se afla pe o parte a zonei de aterizare, astfel încât crucişătoarele spaţiale mai mici puteau să oprească direct afară. La acea viteză redusă putea vedea părul albastru al lui Trever şi grupul liderilor rezistenţei strânşi în jurul unei mese din colţul terasei. Cantina era aglomerată, cu fiinţe care intrau, ieşeau şi săreau de la o masă la alta şi, deşi nu putea auzi vuietul şi zumzetul conversaţiei, şi le putea imagina.

Unitatea de comunicaţii pocni la viaţă şi îşi auzi numărul de înregistrare.

— Prezintă-te la biroul de control, îi ordonă un ofiţer.

Verificaseră registrul şi văzuseră că era temporar. Ferus activă comunicaţia.

— Nu am înţeles. Mă îndrept spre plecare şi voi contacta agentul de plecări. Terminat.

— Prezentaţi-vă la biroul de control, terminat.

— Terminat, murmură Ferus, închizând comunicaţia.

Se opri în faţa terasei. Trever îi pusese deja pe lideri în mişcare, îndreptându-se spre crucişător dinspre ieşirea din spate. Ferus activă rampa. Liderii se grăbiră spre el. Ferus număra acum secundele. Patrulele de speedere veneau în zbor pe deasupra portului spaţial. Dintr-o dată, lumina roşie străluci lângă zona de plecare. Trebuie să-l fi urmărit pe Ferus până aici. Închiseseră portul spaţial.

Dintr-o dată, mesagerii apărură din cer, pilotându-şi swoopurile cu o aparentă nepăsare, dar cu un control perfect. Plonjară spre pistele de aterizare din permacretă, făcură cercuri şi se rotiră în bucle strânse. Ferus văzu cum părul roşcat al lui Laurn fluturând şi cum şapca ei se prăbuşi pe pământ.

Patrulele trebuiră să facă manevre de evitare pentru a nu se prăbuşi. Celelalte vehicule se grăbeau să se ferească din calea lor. În câteva secunde, scena era un haos.

Liderii rezistenţei nu atraseră deloc atenţia în timp ce se grăbeau spre navă. Toţi ceilalţi priveau spre cer.

— Preia comanda, îi spuse Ferus lui Wil.

Wil se strecură în cabina de pilotaj în timp ce Ferus sărea câţiva metri pe pistă. Ditto zbură în jos, aproape de el, cu mâna întinsă. Ferus aruncă punga de credite în sus, iar Ditto o înşfăcă şi zbură mai departe.

Liderii se aflau acum cu toţii la bord. Ferus se grăbi să se întoarcă în interiorul navei şi închise rampa. Apoi preluă locul pilotului de la Wil.

— E timpul să plecăm de aici, îi spuse el lui Trever.

Decolă spre cerul aglomerat. Ditto şi ceilalţi îl flancară pentru o clipă, iar Ditto îi făcu un semn de salut.

Ferus se îndepărtă. Putea vedea navele Imperiale decolând după el. Împinse

puterea în motoare iar nava răspunse. În câteva secunde ajunse în atmosfera superioară. Se echilibră şi forță viteza, sperând să treacă de atracția gravitațională a planetei şi să ajungă în spațiu.

Trever se aplecă asupra radarului.

— Avem zece nave care se apropie… se împart în două grupuri.

— S-ar putea să nu fie capabile să părăsească atmosfera planetei, spuse Wil. Dar vor trimite o alertă în toată galaxia.

Se uitau fix la navele de luptă Imperiale, dorind ca ele să se întoarcă. Ferus împinse motoarele la maxim. Era aproape acum. Avea o navă rapidă şi suficient timp de aşteptare. Navele de luptă nu-l puteau prinde. Una câte una, abandonară.

Wil îşi trecu o mână peste frunte.

— A fost un pic prea din scurt.

Trever zâmbi.

— Ferus o scoate întotdeauna la capăt.

Următoarea oprire era asteroidul. Dar acum nava lor se afla pe lista de alertă Imperială. Aveau un drum lung de parcurs.

Capitolul 9

Clive şi Astri nu erau siguri de următoarea lor mişcare. Trebuiau să presupună că Toma va reuşi să îl apeleze pe Ferus. Dar dacă aveau o idee despre unde se afla, puteau să-i dea ei înşişi de urmă. Deciseră să se îndrepte spre Coruscant şi să vadă dacă îi pot găsi pe Curran şi Keets.

Opriră pentru realimentare la un port spațial de pe o planetă mică din apropierea Nucleului. Nu se puteau întoarce pe Coruscant fără să realimenteze, dar nu le plăcea că trebuiau să oprească. Aleseră un port spațial ponosit, cu servicii rudimentare, sperând că securitatea va fi la fel de slabă ca şi dotările lor. Portul spațial era practic o platformă mare de aterizare cu un şir de dane de andocare pe permacreta pline de semne. O cantină minusculă, fără uşă, era ascunsă într-un colț. Câțiva mecanici stăteau afară, jucând sabacc.

Astri se uită la regulamente în timp ce acestea apăreau pe ecran.

— Va trebui să trec personal pe la biroul de control.

Se ridică în picioare.

— Dacă îşi dau seama că am furat nava, ai putea fi arestată. Mă duc eu.

— Nu, eu voi avea o şansă mai bună să scap de observație.

Astri îşi ascunse un mic blaster în cizmă, apoi se îndreptă de spate.

— Lasă-ți comunicatorul deschis ca să pot auzi ce se întâmplă.

Ea aprobă din cap.

— Dacă ceva nu merge bine, pleacă fără mine.

Clive se uită la ea. Astri îi susținu privirea.

— Vorbesc serios, zise ea. Fără eroisme. E mai important să-i ducem informațiile lui Ferus.

Ar trebui să o părăsească dacă erau reperați? Sigur. Erau prea multe în joc. O va părăsi? În nici un caz.

Astri aşteptă ca el să fie de acord. Clive simți că se întâmplă ceva important în interiorul lui. Ceva ce nu mai simțise până atunci. N-avea de gând să mintă.

— Nu am de gând să te părăsesc, spuse el.

— Trebuie să o faci.

— Mi-ar fi uşor să spun da, spuse Clive. Dar acum fac un pact cu tine. Acum, înainte să începem. Nu voi începe cu o minciună.

Fața lui Astri se înroşi.

— Să începi ce? Călătoria noastră?

— Nu asta am vrut să spun.

Îi întoarse spatele şi se jucă cu un comutator. Nu putea să spună ceea ce voia să spună, sau ce simțea. Nu putea spune cuvintele. Putea doar să spere că ea ştia deja. Dacă supraviețuiau la toate astea, ar fi fost împreună.

O simți cum ezită în spatele lui. Apoi îşi puse mâinile pe spătarul scaunului lui.

— Ştiu ce vrei să spui, zise ea. Aşa că vom începe cu nişte reguli. Nu ne vom minți unul pe celălalt. Şi nu ne vom lăsa unul pe celălalt în urmă.

O simți plecând, stârnind o briză pe gâtul lui. Îi auzi cizmele coborând pe rampă.

Clive zâmbi. Totul se schimbase. Totul arăta diferit acum. Acest port spațial prăfuit, cerul portocaliu şi gros. Se implicase în această luptă împotriva Imperialilor pentru că le era dator prietenilor săi, pentru că îi datora viața lui Ferus, pentru că, în adâncul sufletului, Imperiul pur şi simplu îl enerva.

Acum avea altceva pentru care să lupte.

Pe Astri.

* * *

Ar fi vrut să fie supărată pe Clive pentru că îi distrăgea atenția, dar Astri simți cum o cuprinde căldura în timp ce se îndrepta spre biroul de control. Nu-şi dăduse seama că sentimentele ei față de Clive se schimbaseră atât de mult până când nu vorbise el. La început îl dezaprobase, apoi acceptase cu regret că nu era un tip atât de rău. Şi apoi se transformase în altceva. Nu ştia ce o va aştepta, dar ştia că va înfrunta totul alături de Clive. Avea un partener acum.

Intră în birou. Un ofițer Imperial de rang minor stătea la birou, părând plictisit. Se întrebă ce făcuse de fusese repartizat în acest avanpost din mijlocul pustietății.

— Actele?

Îi înmână documentele. Se prefăcu că scrutează orizontul, dar de fapt încerca să studieze ecranul de date în reflexia oțelului transparent. Nu putea să-l citească, dar ştia din experiență că, dacă exista o problemă, ecranul clipea. Dacă se întâmpla asta, era pregătită să se lupte pentru a scăpa.

Cât de departe va merge? Îl va împuşca pe ofițer? Se uită mai atentă la el şi văzu felul în care încercase să-şi pieptene părul peste urechile mari. Era tânăr. O barbă blondă îi strălucea pe obraz. Aruncă o privire la insigna lui. Un ofițer de rang inferior. Ar fi putut veni de pe multe dintre planetele din galaxie care aveau puține resurse sau bogății. Pentru tinerii de pe astfel de lumi, Imperiul era o cale de scăpare. Lune îi povestise despre unii dintre tinerii băieți şi fete de la noua *Academie Imperială*. Îi spusese că pentru unii dintre ei, reflexele bune erau singurul lucru pe care îl aveau. Nu voiau să se alăture Imperiului – voiau doar să zboare şi să vadă galaxia.

— Nu sunt prea multe lucruri la care să te uiți acolo, spuse ofițerul.

— Se pare că nu primiți prea mulți vizitatori.

Se uită la reflexie. Nu văzu nimic strălucitor, iar ofițerul nu-şi schimbă postura.

— Am probleme cu transmisia, spuse el. Poate deveni lentă pe această planetă. Ceața atmosferică cu particule de ioni... E greu pentru sistemele de comunicații.

Astri îi aruncă un zâmbet. Părea aproape uman.

— Aşa că ajungi să fii în mijlocul pustietății şi nici măcar nu poți să suni.

— Ai dreptate.

— Deci, cum e cantina? Voi supraviețui dacă voi mânca ceva acolo? întrebă Astri.

Începuse să se simtă nervoasă. Dura prea mult. Putea vedea că Clive terminase de alimentat.

— Îți asumi riscul.

— Ascultă, ce-ar fi dacă m-aş duce să iau ceva de mâncare? Până mă întorc, s-ar putea să-mi vină autorizația, spuse Astri. Ce spui? Să iau o pauză – am trăit cu pelete de proteine.

El aruncă o ultimă privire la ecran.

— Nu ştiu...

— Mă întorc în trei minute. Promit.

— În regulă, spuse el întorcându-se spre ecran.

Astri ieşi şi se îndreptă spre cantină. Vocea lui Clive veni din comunicatorul ei.

— Îți faci prieteni acolo?

— Ce ar trebui să facem?

— Să jucăm în continuare. Văd că sistemul de comunicații este căzut.

— Dar Clive, ce se întâmplă dacă...

Făcu o pauză.

— Fă ceea ce trebuie să faci. Eu voi fi chiar în spatele tău. Aşteaptă... Tocmai am primit un semnal clar...

— Mă întorc.

Astri se grăbi spre biroul de control. Când intră, ofițerul tocmai se întorcea la biroul său.

— Bine, a revenit comunicația.

El aruncă o privire pe ecran şi de data aceasta Astri nu trebui să se forțeze pentru a vedea alerta intermitentă. El îşi ridică privirea şi ochii lui se întâlniră cu ai ei. Timpul păru să se oprească. Momentul se prelungi în timp ce niciunul dintre ei nu se mişca.

Apoi, ea se întinse, îşi scoase blasterul şi trase.

* * *

Unul dintre lucrurile pe care Hydra le aprecia la slujba ei de Inchizitor Imperial era ținuta. Îi plăcea să se simtă învăluită în roba care mătura podeaua şi în gluga care, dacă era purtată cum trebuie, îi umbrea complet fața. Fusese crescută într-o colibă minusculă cu un unchi tăcut şi sălbatic, iar întunericul îi aducea... nu confort, ci un sentiment de apartenență.

Îşi croise existența pe lumea ei natală, slujindu-şi unchiul şi suportându-l, atunci când Palpatine se ridicase la putere. Îl văzuse la ştirile de pe HoloNet când se declarase Împărat.

— Exact ce ne trebuia, spusese unchiul ei şi scuipase pe podea. Un alt politician la conducere. Nu are nimic de-a face cu noi.

Dar ceva din Hydra fu încântată de el. O persoană care accepta provocarea de a conduce o galaxie. În timp ce curăța podeaua în acea zi, în timp ce păştea animalele în ziua următoare, în timp ce stătea trează în nopțile reci, îşi dădu seama încet-încet că situația ei o pregătise exact pentru această nouă cale pe care o luase galaxia. Ea ştia cum să servească puterea. Cunoştea atât viclenia, cât şi supunerea. Acum îşi putea folosi abilitățile pentru a servi un stăpân mai bun.

Plecă în acea zi. Ştia unde îi era locul. Îi luase luni de zile să găsească modalitatea potrivită de a intra. Găsise de lucru, dar nu şi posibilitatea de a promova. Nu era o vorbăreață şi nu învățase niciodată arta linguşirii subtile, a avansării cauzei tale suflând complimente la urechea unui prostănac. Se pricepea doar să privească. Şi era eficientă. Ajunsese să vadă că Imperiul prețuia eficiența mai mult decât orice altceva. Şi era sigură că asta era ceea ce va transforma galaxia. Eficiența ar fi grăbit călătoriile, comunicațiile şi industria, iar galaxia ar fi fost frumoasă, funcționând ca un computer.

Eficiența ei fusese remarcată în cele din urmă. Lordul Vader o pusese în echipa Inchizitorului şi o verificase, asigurându-se că avansează şi că primeşte misiuni importante. Asta o nedumerise, pentru că unul dintre lucrurile pe care le admira la el

era că nu părea să fie genul căruia să-i pese de aceste lucruri. Apoi îşi dădu seama că el o plasase acolo pentru un alt motiv. Era simplu: voia ca ea să-i spună ce făceau ceilalţi Inchizitori, cine era apropiat de Sano Sauro şi dacă existau misiuni venite din partea Împăratului însuşi.

Hydra fusese încântată să facă acest lucru. Lordul Vader se afla lângă Împărat. Îi dădea o emoţie să fie apreciată de cineva atât de puternic. Când fusese numită Inchizitor Şef îşi obţinuse recompensa. Prima ei recompensă. Ştia că vor urma şi altele.

Era pentru prima dată când el îi dădea o misiune importantă. Bineînţeles că îi raportase activităţile lui Ferus Olin, dar asta presupunea doar să fie cu ochii şi urechile deschise. Nu aflase prea multe. Iar munca ei pe Alderaan nu-l mulţumise pe Împărat. Hydra simţise cum statutul ei se prăbuşeşte, iar asta o făcuse să se simtă rău pe dinăuntru. Nu putea eşua în această misiune. Nu avea unde să se ducă în altă parte.

Dar acum, Lordul Vader îi ceruse să facă ceva ce era evident important. Dacă se descurca bine, fără îndoială că îi va transmite Împăratului vestea despre isprăvile ei.

Atunci s-ar putea să mai am nevoie de tine, spuse el.

Hydra era încântată de amintirea asta.

Unitatea de comunicaţii semnaliză, iar ea răspunse. Avea noroc. Nava fusese reperată. Fusese prinsă în timpul unei opriri de rutină care începea să fie instituită în Nucleu. Navele Imperiale alegeau un sector şi ordonau tuturor navelor să se prezinte la o staţie spaţială din apropiere. Acolo, aşteptau la rând până când li se verificau înregistrările şi actele. Era un inconvenient masiv pentru atât de mulţi, dar le arăta tuturor cine era la conducere.

Aparent, un mecanic de pe un port spaţial singuratic trimisese un mesaj. Nava avea numere de înregistrare false şi decolase fără autorizaţie. Era doar un noroc că fusese prinsă în capcană.

Nu, nu noroc, gândi Hydra. *Eficienţă.*

Dacă puneai destule controale pe porţile de acces din galaxie, era normal să prinzi ceea ce căutai. Ea era aproape de staţia spaţială. Ordonă funcţionarului să reţină nava. Ea avea să ajungă acolo în curând pentru a-i aresta pasagerii.

Capitolul 10

— Deci, ce crezi că se va întâmpla cu nava după ce vom termina misiunea? îl întrebă Trever pe Ferus.

Erau singuri în cabina de pilotaj. Nava se afla acum în hiperspațiu, în siguranță pentru moment.

— Bună întrebare, spuse Ferus. Probabil că ar trebui să vorbim despre asta la întâlnire. Avem două nave noi şi rapide. Putem decide cine are cea mai mare nevoie de ele.

— Am decis deja, spuse Trever.

Ferus râse.

— Ah, lasă-mă să ghicesc. Tu ai fi acela?

— Hei, fac parte din rezistență. Şi am nevoie de o navă. Prin urmare... Trever ridică din umeri. Haide, Ferus, hai să o luăm. E atât de drăguță. Motoarele astea subluminice sunt foarte puternice. Ştiu că am avut o mică problemă cu motorul, dar odată ce ajungem acolo şi ne uităm cu adevărat la ea, putem să o modificăm. Să punem o unitate ionică în plus pentru un sistem de rezervă şi vom fi în regulă.

— Dealerul de piese second-hand mi-a spus că motoarele noi au uneori probleme cu transpacitoarele şi câmpurile magnetice, spuse Ferus. Mi s-a părut că spune adevărul... Stai puțin.

Dintr-o dată sări de pe scaun. Într-o clipă, accesă panoul motorului şi coborî.

— Te duci să verifici? întrebă Trever. Bună idee. Ai nevoie de baghetă luminoasă acolo jos?

Trever îl auzi pe Ferus mârâind, ca şi cum ar fi încercat să-şi folosească muşchii pentru a slăbi o piesă.

— Ai nevoie de o mână de ajutor?

Ferus reapăru, trăgându-se sus şi apoi aşezându-se pe podeaua cabinei de pilotaj.

— Avem o problemă. Există o baliză de urmărire pe navă. Când vânzătorul de piese a menționat furtuna magnetică, nu a avut sens. Apoi mi-am amintit că, uneori, balizele de urmărire creează un mic câmp magnetic. Dacă este plasată aproape de un transpacitor, ar putea să-l afecteze.

— O baliză de urmărire activată? Trever nu putea înțelege. Dar cum se poate aşa ceva? Crezi că este un fel de sistem de securitate pe care vânzătorul de pe Coruscant nu a apucat să-l dezmembreze?

Ferus clătină din cap.

— Mi-aş dori să fie aşa.

— Dar asta înseamnă că...

— Există un spion undeva în grupul nostru.

— Dar e imposibil! spuse Trever. Toată lumea de pe această navă este un luptător în rezistență.

— Ştiu. Dar cineva de pe navă este spion.

Nu spuseră nimic pentru o clipă, doar se priviră unul pe celălalt. Ferus revăzu

procesul în mintea lui. În ultimele douăzeci şi şase de ore, călătoriseră prin trei porturi spațiale şi ridicaseră douăzeci şi unu de lideri ai rezistenței. El fusese întotdeauna în cabina de pilotaj, unde se afla compartimentul motorului, sau Trever. Cu excepția opririi neprogramate. Acela fusese singurul moment în care cabina fusese goală.

— În timp ce căutam piesa de schimb, ai observat pe cineva intrând în cabina de pilotaj?

Trever se gândi cu atenție.

— Am fost cu toții în salon în cea mai mare parte a timpului. Dar apoi, când ne pregăteam să ne mutăm la cantină, cineva s-ar fi putut strecura înăuntru. Nu am ținut evidența tuturor. Nu am ştiut...

— E în regulă, Trever. Nu aveai niciun motiv să suspectezi pe cineva.

— Ce facem acum?

— Ei bine, dispozitivul de urmărire nu poate funcționa în hiperspațiu, aşa că suntem în regulă pentru moment. Imediat ce părăsim hiperspațiul, trebuie să luăm legătura cu Ry-Gaul şi Solace şi să aranjăm o întâlnire împreună, înainte să ajungem pe asteroid. Trebuie să verificăm navele înainte să continuăm. Nu putem presupune că celelalte nave sunt în siguranță. Nu putem duce un spion pe asteroid, aşa că fie trebuie să anulăm întâlnirea, fie să aflăm cine este. Şi trebuie să facem toate astea repede, înainte să punem întregul grup în pericol. Viitorul rebeliunii galactice depinde de aceste trei nave. Ferus sări în picioare şi se duse la computerul de navigație. Avem nevoie de un loc aproape de asteroid, dar nu prea aproape. Nu un port spațial. Nu o planetă...

— O lună, spuse Trever.

— O lună nelocuită. Ferus răsfoi rapid posibilitățile în timp ce holograma hărții stelare clipea. Apoi întinse un deget şi arătă. Aici. XT987. Acum să sperăm că Solace şi Ry-Gaul sunt în raza de acțiune.

* * *

După ce reveni în spațiul normal, Ferus îi contactă pe Ry-Gaul şi Solace şi fu uşurat când răspunseră amândoi. Acum avea sarcina dificilă de a-i informa pe liderii rezistenței că vor trebui să aterizeze. Ferus prezentă acest lucru ca fiind un pas necesar înainte să continue spre bază, dar existară nemulțumiri şi unele disensiuni.

— Fiecare oprire pe care o facem ne pune în pericol, sublinie Boar.

Fracturile din grup se măreau. Erau un grup care riscase totul pentru a se opune Imperiului, dar fiecare dintre ei avea propriile idei. Erau prea obişnuiți cu pericolul şi incertitudinea ca să intre în panică, dar nu erau fericiți.

Ferus se bucură să vadă că nava lui Ry-Gaul şi crucişătorul lui Flame îl aşteptau deja când ajunse. Întâlnirea trebuia să fie rapidă. Nu ştia unde erau forțele Imperiale în acel moment, ci doar că îi monitorizau progresul prin galaxie. O scurtă oprire nu ar fi provocat prea multă alarmă; ceva prelungit i-ar fi putut determina să investigheze.

Le făcu semn lui Ry-Gaul, Solace şi Flame să i se alăture.

— Avem probleme, spuse el. Sunt sigur că există un informator la bordul navei mele. Există o baliză de urmărire plantată în motorul navei. Deocamdată am pus un bruiaj de urmărire pe ea. Îl va păcăli pe cel care ne urmăreşte, dar nu pentru mult timp.

Ry-Gaul nu reacționă. Niciodată nu reacționa. Solace îşi îngustă ochii, iar Flame

păru şocată.

— Este imposibil, spuse ea. Sunt cu toții eroi.

— Aşa am crezut şi noi, spuse Ferus.

Solace clătină din cap.

— Asta înseamnă că Imperiul ştie despre *Moonstrike*.

— Nu contează dacă ştiu, spuse Ferus. Contează doar să află cine este implicat. Niciunul dintre membri nu se cunoştea înainte de această călătorie.

— Care a fost intervalul de timp în care ai fost departe de cabina de pilotaj? întrebă Ry-Gaul. Ai vreo idee cine a făcut-o?

Ferus clătină din cap.

— Asta este problema. Nu pot să restrâng căutarea.

— Nu putem lăsa asta să strice întâlnirea, spuse Flame. Le-am promis tuturor o trecere sigură. Îşi împreună mâinile. Este un dezastru!

— Ei bine, nu-i putem duce la asteroid, spuse Solace. Asta e clar. Ry-Gaul, hai să ne verificăm navele ca să fim siguri.

Ry-Gaul aprobă scurt din cap. Lui Ferus i se păru că Ry-Gaul avea ceva ce voia să spună, dar nu era pregătit să o spună. Se hotărî să-l întrebe în particular.

Solace şi Ry-Gaul plecară să verifice navele. Flame se întoarse spre Ferus.

— Cine crezi că este? întrebă ea. Trebuie să ai nişte bănuieli.

— Nu am, spuse Ferus. Boar Benu a fost certăreț şi suspicios față de tot ceea ce fac. Ar putea fi o modalitate de a îndepărta suspiciunile de el.

Flame aprobă încet din cap.

— A fost într-o închisoare Imperială pentru o vreme. Ar fi putut să-l coopteze acolo.

— Ăsta nu este un motiv pentru a-l suspecta, spuse Ferus. Şi eu am fost într-o închisoare Imperială. De două ori.

— Dacă Ry-Gaul şi Solace consideră că navele lor sunt libere, poate ar trebui să încărcăm toți membrii – mai puțin cei pe care îi transporți tu – pe o singură navă, sugeră Flame. Dă-mi coordonatele şi îi voi duce pe asteroid. Jedii pot să rămână şi să pregătească o capcană.

— Nu este un plan rău, dar să aşteptăm să vedem ce propun Ry-Gaul şi Solace, spuse Ferus.

Ry-Gaul şi Solace se întoarseră.

— Nava mea este curată, raportă Solace.

— Şi a mea, spuse Ry-Gaul.

— Flame propune ca ea să se ocupe de cea mai mare parte a grupului până când ne dăm seama cine este spionul, spuse Ferus.

— Am ajuns până aici, spuse Flame. Nu ne putem opri acum.

— Cred că unul dintre noi ar trebui să ia nava mea şi să îi conducă într-o altă locație, spuse Ferus. Asta ne va face să câştigăm timp.

— Ry-Gaul, poate că tu ar trebui să faci asta, spuse Solace. Poți lăsa nava pe o planetă îndepărtată, cu baliza de urmărire activată. Apoi Flame îi va lua pe liderii rezistenței, te va lua şi pe tine şi va continua mai departe. Dar mai întâi, trebuie să-l prindem în capcană pe spion.

Ry-Gaul vorbi pentru prima dată.

— Liderii trebuie că devin nelinişitți. Solace, Flame, de ce nu vedeți dacă îi puteți calma?

Cele două plecară spre celelalte două nave. Ferus se întoarse spre Ry-Gaul.

— Îi ceri lui Solace să folosească diplomația? Cred că glumești.

— Am vrut să vorbesc cu tine între patru ochi. Ochii argintii ai lui Ry-Gaul rămaseră pe Flame în timp ce se îndepărta. Presupui că dispozitivul de urmărire a fost plasat la bord în timp ce tu erai plecat să găsești noua piesă, începu Ry-Gaul.

— Acela a fost singurul moment în care am părăsit cabina de pilotaj, zise Ferus.

— Faci o presupunere.

Ferus se gândi un moment. Îi trebuiră câteva secunde pentru a înțelege ce spunea pe Ry-Gaul.

— Eu presupun că dispozitivul de urmărire a fost plasat după ce am luat nava. Dar am fi putut obține nava cu dispozitivul de urmărire deja la bord şi activat.

Ry-Gaul nu spuse niciun cuvânt. Îl lăsă pe Ferus să se descurce singur.

— Dar asta ar însemna că Imperiul ştia că vom lua nava. Şi singurul mod în care ar fi ştiut asta ar fi fost... Ferus simți că i se taie respirația. Dacă Flame ar fi fost spion Imperial.

— Este o posibilitate pe care nu ar trebui să o trecem cu vederea, spuse Ry-Gaul. Ea a fost cea care ne-a pus în legătură cu navele. Aproape că pare prea uşor, dacă te gândeşti la asta.

Ferus simți cum o furie surprinzătoare i se adună din tălpile cizmelor până în vârful capului. Se săturase de incertitudine. Era furios că se aflau la această răscruce de drumuri. Se aflau la mila unei singure persoane care întârzia finalizarea unui plan complicat. Simțea cum furia creştea şi, de data asta, nu se mai întoarse din drum.

Holocronul Sith îi şopti ceva ce avea sens.

Lasă-ți furia să apară. E timpul. Când eşti zădărnicit, foloseşte-ți furia.

— Există o singură cale de a afla cine este, spuse Ferus. Să-i aliniem pe toți. Să-i amenințăm că-i omori pe toți dacă niciunul dintre ei nu mărturiseşte că este spion.

Ry-Gaul păru surprins. Ferus îşi dădu seama că gândul din capul lui ieşise la iveală. Era unul dintre acele gânduri pe care nu le înțelegea, care nu păreau să vină de la el. Ry-Gaul se concentră asupra lui, examinându-l cu adevărat într-un mod care îl înfurie pe Ferus. *Cum se poate să nu ştie că furia este o armă ca oricare alta?*

Pentru că Jedii sunt slabi. De aceea i-am destrămat atât de uşor. Nu şi-au dat seama de asta.

Ferus se îndepărtă şi îşi puse mâinile pe Holocron. Era în sfârşit pregătit. Aici, pe această lună nelocuită, în mijlocul galaxiei, în mijlocul incertitudinii... Ascuns în spatele navei, scoase Holocronul Sith din tunică şi îl activă. Imaginile veneau spre el, o avalanşă de cunoştințe care păreau să fie fost absorbite înainte să fie înțelese. Lucruri teribile, lucruri fascinante, lucruri care îi făceau stomacul să se agite.

Nu ştia cât timp privise; i se părură ore întregi. Trebuia să se smulgă. Avu nevoie de toată puterea pentru a o face. Trecuseră doar câteva secunde.

Apoi clipi. Văzuse prea multe pentru a le procesa, dar ştia că fusese schimbat. Acum simțea mâna Împăratului asupra lui.

Ry-Gaul apăru brusc în fața lui.

— Am simțit ceva... partea întunecată a Forței. Ferus?

Se adună. Nu trebuia să-l lase pe Ry-Gaul să afle. Se întoarse să-l privească pe Jediul mai în vârstă. Îi văzu ochii argintii şi îngrijorați, părul argintiu. Ry-Gaul i se păru brusc patetic, nu puternic.

— Ferus?

Ry-Gaul își îngustă ochii.

— Spionul este Flame. Ai dreptate.

I se oferise o privire în inimile întunecate și recunoscuse modelul. Faptele se aranjară în capul lui: motivațiile, viclenia.

Ry-Gaul înaintă brusc și îl apucă de umeri.

— Uită de spion. Simt partea întunecată a Forței. Nu din Flame, prietene. Din tine.

— Spune-mi ceva, răspunse Ferus. Ce este atât de rău în a folosi furia? *Simte-ți furia apoi las-o să plece*, imită el. Ce a făcut această filozofie pentru Jedi? Ce altceva decât că ne-a adus... în acest moment?

Își flutură brațele pentru a observa luna sumbră și stâncoasă, navele, dovezile că erau vânați, dovezile exilului lor.

Ry-Gaul își lăsă mâinile în jos.

— Jedii au făcut multe greșeli. Am fost... păcăliți.

— Păcăliți? Copiii sunt păcăliți! Jedii au pierdut galaxia!

— Galaxia nu a fost a noastră pentru a o pierde.

— Ne-au distrus și nu ne-am așteptat la asta!

— Ferus. Ry-Gaul îi rosti numele cu îngrijorare. Să acționezi cu furia ca mijloc de propulsie nu este niciodată calea.

— Este singura cale. Este singurul lucru care ne-a mai rămas! Ferus făcu un pas înapoi. Nu voi fi doborât. Nu voi fi vânat. Mă voi ocupa de asta chiar acum.

Se îndepărtă cu pași repezi. Îl simțea pe Ry-Gaul în spatele lui. Aproape. Prea aproape. Îi era frică de ceea ce ar putea face. O găsi pe Flame stând cu Solace și Trever, cu capetele împreunate, discutând următoarea mișcare.

— E Flame, spuse Ferus. De ce să se deranjeze cu preliminarii? Ea este spionul.

Solace nu își arătă surprinderea. Se uită doar la Ry-Gaul pentru confirmare.

Trever clătină din cap.

— Ești nebun, Ferus. Despre ce vorbești? Ea a aranjat toată chestia asta. Ea a inițiat *Moonstrike*.

— Exact, spuse Ferus. Ce modalitate mai bună de a opri de la început mișcările de rezistență eficiente decât să le adune într-un singur loc și să le distrugă?

— Nu ai prea multe de spus, Flame, spuse Solace.

— Nu cred că Ferus ar asculta, zise ea. Cred că acuzația e ridicolă, bineînțeles. Am luptat alături de tine, umăr la umăr. Am fost împușcată pe Bellassa, salvând-o pe Arnie Antin.

— Așa este, Ferus! spuse Trever.

— Da, te-ai rănit cu un blaster în timpul operațiunii, spuse Ferus. Trebuie să fi fost furioasă. Nu cunoșteai întreaga amploare a planului, doar că aveam de gând să o salvăm pe Arnie. A fost un mod perfect de a-ți dovedi loialitatea față de *Cei Unsprezece*. Aveai nevoie ca Wil și Arnie să intre în *Moonstrike*, iar aceea era singura modalitate de a te asigura că se va întâmpla.

— Spune-le despre Rosha, Trever, spuse Flame.

Vocea ei era calmă.

— Ea ne trecut prin focuri grele, spuse Trever. Și-a riscat viața pentru a salva delegația Roshană. Și a pus nava la sol și s-a oferit să iasă prima, pentru a se asigura că este în siguranță. Am mers cu ea...

— Și au apărut navele de luptă Imperiale și au distrus nava înainte ca Roshanii

să poată ieşi, spuse Ferus.

— Asta nu a fost vina ei! Pe ecranul senzorilor nu era nicio navă de vânătoare! Şi a rămas cu mine şi m-a ajutat pe Rosha, chiar şi în timp ce întreaga capitală ardea. Ne-a găsit de mâncare şi adăpost şi ne-a ținut în siguranță. Şi apoi a găsit rezistența şi s-a unit cu ei...

Trever ezită.

— Da, ea a găsit rezistența, nu-i aşa? îl încurajă Ferus. Ea i-a adus împreună, poate chiar a ajutat la înființarea ei. Numai că a funcționat un pic prea bine, nu-i aşa? Roshanii s-au dovedit că luptau extraordinar, o luptă la care nimeni nu se aşteptase, iar Vader nu voia să aibă pe cap o altă Bellassa. Aşa că a convocat o întâlnire şi a spus Imperiului unde va fi...

— Dar şi ea a fost acolo! Am fost prinşi cu toții când au aruncat în aer clădirea! Ea mi-a salvat viața, spuse disperat Trever. Ea m-a tras în spațiul de sub podea.

— Lucrurile merg prost uneori, spuse Ferus. Ordinul de atac este dat cu câteva secunde mai devreme. Fără îndoială că plănuise să iasă de acolo înainte să se întâmple. Lăsându-te în urmă, cel mai probabil.

— Nu.

Trever clătină din cap cu încăpățânare.

— Trever, nu înțelegi? Totul era atât de clar pentru Ferus acum. Ştia calea. Vader o gândise. Şi nu avea nicio îndoială că Vader conducea acea operațiune. Ea este mereu în mijlocul bătăliei, dar nu este niciodată ucisă. Ea i-a adunat pe toți, le-a promis siguranță şi ne-a recrutat şi pe noi. În tot acest timp, ne amăgea. Cum crezi că a aflat Imperiul despre *Aleea Tâlharilor*?

— Nu, şopti Trever. Clătină din nou din cap, mai vehement decât înainte. Nu avea cum să o facă.

— Asta făcea parte din *Apusul*. Operațiunea pe care nu am putut să o înțelegem. Este o lovitură împotriva tuturor celor mai puternici lideri ai rezistenței în acelaşi timp. Va zdrobi rebeliunea înainte ca aceasta să aibă şansa să înceapă! Şi au folosit-o pe Flame pentru a o face.

Comunicatorul lui Solace dădu semnal, iar ea se îndepărtă. Ascultă câteva secunde. Când se întoarse, fața îi era gravă.

— Erau Clive şi Astri. Erau pe urmele lui Flame de ceva timp. Clive a suspectat-o. Acum i-au descoperit numele real. Eve Yarrow. E un agent Imperial.

Fața lui Flame se întunecă.

— Nu e adevărat! Acum, în sfârşit, felul ei de a fi începu să cedeze. Mincinoşii!

— Ce ar trebui să facem? întrebă încet Solace.

Ferus simți un val de putere. Holocronul Sith îi ardea pielea, dar îi plăcea senzația de arsură. Simți un întuneric în jurul lui, ceva ce sclipea şi era frumos.

— Să o executăm, spuse el.

Capitolul 11

— Cel puțin am reușit să ajungem la Ferus în legătură cu Eve, spuse Clive.

— Ce a spus Solace?

Astri își ținea ochii pe ecranul navigațional.

Fuseseră trași la o verificare de rutină de către navele Imperiale și erau aliniați pe pista unui port spațial. Navele de luptă Imperiale zburau deasupra lor, asigurându-se că nu decolează nimeni. Era o situație tensionată, dar se pregătiseră pentru ea. La ultimul port spațial, Clive folosise echipamente Imperiale pentru a introduce un nou profil de identificare și un nou registru.

— Cine, *Vorbăreața*? Nimic. A spus doar *Înțeleg* și apoi întrerupt comunicarea. Era cu Ferus și Flame, totuși, așa că Flame este prinsă, fără îndoială. Întrebarea este: ce facem acum?

— Vader a menționat sistemul Bespin, spuse Astri. Am putea merge acolo și să vedem ce putem afla.

— Este un drum lung doar pentru a ne plimba, spuse Clive. Nu avem nicio informație clară pe care să ne bazăm. Încă nu știm ce este *Apusul*. Urmări fața lui Astri. Începea să fie capabil să o citească. Nu te învinovăți pentru ceea ce s-a întâmplat la portul spațial, spuse el. Nu puteai să-l împuști. Ăsta e un lucru bun. Și am scăpat.

— A fost lipsă de curaj, spuse Astri. Aș fi putut compromite totul. Aveam blasterul îndreptat spre el. Dar nu puteam să trag direct în el.

— Poate că nu suntem făcuți pentru a fi spioni. Uite, putem lupta cu Imperiul cu tot ce avem, dar nu trebuie să ne transformăm în ei.

Astri se holba la ecranul de navigație, dar își imagină scena de la portul spațial. Ofițerul Imperial, uitându-se la ea. Ea, îndreptându-și blasterul spre el. Tot ce putea vedea erau ochii lui, tineri și speriați. Ea mutase blasterul cu doar câțiva milimetri și în schimb îi distrusese computerul. Ofițerul se dăduse înapoi, căutându-și blasterul, iar ea avansase rapid și își plasase blasterul pe capul lui.

— Următorul este pentru tine dacă te miști, spusese ea.

Își pusese toată voința în acele cuvinte, dar știa că erau goale.

Apoi sosise Clive. Luaseră blasterul și comunicatorul ofițerului și distruseseră restul echipamentului de comunicații. Câștigau timp. Dar știau că următoarea navă care va ateriza îi va da acces la un sistem de comunicații.

— Suntem deja căutați pentru furtul navei, spuse Clive în timp ce părăseau planeta. Așa că acum vom fi căutați de două ori. Distrugerea unui sistem informatic Imperial ar trebui să ne aducă câțiva ani buni de închisoare, fără îndoială.

Astri își dorise să știe cât de departe era dispusă să meargă pentru a fi un luptător în rezistență. Acum știa că nu era dispusă să ucidă. Nu, Clive avea dreptate. Nu voia să se transforme în *ei*. Nu voia să piardă din vedere cine era.

Se holba la ecran, așteptând ca numărul lor să fie apelat și să primească ordin de plecare. De ceva vreme nu mai decolase nicio navă.

— Ceva nu e în regulă, spuse ea. Linia ar trebui să se miște mai repede de atât.

— Lasă-mă să verific, spuse Clive.

Coborî rampa şi ieşi din navă, apoi se îndreptă spre un grup de piloți care vorbeau împreună.

— Ce se întâmplă, prieteni? întrebă el. Ştie cineva ce se întâmplă?

Un pilot scund şi grăsuț într-un costum de zbor unsuros pufni.

— Crezi că ne spun ceva?

— Ceea ce nu înțeleg este că au verificat navele pe care le rețin la sol, spuse un altul. Ai putea crede că le vor elibera.

— Sau să ne lase să parcăm în hangar şi să aşteptăm în cantină, interveni un pilot sprinten.

— O să vă spun eu ce este, dacă mă întrebați, spuse al doilea pilot. Am mai văzut asta înainte. Ne rețin pe toți aici pentru că aşteaptă să vină vreun şef Imperial. Rețineți cuvintele mele, vor să aresteze pe cineva, dar nu este nimeni aici suficient de important pentru a face treaba asta.

— Deci trebuie să ne prăjim sub aceşti trei sori în timp ce aşteptăm un şef? Pilotul grăsuț suflă o gură de aer în semn de exasperare. Am o cală de marfă plină de curmale premium de la Nantuker, care se strică în timp ce vorbim. Ăsta va fi un amurg lung şi blestemat, vă spun eu.

Clive se îndepărtă, fără să lase ca pasul să-i dezvăluie îngrijorarea. Îi privi pe oficialii Imperiali de la biroul de control. Cu siguranță nu păreau prea ocupați. Aşteptau. În micul grup de clădiri se afla un centru de detenție, un cuvânt sofisticat pentru simplă închisoare. Spera să nu ajungă în ea.

Se strecură înapoi pe rampă şi îi dădu vestea lui Astri.

— Mi-e teamă că cei pe care aşteaptă să-i aresteze suntem noi, spuse el. Trebuie să ne gândim la un plan.

— Este o stație spațială, spuse Astri. Nu avem unde să ne ducem. Şi uită-te la toate acele nave de luptă TIE aliniate. Nu putem fugi de ele.

O navă Imperială apăru pe cer. Coborî şi ateriză în fața şirului de nave spațiale.

— Asta nu e bine, zise Astri, în timp ce apărea o siluetă cu glugă. E un Inchizitor.

— Pun pariu că este Hydra, spuse Clive. Se potriveşte descrierii lui Ferus.

— Ştie că suntem aici, spuse Astri.

— Există o singură cale de ieşire de aici, spuse Clive. La bordul navei ei.

— Să furăm nava unui Inchizitor? întrebă Astri. Cum vom face asta?

— Cu multă grijă, răspunse Clive.

* * *

Portul spațial fu aruncat într-o confuzie moderată din cauza prezenței unui oficial de nivel superior. Ofițerii se îngrămădiră la centrul de comandă încercând să o impresioneze. Funcționarii de nivel inferior stăteau ascunşi, încercând să nu fie observați. Iar navele spațiale, piloții şi căpitanii de cargoboturi erau furioşi că erau reținuți atât de mult timp. Începură să se plângă. Cu voce tare.

Piloții şi pasagerii se aflau acum pe pistele de permacretă, înghesuindu-se şi discutând despre reținere. Fu uşor pentru Clive şi Astri să se strecoare prin mulțime fără să fie observați, chiar şi atunci când o voce dintr-un difuzor ordonă tuturor să se întoarcă la vehiculele lor.

Hydra îşi aşezase nava chiar în fața unui cargobot echipat pentru pasageri. Mulțimea era confuză şi furioasă, iar acest lucru le oferi lui Clive şi Astri o acoperire

pentru a urca rapid la bordul navei Hydrei. În graba ei, lăsase rampa coborâtă.

— Care este planul? întrebă Astri, aruncând o privire pe fereastră.

Trupele cu puşti blaster începeau să țină mulțimea sub control. Clive şi Astri nu aveau prea mult timp la dispoziție.

— Ştiu că ai un plan. Sper doar că nu implică decolarea cu vreo cincizeci de nave de luptă TIE care trag în noi.

— Vom pleca de aici ca o pasăre liberă. Clive se grăbi să ajungă în cabina mică, apoi deschise o uşă mică şi încastrată. Vezi? Chiar şi un Inchizitor are nevoie de haine de schimb. Aruncă o robă de Inchizitor spre Astri. Pune asta pe tine.

Ea se uită la robă.

— Cred că glumeşti.

— Nu glumesc când mă gândesc la închisoare, puştoaico.

Astri îmbrăcă roba şi îşi trase gluga peste față. Era de aceeaşi înălțime şi mărime cu Hydra, iar Clive credea că avea şanse mari să reuşească.

— Dă-mi cinci minute să fiu arestat, zise el. Voi purta un transmițător ascuns... să sperăm că nu-l vor găsi. Hydra nu-i va lăsa pe ofițeri să primească credit pentru arestare. Va dori să mă interogheze. Mă va duce în celula de detenție. Când voi fi singur cu ea, aşteaptă câteva minute şi apoi vino în biroul principal şi spune-le să te lase să intri în celulă.

— Şi dacă nu te duce în celula de detenție? Dacă te aduce la bordul navei?

— Atunci o ținem ostatică şi scăpăm pe acolo.

— Grozav, murmură Astri. Pur şi simplu grozav.

Clive începu să iasă din navă, apoi îşi băgă capul înapoi.

— Şi fie ca Forța să fie cu tine, spuse el cu un zâmbet rapid.

Apoi sări din navă. Astri se lipi de fereastră. Îl privi cum se îndrepta spre biroul de control, ca şi cum nu-i păsa de nimic pe lume. Îi auzi vocea prin transmițător. Îi întreba când va putea să decoleze. Apoi auzi un pocnet de cizme şi pe Clive spunând:

— Uau, amice, nu e nevoie de asta, o să aştept să-mi vină rândul...

Şi o voce, joasă şi clară.

— Arestați-l.

— Arestați-l, spuse Astri cu voce tare, încercând să se potrivească cu acea voce.

Clive îi povesti cum decurgea arestarea, ca să ştie unde se afla.

— Unde mă duceți? Nu am făcut nimic. Hei, toată lumea zboară uneori sub o înregistrare falsă. Nava mea nu era gata de inspecție, aşa că... Au, nu o celulă de detenție. Asta e o cruzime.

Astri auzi sunetul inconfundabil al încuietorilor de securitate pocnind. Apoi, din nou vocea lui Hydra.

— Cu cine ai fost la portul spațial Dexus-12?

— Cu nimeni. Eram singur.

— Corecție. Ai fost cu o femeie. Ce s-a întâmplat cu ea?

— M-a părăsit. Femeile o fac întotdeauna.

— Ce făceai pe Niro 11? întrebă Hydra.

— Operațiuni bancare, răspunse Clive. Nu e singurul lucru care se poate face pe Niro 11?

— Dacă refuzi să răspunzi, vei vedea alte tehnici de convingere când îl vei întâlni pe Lordul Vader.

— Am răspuns deja, Inchizitorule, spuse Clive. Următoarea întrebare?

Astri îşi verifică reflexia în uşa din duroţel. Apoi coborî pe rampă şi se îndreptă spre biroul de control. Sub acoperirea mânecilor lungi ale halatului, îşi strânse pumnii.

Intră cu paşi mari în biroul de control. Ofiţerul de la consolă păru surprins.

— Inchizitor Hydra, credeam că sunteţi cu prizonierul.

— Mă întorc acolo chiar acum. Dă-mi dispozitivul de securitate pentru celulă.

— Asta este împotriva procedurii. Prizonierul l-ar putea lua de la dumneavoastră.

— Corecţie. Eu sunt Inchizitorul Şef, căpitane. Nimeni nu primeşte nimic de la mine.

Astri îşi întinse mâna. După o clipă de ezitare, ofiţerul puse dispozitivul de securitate în ea.

— Asta va debloca celula, o informă ofiţerul. Dacă aveţi nevoie de mine, lângă uşă există o unitate de comunicaţii cu un buton de apel de urgenţă.

Ea aprobă din cap şi se întoarse. Merse pe holul de legătură până la uşa celulei de detenţie. În faţa uşii se opri pentru o clipă. Un dulap încuiat conţinea câteva puşti blaster, cătuşe paralizante şi un lansator de plase paralizante. Introduse numărul pe care îl văzu pe uşă în dispozitivul ei de securitate. Dulapul se deschise, iar Astri luă lansatorul de plase paralizante. Apoi apăsă butonul pentru a elibera dispozitivul de blocare a celulei şi intră înăuntru.

Hydra era cu spatele la uşă.

— Am spus că nu vreau să fiu deranjată.

Astri puse un blaster pe spatele ei.

— Îmi pare atât de rău.

Se întinse şi luă blasterul lui Hydra de la centura ei utilitară.

— Te deranjează?

Clive făcu un gest spre cătuşele sale paralizante. Astri îndreptă dispozitivul de securitate şi eliberă mecanismul de blocare.

Hydra schiţă un zâmbet mic şi înfiorător.

— Nu veţi scăpa cu asta.

Astri activă lansatorul de plase paralizante. Plasa se înfăşură în jurul Hydrei, forţând-o să cadă la podea şi întemniţând-o, incapabilă să se mişte sau să vorbească.

— Corecţie, spuse Astri. O să scăpăm.

— Ne-ar plăcea să rămânem să stăm de vorbă, dar nu pari să ai chef de discuţii. Clive luă mâna lui Astri şi o strânse. Eşti gata să mă iei prizonier, frumoasa mea?

Astri făcu un gest cu blasterul.

— Treci în faţă şi te voi conduce.

Deschise uşa celulei de detenţie şi ieşiră... dar nu înainte ca Clive să umble la ea astfel încât nimeni să nu mai folosească uşa prea curând.

Astri îşi ţinu blasterul îndreptat spre Clive, apoi îl conduse spre biroul exterior.

— Îl duc pe prizonier la Lordul Vader, spuse Astri. Instituie autorizaţii complete pentru nava mea.

— Imediat.

Astri simţi cum sudoarea îi curgea pe corp în timp ce-l conducea pe Clive spre navă. La fiecare pas se aştepta să fie chemată înapoi. Dar ajunseră la rampă şi urcară la bord. Se aruncă pe scaunul pilotului şi începu verificarea înainte de zbor.

Clive îşi ţinu privirea pe fereastră.

— Până acum, totul e bine. Nu ai de gând să-mi complimentezi geniul?

— Nu am plecat încă. Vreau autorizaţie de plecare, vorbi Astri în sistemul de

comunicație.

— Autorizație acordată.

Ambală motoarele, iar crucişătorul se ridică de la sol, apoi lăsară în urmă portul spațial.

— Bine, spuse Astri. A fost un plan genial.

Clive se aşeză înapoi în scaunul copilotului.

— Mai bine mai târziu decât niciodată.

Capitolul 12

Ferus îi văzu pe Jedi întorcându-se spre el cu uimire. Nu îi păsă. Se simțea ca şi cum i-ar fi privit de la distanță.

Ochii lui Trever... Nu reuşea să întâlnească cu adevărat ochii lui Trever.

— Nu se poate! Vocea lui Flame era stridentă. Nu poți să... faci asta!

Liderii rezistenței, obosiți să aştepte şi ştiind că se întâmpla ceva rău, coborâseră din crucişătoare şi acum îi înconjurau pe Flame şi pe Jedi într-un grup strâns.

— Ea este spionul Imperial?

— Este scandalos!

— Ne-ați promis siguranță!

— Suntem în siguranță, spuse Solace brusc. Aşa că hai să ne concentrăm asupra a ceea ce trebuie să facem în continuare.

— Ferus Olin are dreptate. Boar luase cuvântul. Nu sunt de acord cu asta, dar nu avem de ales. Ea ne poate identifica pe toți. Sunt prea multe în joc. Trebuie să o executăm.

— Aşteptați. Flame îşi linse buzele. Putem negocia.

— Noi nu facem târguri cu trădătorii! spuse unul dintre lideri.

— Există un dispozitiv de rezervă la bordul navei mele, spuse Flame. Va conduce Imperiul la voi dacă nu-l dezactivați. Credeți-mă, nu-l veți găsi. Numai eu ştiu unde se află. Ei vă urmăresc chiar acum.

— Ar putea fi un truc, spuse cineva.

— În regulă, spuse Ferus. Îți lăsăm viața dacă dezactivezi dispozitivul.

Flame aprobă din cap nervoasă. Urmată îndeaproape de ceilalți, se îndreptă spre nava ei.

— Ai vorbit serios? îl întrebă Trever pe Ferus.

Ferus nu era sigur. Vocea din interiorul lui spunea: *De ce să te ții de cuvânt?*

— Ferus, partea întunecată lucrează asupra ta, spuse Ry-Gaul. Solace şi cu mine o putem simți. Trebuie să ne spui ce se întâmplă cu tine. Ai fost un agent dublu prea mult timp. Ți-a dat Împăratul ceva să păstrezi pentru el?

— Nu.

Îl țin pentru mine.

— Ai spus că o vei executa, continuă Ry-Gaul. Nu aşa procedează Jedii. Dacă te chinui, anunță-ne.

— Să nu crezi că nu putem înțelege, spuse Solace. Am cutreierat galaxia de la Ordinul 66 încoace. Am văzut şi am făcut multe. Am fost vânător de recompense, îți aminteşti?

— Amândoi ne-am îndepărtat de Forță şi ne-am întors din nou, spuse Ry-Gaul. Doar conectează-te cu Forța. Ea îți va arăta calea. Doar conectează-te.

Ferus văzu compasiune în ochii lor, nu îngrijorare. O parte din văl se ridică de pe el. Simți că se întoarce. Simți Forța curgând de la Ry-Gaul şi Solace.

Fu scutit de un răspuns când Flame se întoarse cu ceilalți.

— A făcut-o, spuse Boar. Era un dispozitiv ascuns în cala de marfă. Imposibil de

găsit, după cum a spus ea. Aşa că acum trebuie să-i cruțăm viața.

— Te vom lăsa aici cu echipamentul de supraviețuire, spuse Solace. Această lună nu este atât de singuratică. Există planuri de cartografiere a acestui sector. Cineva te va găsi în cele din urmă.

— Chiar o să mă lăsați aici? întrebă Flame. Nu pot să rămân aici singură! Trever, nu-i lăsa!

Trever se întoarse cu spatele. Cei trei Jedi se îndreptară spre nave.

— Solace a avut o idee bună, spuse Ry-Gaul. Eu voi lua nava lui Ferus şi voi activa baliza de urmărire. O voi lăsa la un port spațial aglomerat şi mă voi transfera pe nava lui Solace. Apoi ne putem îndrepta spre asteroid.

Ferus simți că i se limpezeşte mintea. Distanța dintre el şi ceilalți nu mai părea la fel de mare. Îşi trăgea puterea din Forța vie pe care o putea simți în Ry-Gaul şi Solace. Îşi scutură capul, încercând să rămână cu ei, cu tot ce era în el, cu inima şi mintea lui. Încercă să înțeleagă cunoştințele pe care simțea că le dobândise fără să se lase absorbit de ele. Văzuse mintea unui Sith şi simțea că ştia cum funcționează.

— Vader va avea o rezervă, spuse el. Nu doar cea de pe nava lui Flame. Va avea şi altceva, o altă modalitate de a ne urmări. Solace, ne-ai spus că Clive a spus că Vader se îndreaptă spre *locul de livrare a mesajelor de urgență.* Cred că Flame i-a lăsat lui Vader un mesaj. Acum se preface doar că îi este frică. Ştie că Vader o va găsi. Trebuie să ajung la mesaj înaintea lui. Aşa că nu mergeți pe asteroid până când nu primiți ordinul meu.

— Dar de unde ştii unde se află locul cu mesajul secret? întrebă Trever.

— Sistemul Bespin? întrebă Solace cu îndoială. E un loc îngrozitor de mare.

Ferus alătină din cap.

— Locul trebuie să fie mai central de atât. Nu ar fi avut timp să ajungă pe Bespin şi să se întoarcă pe Coruscant pentru a-i lăsa un mesaj. Am o idee.

— Vreau să vin cu tine, spuse Trever.

Ferus ezită. O parte din el nu voia ca Trever să vină cu el. Nu putea să uite privirea lui Trever când crezuse că Ferus o va executa pe Flame. Dacă va trebui să acceseze din nou partea întunecată a Forței, nu voia ca Trever să îl vadă.

Totuşi, nu se putea gândi la un motiv pentru a refuza. Şi o parte din el, partea care era încă Jedi, îl voia pe Trever alături. Poate că dacă mergea prea departe, Trever îl putea salva de el însuşi. Aprobă scurt din cap.

— Unde mergem, oricum? întrebă Trever.

— Înapoi pe Coruscant.

Îşi luară la revedere. Ferus putu vedea îngrijorarea din ochii lui Ry-Gaul şi ai lui Solace când îşi luă rămas bun. Le întoarse spatele, nevrând să o vadă. Apoi se întoarse din nou. Nu voia să îi lase aşa. Privirile lor încă se odihneau asupra lui.

— Nu vă voi dezamăgi, spuse el. Trebuie să aveți încredere în mine.

— Încrede-te în Forță, spuse Ry-Gaul. Te va susține. Conectează-te.

* * *

În spațiul îndepărtat, stelele ardeau şi se roteau. Trever simți că viitorul se grăbea spre el. Orice urma să se întâmple părea inevitabil. Părea că nu se poate întoarce. Era obligat să-l însoțească pe Ferus, indiferent unde se ducea. Indiferent de ceea ce avea să facă. Privind la fața lui Ferus, simți diferența din el. Nu era doar faptul

că îi lipsea umorul. Ceva care obişnuia să curgă între ei acum era oprit. Se manifesta în momente ciudate, în feluri ciudate. Trever ar fi vrut să-l poată lua pe Ferus de umeri şi să-l scuture până când ar fi apărut din nou vechiul Ferus.

— Deci, ai de gând să mă pui la curent? întrebă Trever. Unde este locul secret?

— Îți aminteşti ziua în care mi-ai spus că ai văzut Templul în ruină şi cât de trist te-a făcut să te simți? întrebă Ferus.

Trever aprobă din cap.

— Acum că îi ştiu pe Jedi, este cea mai mare dezamăgire.

— Şi ai văzut-o Flame în acea zi.

— Aşa este. A fost surprinsă să mă vadă. Tocmai fusese să-l vadă pe Bail Organa. Sau cel puțin aşa a spus.

— Bail Organa era în drum spre Alderaan în acea dimineață, spuse Ferus. S-ar putea să fi ajuns deja acolo.

— După ce ascunzătoarea lui Dex a fost atacată... când am crezut că toată lumea era moartă... Ry-Gaul şi cu mine am văzut-o stând într-o cafenea. Când ne-a văzut, a spus cât de uşurată era. Dar... când mă gândesc la asta, nu-mi amintesc de uşurare. Doar surpriză. Trever simți tensiunea din vocea lui. Crezi că a vrut ca eu să mor în acea zi?

— Cred că e posibil. Cu siguranță că raidul trebuia să-l lovească pe Ry-Gaul. Flame nu avea de unde să ştie că voi doi o salvați pe Linna Naltree.

— Deci crezi că locul secret se află la Templu? întrebă Trever. De ce?

Ferus se învârti în scaun ca să se întoarcă cu fața la Trever. Nava era pe pilot automat acum.

— Am avut un coleg la Templu când am fost acolo. Îl cunoşteam bine, deşi nu eram prieteni. Unul dintre locurile preferate în care se retrăgea era Camera Hărților. Toată lumea ştia asta despre el.

— Bine, spuse Trever. Dar Templul este distrus. Şi ce legătură are asta cu Vader?

— Camera hărților este încă intactă, spuse Ferus. Am văzut-o când am pătruns în Templu. Şi acel Padawan a devenit un mare Jedi. Şi apoi a devenit Darth Vader.

— Vrei să spui că l-ai cunoscut pe Vader când era tânăr?

Ferus aprobă din cap.

— Acum că ştiu asta, ştiu şi alte lucruri despre el. Lucruri pe care le pot folosi.

— Uau, să revenim la viteză normală. Mergi prea repede pentru mine. Vrei să spui că ai de gând să te lupți din nou cu el?

În loc să răspundă, Ferus se întoarse spre panoul de instrumente.

— În momentul de față mă concentrez să țin *Moonstrike* pe drumul cel bun. Cea mai bună răzbunare ar fi să întorc totul. Să pornesc o rebeliune dintr-o capcană pe care Imperiul a creat-o pentru a ne distruge.

Trever se aşeză înapoi în scaunul său cu o lejeritate pe care nu o simțea.

— Acolo, pe acea lună... când am aflat că Flame era agent Imperial... ai spus să o executăm pentru că încercai să pui presiune asupra ei. Adică, nu ai fi făcut-o, nu?

Ferus se întoarse, fără să răspundă. Auzea întrebarea ca un ritm în sângele lui. Ce ar fi făcut, cât de departe ar fi mers? Ar fi putut să o ucidă pe Flame?

Asta ți s-a întâmplat ție, Anakin? Ai simțit cum te-ai despicat? Fețele celor la care țineai păreau să-ți vorbească de la distanță? Ți-ai simțit furia crescând şi te-ai simțit bine? Ai crezut că ai avut dreptate... şi că ei îți stăteau în cale? Ai auzit vocea unui Sith în capul tău şi ai crezut că este a ta?

Capitolul 13

Templul în ruină îi umplea privirea. Ferus se simțea ciudat de calm. Aici începuse călătoria vieții lui. Venise aici când încă era copil. Plecase de aici ca tânăr, cu inima bolnavă. Se întorsese pentru a descoperi că tot ce iubise fusese distrus.

Şi acum era din nou aici. Simțea Forța, ca şi cum ar fi fost purtată de vânt. Dar vântul făcea parte din Forță, la fel ca şi norii şi soarele şi miliardele de ființe care locuiau pe această planetă. Nu trebuia să uite asta. Nu trebuie să vadă doar corupția şi decăderea. Asta era ceea ce voia Împăratul să vadă.

— Vreau să intru cu tine.

— Nu, Trever. Mă duc singur.

Ferus nici măcar nu se gândi la ceea ce spusese. În niciun caz nu avea de gând să-l aducă pe Trever în pericol. Măcar îl putea scuti de asta.

— Securitatea nu mai este la fel de strictă acum că Imperiul nu mai foloseşte Templul, spuse el. O să intru, să văd dacă am dreptate că există vreun mesaj. Apoi voi pleca. Se întoarse spre Trever. Fără discuții. Aşteaptă-mă aici.

Îl lăsă pe Trever şi făcu un ocol până la baza templului. Văzu piatra sfărâmată a teraselor ruinate. Acolo – chiar deasupra lui –, ceea ce fusese cândva oțel transparent fusese sfărâmat. Plastoidul fusese lipit peste deschidere ca o reparație stângace, dar era loc să se strecoare. Cu ajutorul unei săbii de lumină.

Plastoidul s-a desprins în tăcere, iar el se strecură înăuntru. Îşi dădu seama imediat unde se afla. Templul făcea parte din el, fiecare cameră, fiecare coridor.

Stătea în centrul camerei ruinate. Pentru o clipă, îşi permise luxul de a-şi aminti. Sala de mic dejun. Un spațiu mai mic, mai intim, unde Padawanilor li se permitea uneori să împartă masa de dimineață cu Maeştrii Jedi care se aflau în Templu. Era aleasă pentru lumina dimineții, bineînțeles. Ferus închise ochii, amintindu-şi. Lumina era la fel de densă şi aurie ca şi untul din farfurii, revărsându-se înăuntru pentru a încălzi degetele încă reci din cauza frigului exercițiilor de dimineață. În zilele frumoase, oțelul transparent se ridica în tavan şi încăperea se umplea de aer curat.

Îşi amintea degetele încolăcite în jurul unei căni mari de ceai aburind. Mirosul feliilor groase de pâine prăjită în unt dulce şi sirop. Fructe îngrămădite pe farfuriile de servire. Maeştrii Jedi, relaxați în acest cadru, zâmbindu-le elevilor lor. Şi ziua care urma, plină de studiu şi activitate, de meditație, de joacă.

Asta era ceea ce distruseseră ei.

Merse mai departe, cu cenuşa scrâşnind sub cizme. Afară, pe coridor, trecu de un colț şi se trezi în marele atrium, cu etaje înalte. Ferestrele imense erau acoperite cu scânduri. Pietrele erau înnegrite şi pline de gropi. Totuşi, oricât de diferit ar fi fost, el ştia drumul, chiar şi în întuneric. Merse încet, fără să scoată vreun sunet. Nu simțea nicio urmă de Forță Vie aici. Îşi lăsă furia să se acumuleze, lăsând-o să se odihnească în pieptul său. Putea să o scoată când va avea nevoie de ea. Împăratul îl învățase asta.

Turbolifturile fuseseră oprite, aşa că fu nevoit să urce scările care se încolăceau prin una dintre spirale, până la Sala Hărților. Pereții erau pe jumătate distruşi. Podeaua era denivelată, cu găuri adânci apărute în piatră. Ferus privi într-una dintre

ele şi văzu podeaua atriumului la sute de metri mai jos. Cu toate acestea, când flutură mâna deasupra senzorului, harta holografică a galaxiei prinse viață. Anakin stătuse uneori ore întregi aici. Toți ştiau asta şi toți îl lăsaseră în pace. Avea abilitatea de a face sisteme întregi să se învârtă, de a memora detalii despre limbă, atmosferă, minerale, istorie, geografie… şi apoi de a trimite un alt sistem învârtindu-se, apoi altul, apoi altul şi altul şi altul şi altul… şi de a păstra toate faptele în cap şi a le ține minte.

Fusese atât de înzestrat. *Cel Ales*.

Ferus merse printre hărțile holografice, printre perdelele de informații, scheme, cuvinte şi imagini. Albastru palid, roşu, auriu, verde… întreaga galaxie se învârtea în jurul capului său. Trecu prin ea până la sistemul Bespin. Accesă planeta cu atmosfera sa gazoasă. Apărură date: limbă, geografie, proprietăți chimice. Atinse cu degetul norul gros de gaz şi apăru mesajul.

Nu există coordonate pentru asteroid. Baliză de urmărire instalată pe două nave. Trei nave în total. Vor fi în interdicție de comunicare. Baliză de urgență în cizmă. Se va activa la nevoie.

Şi apoi coordonatele locului unde se afla acum Flame. Avusese dreptate. Mai avea un ultim truc în mânecă. Ştiind că Vader va veni aici şi va vedea unde se află.

Şterse coordonatele. Cea mai mare teamă a lui – că ea descoperise cumva locația asteroidului, că i-o transmisese – era nefondată. Întâlnirea putea continua.

Apoi închise sistemul.

Vader nu fusese încă aici. Îl devansase. Vader ar fi şters mesajul.

Ferus o luă pe scara care cobora înapoi la nivelul principal, mergând în jurul spiralei până când ajunse jos. Ieşi în holul mare, cu mâna pe comunicator, gata să trimită mesajul către Solace.

Îl simți cu o clipă înainte să-l vadă, păşind pe holul central, ca şi cum Templul ar fi fost încă în picioare aşa cum fusese, ca şi cum ceea ce îl înconjura era încă nobil, încă frumos. Cizmele lui răsunară pe piatra înnegrită, cu gropi. Mergea ca şi cum Templul ar fi fost al lui.

Crede că îi aparține.

Vader îl văzu.

Se opriră amândoi şi se priviră unul pe celălalt din fiecare capăt al holului vast, plin de ecouri ale trecutului.

Capitolul 14

Solace se ținea la marginea furtunii atmosferice. Era un loc bun pentru a se ascunde. Schimbările de gravitație aruncau mici asteroizi ca pe nişte pietre din mâna unui copil. Nu era nici pe departe atât de rău pe cât ar fi fost odată ce ar fi zburat în centrul furtunii, dar menținea lucrurile interesante în timp ce aşteptau. Ry-Gaul era aşezat pe scaunul copilotului. Părăsiseră nava lui Ferus pe o planetă de pe Inelul Mijlociu. Spera ca forțele Imperiale să se îndrepte acum spre ea.

Lucrurile se apropiau de sfârşit. I se alăturase lui Ferus cu reticență. După ce colonia de sub suprafața Coruscantului fusese atacată, simțise că nu mai avea niciun scop în viața ei. Ferus îi oferise o cauză, şi fusese irezistibilă. După Ordinul 66, jurase să nu mai aibă încredere niciodată. Cu toate astea, Ferus o atrăsese. Simțise că este ceva familiar să se încadreze în acest grup – eroi după mintea ei – cu Dex Jettster, Curran, Keets, Oryon şi, bineînțeles, Trever. Nu atât de mult să participe – ea nu era prea vorbăreață – cât pur şi simplu să le fie alături.

Acum obiectivul lor fusese atins. Dădeau o mână de ajutor la începutul unei rebeliuni. Solace era sigură că Ferus va avea o nouă provocare după aceea. Ferus... Îşi făcea griji pentru el, şi nu-i plăcea să-şi facă griji pentru nimeni. Ferus pierduse ceva. Munca sa de agent dublu îl compromisese. Atât ea cât şi Ry-Gaul puteau simți asta. Spera ca el să regăsească drumul înapoi.

Canalul de urgență clipi. Solace se aplecă în față, cu pulsul accelerat, şi accesă unitatea de comunicații. Era Toma.

— Ferus a trimis un mesaj. A dat undă verde. Poți să-i aduci pe liderii rezistenței. Scanerul spune că furtuna va creşte în intensitate în câteva ore. Destul cât să distrugă o navă. Veniți imediat.

— Recepționat, spuse Solace. Plecăm acum.

Se întoarse spre cabina înțesată de pasageri. Aceştia priviră spre ea, aşteptând cu expresii calme. Trecuseră deja prin multe. Ştiau cum să aştepte.

— Am primit autorizația. Zbor spre furtună. Lucrurile se vor înrăutăți, spuse ea. Folosiți centurile pentru a vă lega în scaune. Veți avea nevoie de ele, vă garantez. Dar nu vă faceți griji. O să trecem cu bine. Doar dacă nu cumva vom avea o defecțiune completă a sistemelor. Dar asta e o posibilitate destul de îndepărtată.

Îi văzu pe unii dintre ei pălind. Unul dintre lideri îşi legă mai tare centura.

Solace se întoarse în cabina de pilotaj pentru a studia scanerul de urmărire a furtunii. Era bucuroasă că pilota nava lui Flame. Era rapidă şi agilă, dar construită solid. Deşi schimbările de gravitație şi ploile masive de asteroizi făceau să pară un haos aparent, era util să noteze tiparele înainte să intre. În părțile cele mai intense ale furtunii, era greu să ai măcar o clipă pentru a verifica navigația.

— Am auzit ce ai spus, zise Ry-Gaul. Chiar ai vorbit de o defecțiune a sistemelor?

Ea ridică din umeri.

— Am spus că sunt şanse ca asta să nu se întâmple. Dar nava este pe cale să întâlnească nişte forțe puternice. Am încercat să-i liniştesc în legătură cu opțiunile lor.

— Asta a fost ideea ta despre linişt ire?

Ea mări acuratețea dispozitivului de urmărire a furtunii pentru a fi mai uşor de verificat în timpul călătoriei.

— Să mergem, spuse ea.

Furtuna începea întotdeauna cu pungi spațiale bruşte şi o activitate meteorică sporită. Acesta era momentul în care piloții îşi regândeau ideea de a mai economisi din kilometraj zburând printr-o parte a furtunii. Atunci se resemnau cu un nou plan de zbor şi cu o sosire întârziată la destinație. Solace stabili un curs spre inima furtunii.

Pungile spațiale deveniră adânci şi dese. Era inevitabil ca nava să le lovească; erau imposibil de evitat. Îți sugeau aerul din tine şi te izbeau de scaun.

Schimbările de gravitație aproape că îi smulseră comenzile din mâini. Putea evita cei mai mari asteroizi, dar ocazional, câte unul trecea suficient de aproape pentru a abate nava de la curs. Acum se agăța de comenzi, cu mâinile încleştate în poziție, iar ochii ei se străduiau să vadă fiecare detaliu din vasta zonă cenuşie învolburată.

— Asteroid în stânga! spuse Ry-Gaul, cu vocea încordată.

Ea îl evită cu câțiva metri.

Îşi croi drum prin câmpul de asteroizi şi căzu într-o pungă spațială atât de înspăimântător de adâncă încât chiar auzi strigăte de frică din salon. Ieşi din ea şi se aruncă în picaj pentru a evita un alt asteroid. Asteroizi minusculi împroşcară scuturile navei. Comenzile tremurau sub mâinile ei.

Furtuna se înrăutățea. Solace se luptă să mențină nava stabilă. Aurorele străluceau în față, de un violet şi portocaliu intens. Strălucirea lor lumina cabina de pilotaj. Era udă de sudoare şi aruncă un ochi neliniştit la comenzile sistemelor tocmai când Ry-Gaul spuse:

— Asteroidul este chiar în față.

Îşi asumă riscul şi împinse viteza la maximă. Depăşi un asteroid şi se îndreptă spre un satelit atât de mare încât avea propria sa atmosferă.

Imediat, nava se linişti... oarecum. Călătoria era încă accidentată, dar simțea că deține controlul. Ateriză lângă micul grup de domuri de supraviețuire din duraplastoid care constituiau baza. Toma şi Raina ieşiră dintr-unul dintre adăposturi şi veniră spre ea. Lune veni în fugă, urmat de un Garen Muln, mai lent. Oryon veni ultimul.

Liderii rezistenței ieşiră cu picioarele tremurând, privind cerul galben ciudat, curenții de aer care biciuiau în jur fiind pe deplin vizibili.

— Bine ați venit la baza noastră, zise Toma. Să înceapă prima întâlnire *Moonstrike*.

Capitolul 15

Ferus văzu strălucirea sabiei lui Vader în timp ce o activa pe a lui. Asta era, deci. Răfuiala finală. Era pregătit. Furia lui era gheață şi foc.

Atacă. Prima lovitură fu uşor de parat. Veni din nou spre Vader. Şi din nou. Se învârtea, sărea, se arunca pe lângă el, se întorcea. De fiecare dată când sabia sa venea spre el, era deviată cu un şoc care îi străbătea brațul. Vader pur şi simplu nu era acolo.

— Dacă nici măcar nu mă poți atinge, cum poți învinge? întrebă Darth Vader.

Ferus se concentră asupra furiei sale. Îşi aminti cuvintele lui Palpatine: *Nu există nicio limită la ceea ce poți face.*

Atacă din nou silueta întunecată. De data asta, lovitura lui fu aproape. Atinse marginea pelerinei lui Vader. Mirosi materialul ars.

Acum, cât timp este neechilibrat. Acum.

— Poate că voi avea noroc, spuse Ferus. Anakin.

Vader veni spre el cu o rapiditate surprinzătoare, dar Ferus reuşi să se ferească cu un salt al Forței. Totuşi, simți că Vader se reținea, jucându-se cu el deocamdată.

— Deci ştii cine am fost, spuse Vader. Crezi că asta ar face vreo diferență pentru mine? Anakin Skywalker este mort.

— S-a întâmplat pentru că nu te-a lăsat Consiliul să devii Maestru? Întotdeauna a trebuit să te lupți cu ego-ul tău, nu-i aşa?

— Nu a fost niciodată o luptă. Am fost întotdeauna cel mai bun.

— *Cel mai bun* nu este un concept Jedi.

— Asta a fost problema cu Jedii.

Ferus încă nu era obosit, dar ştia că îşi consuma prea multă energie. Îşi exploata furia şi lupta mai bine decât o făcuse vreodată, dar nu era suficient. Trebuia să-l tulbure pe Vader. Trebuia să găsească cheia.

Avea tot ce-i trebuia pentru a-l învinge, nu-i aşa? Avea Holocronul Sith pentru putere, adevărata identitate a lui Vader, propria sa furie. Cu aceste instrumente, putea s-o facă. Împăratul îi spusese că poate. Ferus gândi repede. Trebuia să aleagă câmpul de luptă. Un loc care să îl neliniştească pe fostul Jedi.

Acolo... scara către sala Înaltului Consiliu Jedi. Ferus începu să urce. Ştia că Vader îl va urma. Ajunseră în camera circulară. Era pe jumătate dărâmată, scaunele erau bulgări înnegriți, iar oțelul transparent era sfărâmat. Vântul biciuia prin cameră.

Lordul Întunecat intră. Vântul îi suflă pelerina. Stătea pe loc, cu picioarele depărtate, gata de luptă. Abia aştepta, Ferus era sigur.

— Împăratul nu te mai poate proteja acum, spuse Vader.

Ce urmează? Ce putea face pentru a-l dezechilibra? Avu brusc o străfulgerare de intuiție. Îşi aminti ce-i spusese Keets.

— Cum rămâne cu Senatoarea Amidala? întrebă el, sărind departe de Vader. Îl înfruntă, cu sabia ținută în poziție ofensivă. Cu Padme? Ce s-a întâmplat pe Mustafar?

Simți cutremurul din Vader. Îl atinsese în sfârşit.

— Să nu-i rosteşti numele!

— Am crezut că a fost o minciună, că Jedi au ucis-o, înțelese brusc Ferus, cu

Holocronul Sith arzând sub tunica lui. Nu a fost aşa. Tu ai ucis-o, nu? Ai ucis-o pe femeia pe care o iubeai.

Mânia lui Vader umplu camera. Ferus o putea simți. În loc să se îndepărteze de ea, o acceptă. Se umplu cu ea. Asta voia să spună Împăratul. Acesta era ultimul pas.

Zbură prin cameră şi de data asta lovi. Vader răcni. Era un urlet de furie, nearticulat, necontrolat. Total diferit de controlul său obişnuit de gheață. Cutia de control de pe pieptul său a început să fumege. Pietrele din podea se smulseră şi zburară spre Ferus. El se feri de ele, rostogolindu-se şi răsucindu-se. O piesă de mobilier înnegrită zbură prin cameră şi se izbi de peretele de deasupra capului său. Tot ceea ce putea fi smuls din podea sau din pereți veni spre el – conducte, resturi, bucăți de piatră. Se feri, atacând şi retrăgându-se în timp ce Vader lovea cu tot ce avea.

— Cum ai ucis-o, Anakin? Ți-ai pierdut controlul? Ai văzut-o murind, Anakin? De aceea ai vrut ca Zan Arbor să perfecționeze acel drog? A fost pentru tine, Anakin? Ca să o poți uita? Ca să-ți poți uita soția?

Încă un răget din partea lui Vader. O parte din tavan cedă. Duroțelul se topi, fumul se ridică din dărâmături. Ferus sări peste o gaură deschisă în podea şi îl atacă din nou pe Vader, dar sabia lui tăie aerul gol.

Furia din interiorul lui Ferus era acum ca un combustibil lichid în el. Se hrănea din furia lui Vader, împingea fiecare moleculă din corpul său şi simțea cum fiecare moleculă din încăpere îi răspundea. Totul era clar, cu muchii dure. Corpul său îl asculta fără nicio ezitare, iar mintea îi era concentrată. Nu avea nicio îndoială că îl putea învinge pe Vader. Nicio îndoială. Şi asta era ceea ce îi oferea partea întunecată.

Când ar fi câştigat, când l-ar fi învins, ar fi putut duce victoria Împăratului şi ar fi putut fi mai mare decât Darth Vader, mai puternic decât fusese chiar şi *Cel Ales*.

Se năpusti asupra lui Vader şi intră în contact. Vader aşteptase o clipă prea mult ca să-l devieze. Lovitura scutură armura lui corporală. Ceva din interior fuzionă şi plastoidul se topi. Ferus simți mirosul circuitelor care ardeau. În acelaşi timp, detectă un tremur în brațul lui Vader.

Brusc, fu ridicat şi trântit de perete. Se luptă să îşi păstreze conştiința.

— Nu te... înfumura, spuse Vader.

Ferus se rostogoli, ferindu-se de lovitura care urmă, scăpând cu greu. Îşi ridică privirea. Pentru o clipă, Vader fusese doar o siluetă la marginea camerei. Pentru o clipă, cu un truc al ochiului sau al luminii, văzu camera aşa cum fusese. Scaunele fuseseră refăcute, traficul aerian de afară sclipea, energia puternică a Forței umplând încăperea pentru că Maeştrii Jedi erau încă în viață.

Ferus simți cum îl invadează sentimentul de pace şi lumină.

Nu, împinge-l departe! Ascultă-ne! Ai fi putut fi un mare Cavaler Jedi, iar ei te-au lăsat să pleci! Nu te-au apreciat niciodată!

Era adevărat, nu-i aşa? Ferus se văzu ca Padawan, stând în fața Maeştrilor. Asumându-şi responsabilitatea pentru ceva ce nu fusese vina lui. Sabia lui Tru. O reparase în secret... Îşi aminti ziua aceea. Îşi amintea compasiunea din acea cameră.

Îi veni o altă viziune, cu el însuşi ca Padawan, acceptând responsabilitatea pentru ceea ce făcuse. Maeştrii Jedi îndurerați, arătându-i cele două căi pe care le putea urma. Ar fi putut rămâne. El alesese să plece. Fusese alegerea lui.

Camera reveni la starea ei de ruină. Era ghemuit, respirând greu.

Conectează-te. Forța e încă aici, în pietrele vechi.

Poveştile tuturor Jedilor care trăiseră şi muriseră, erau şi ele aici. Povestea lui

era aici. Nu la fel de distinsă ca a altora, mai scurtă decât a multora, dar a lui. Urmase calea atât timp cât putuse, cât de bine putuse, iar Maeştrii nu-i ceruseră niciodată mai mult decât atât. Simțea înțelepciunea Maeştrilor în interiorul său, iar el prinse acel sentiment cu ambele mâini şi îl lăsă să-i umple inima. Se ridică. Nu avea nicio îndoială că ei întinseseră mâna şi îl atinseseră, arătându-i. *Iată o cale. Iată o altă cale. Alege.*

Fusese atât de aproape... Ieşi din partea întunecată şi intră în lumină.

Sunt un Jedi. Acum ştia cu certitudine absolută că trebuia să scape de Holocronul Sith. Îl otrăvise încet. Fusese un prost să creadă că poate lua ceea ce voia şi să nu fie corupt. Căzuse în capcana Împăratului. Aproape că se întâmplase.

Sări cu Forța peste Vader, surprinzându-l, şi se lăsă să cadă prin gaura din podea. Apoi auzi râsul lui Vader.

— Fugi ca un laş ce eşti!

Vântul îi şuiera pe lângă urechi în timp ce cădea. Ateriză în siguranță în Sala Hărților, apoi se îndreptă spre scări. Luă fiecare cotitură cu viteză maximă, sărind prin Forță în cea mai mare parte a drumului. Ştia unde să meargă. Inima clădirii, miezul energetic. Nu mai era operațional, dar încă mai conținea suficientă energie reziduală, dacă nu pentru a distruge Holocronul Sith, atunci pentru a-l deteriora. Alergă pe holuri şi găsi conducta centrală care ducea direct la miezul energetic. Băgă mâna în tunică.

Îți iroseşti singura şansă de reuşită.

Acesta nu este genul de succes pe care mi-l doresc.

Vocile întunericului erau un strigăt înăuntrul lui, în timp ce ținea Holocronul Sith. Îl aruncă înăuntru. Simți că ceva se rupe în interiorul lui. Era o durere agonizantă care îl trimise în genunchi. Respiră prin ea, chemând Forța să îl ajute.

Apoi simți că se ridică. Era epuizat, dar liber. Era din nou el însuşi.

Vader apăru de nicăieri, ridicând o mână înmănuşată. Ferus se simți ridicat deasupra capului lui Vader. Nu mai putea să respire.

— Ar trebui să ştii, înainte să mori, că visul tău este deja terminat, spuse Vader. Nu ştii că pot supune pe oricine voinței mele?

Ferus fu trântit de perete. Simți că-şi pierde cunoştința.

Se bucura, în cele din urmă, că va muri aici, la Templu. Cu fantomele prietenilor săi, ale mentorilor săi, ale colegilor săi Jedi. Va deveni una cu Forța în locul în care o descoperise şi hrănise cu ea pentru prima dată.

Capitolul 16

Per total, nu fusese un început rău, observă Raina. Liderii rezistenței nu dobândiseră încă genul de protocol care îi împotmolea pe liderii planetelor. Chiar se ascultau unii pe alții. Puteau să rezolve lucrurile.

Roshanii şi Samarienii vorbeau despre schimbul de tehnologie care putea avea ca rezultat un super droid care putea înfrunta tehnologia armelor Imperiale. Liderul de pe Naboo avu o sugestie despre cum să convingă politicienii să li se alăture. Cu toții discutară în mod sobru despre raportul lui Tobin Gantor, transmis de Oryon, care afirma că Imperiul lucra la o super armă. Discuțiile erau rapide şi pline de viață. Raina simți brusc că *Moonstrike* ar fi putut funcționa până la urmă.

Toma îi spusese să rămână şi să acționeze ca un fel de moderator pentru a controla disputele. Dar ea se afla într-o poziție ciudată aici. Făcea parte din rezistență, dar nu-şi reprezenta lumea natală. Ceilalți discutaseră despre Flame – sau Eve Yarrow – la începutul întâlnirii. Raina se simțea ruşinată, chiar dacă nu avusese nimic de-a face cu trădarea lui Flame. Flame venea de pe Acherin.

Ieşi pe terenul stâncos. Deasupra capului, cerul se întuneca. Toma spusese că furtuna se intensificase. Când se întâmpla acest lucru, pe asteroid era adesea atât de întuneric încât nu puteai să-ți vezi mâna în fața ochilor. Putea vedea umbra lui Toma prin plastoidul domului de comunicații. Se îndreptă spre el. Vântul se întețea, iar ea nu-şi mai auzea sunetul propriilor paşi. Se gândi la masa de seară. Sperase să poată instala lămpi incandescente pentru a mânca afară, dar cu vântul ăsta ar fi fost imposibil.

Se opri în pragul uşii, aşteptând ca ochii să i se adapteze la lumină. Toma era aplecat asupra consolei. Se apropie. El nu se întoarse, concentrat asupra muncii sale. La început, nu putu înțelege ce vedea. Dar fusese pilot de rang înalt pe Acherin şi ştia cum funcționează o baliză de urmărire.

— Ce faci?

Vocea ei îl sperie. Se întoarse, cu surpriza pe față. Surpriză şi nelinişte.

— Raina! Credeam că ți-am spus să rămâi în cupola de conferințe.

— Răspunde-mi la întrebare. Neliniştea ticăi în interiorul ei. Aia e o baliză de urmărire.

— Este pentru Ferus. Ştii că nu ne poate găsi fără ea.

— Ăsta nu e canalul nostru codificat.

— Raina…

— Toma, ce se întâmplă?

El nu spuse nimic. Vocea ei deveni o şoaptă de neîncredere.

— Eşti… trădător?

— Nu, spuse el cu ferocitate. Cum aş putea trăda ceva ce nu există? Se aplecă în față, scuipând cuvintele. Ce facem aici, Raina? La ce ne-am angajat? La visul unui om care a fost Jedi în copilărie. Ne-a lăsat aici luni de zile ca să-i dădăcim visul.

— Ne-am oferit voluntari.

— N-ar fi trebuit să accepte oferta noastră. Ştia ce ar fi însemnat. În timp ce el

urmărea Jedi inexistenți, eu aproape am murit aici!

— Ăsta a fost riscul pe care ți l-ai asumat când i-ai promis sprijinul tău! El nu putea să prevadă boala ta. A adus mai multe provizii de îndată ce a putut.

— Şi ce am primit în schimb? Imperiul a învins, Raina, şi trebuie să acceptăm asta. Este singura cale prin care ne vom recupera planeta. Este sfâşiată de război civil.

— Iar Imperiul îi permite să moară!

— Este vina noastră! Acherinii se luptă între ei acum. Vor distruge Acherin – nu va mai rămâne nimic dacă nu acționăm acum. Au nevoie de un lider, de cineva care să restabilească guvernul şi să preia frâiele. Cineva care va avea sprijinul de care are nevoie pentru a institui reforme, pentru a repara infrastructura.

Ea se dădu înapoi, sprijinindu-se de masă.

— Pe lumina străbunilor, nu cred. Ți-au oferit şansa de a conduce Acherin, iar tu ne-ai trădat pentru asta.

— Vino cu mine, o îndemnă Toma. Ne putem întoarce pe Acherin împreună. Suntem prieteni vechi, Raina. Cei mai buni prieteni. Am luptat cot la cot. Împreună putem salva lumea noastră. Eve Yarrow se va întoarce şi ea, iar cu ea putem face orice.

— Opreşte baliza de urmărire, Toma.

— Nu, nu înțelegi...

— Nu, spuse ea, scoțându-şi blasterul. Tu nu înțelegi.

— Nu m-ai ucide.

— Aş face orice pentru a proteja această bază.

Îşi dădu seama că făcuse o greşeală când el se întorsese pe jumătate. Crezuse că era neînarmat, dar avea un pistol în mânecă.

Fulgerul o lovi în inimă. Ea trase, iar el se clătină şi căzu.

Picioarele Rainei nu mai funcționau cum trebuie. Le spunea să se mişte, iar ele o dezamăgeau. Încercă să ajungă la baliza de urmărire, dar totul era atât de întunecat. Se împiedică înainte, simțind că se prăbuşeşte, dar era ca şi cum ar fi căzut într-un nor. Acum nu mai simțea nimic.

Când lovi pământul tare, fu ca şi cum ar fi sărit în patul ei din copilărie de pe Acherin, cel plin cu plăpumile mamei sale, unde se jucase noaptea în întuneric, pretinzând că este pilot, pretinzând că este Regină, aşteptând cu nerăbdare să crească şi să facă ceva – orice – care să-i dovedească curajul.

Capitolul 17

În afara Templului, Trever lansă apelul de ajutor, iar ei răspunseră toţii. Keets, Curran, Clive şi Astri, care tocmai aterizaseră pe Coruscant, şi chiar şi Malory Lands. Tot ce trebuiau să audă era că Ferus avea probleme, iar ei apărură imediat acolo.

Îl găsiră pe Ferus în holul mare. Se adunară în jurul lui, iar Trever căzu în genunchi. Neîncrederea şi durerea îi ardeau pieptul.

— Nu, strigă el.

Astri îngenunche lângă Ferus şi îi atinse uşor părul, apoi îşi lăsă capul în mâini.

— Aşteaptă. Malory veni deasupra lui Ferus, luându-i semnele vitale. Nu este mort. Nu încă, cel puţin. Se apucă să lucreze cu instrumentele de diagnosticare. Are nevoie de o baie de bacta, dar va trebui să-l tratez aici, deocamdată.

Trever se dădu înapoi în timp ce Malory îşi pregătea medicamentele. Ea lucră asupra lui Ferus minute îndelungate, în timp ce ei aşteptau. În cele din urmă îl auziră gemând, iar Malory se dădu în spate.

— Îşi revine. Nu încerca să vorbeşti, Ferus.

— Vader...

— A plecat.

Ferus încercă să se ridice în şezut, dar Malory îl împinse în jos.

— Nu te mişca.

— E în drum spre ei... Spre asteroid. A spus că poate ajunge la oricine.

— Este confuz, spuse Malory.

— Nu, nu este, spuse Trever în timp ce se apleca şi se uita în ochii lui Ferus. Este din nou el însuşi. Ce este, Ferus?

— Avertizează-i... Ferus se ridică. Spune-le să nu se ducă.

Trever clătină din cap, cu ochii mari.

— Sunt deja acolo.

— Trebuie să ajung la ei.

— Nu poţi pleca nicăieri! Ai nevoie de o imersiune completă în bacta.

Malory încercă să îl împingă din nou uşor în jos, dar cu o surprinzătoare demonstraţie de putere, Ferus îi opri mâna.

— Ce este? întrebă Trever.

Ferus se uită la Clive şi la Astri.

— Vader a spus ceva despre trezirea unei cârtiţe. Vă amintiţi? Dar Flame... a fost un agent activ de la început. Întotdeauna are un plan de rezervă, vă amintiţi? Cineva din bază ne-a trădat. Sunt singurul care-l poate opri. Am nevoie de Forţă pentru a-l opri.

— Dar..., spuse Trever.

— Nu-ţi face griji, îi spuse Ferus. O am din nou.

* * *

Trever era îngrijorat pentru Ferus. Faţa îi era trasă şi albă, şi părea că e pe cale

să se prăbuşească. Insistase să preia scaunul pilotului de îndată ce nava se apropiase de asteroid. Din fericire, furtuna care se mişca rapid se apropiase de asteroid şi reuşi să ajungă imediat la el.

— Continuă să încerci să îi prinzi pe Solace şi Ry-Gaul la bază, spuse Ferus, continuând să consulte scanerul pentru furtună. Nu-mi place cum arată, mormăi el.

— Furtuna interferează cu sistemul de comunicații, asta e sigur, spuse Trever. Aşteaptă – am nişte pauze aici. Cred că am o linie deschisă!

Apăru o holoimagine a lui Ry-Gaul.

— Sunt aici. Întâlnirea decurge bine.

— Ry-Gaul, avem o problemă, spuse repede Ferus. Există o cârtiță la bază. Şi Vader este pe drum. Trebuie să-i evacuați pe toți. Ai înțeles?

— Recepționat. Furtuna se întețeşte... nu ştiu dacă...

Imaginea se fractură în particule de lumină.

— Cel puțin te-a auzit, zise Trever. Vor reuşi să iasă înainte de sosirea lui Vader.

— Sper că da. Ferus se lăsă pe spate şi închise ochii. Pielea îi era albă pe lângă părul său negru. Aşa sper şi eu.

* * *

Ry-Gaul, Garen şi Solace se aplecară asupra Rainei şi a lui Toma. Amândoi căzuseră la milimetri unul de celălalt.

— Toma a tras primul, spuse Solace.

Ry-Gaul închise canalul de pe dispozitivul de localizare.

— Toma a fost cârtița.

— Nu-mi pot imagina de ce, spuse Garen. Nu l-am suspectat niciodată. Nici măcar pentru o clipă.

Ry-Gaul clătină din cap.

— Nu se ştie cât de aproape este Vader.

— Mai bine i-am aduna pe ceilalți, spuse Solace. Nu avem timp de pierdut.

— Ar trebui să distrugem echipamentul înainte de evacuare, zise Ry-Gaul. S-ar putea să existe date pe computere care ar putea ajuta Imperiul.

Wil venise cu ei, nerăbdător să ajute.

— Voi face verificarea înainte de zbor şi voi pregăti totul, spuse el.

— Mă duc să îl aduc pe Lune, spuse Garen.

Ry-Gaul începu să amplaseze explozibilii în cupolă. O vor arunca în aer când vor pleca. Se uită prin vizorul de plastoid spre nava lui Flame. Wil făcea verificarea înainte de zbor. Era un noroc că nava era încă în stare să îi scoată de aici.

Să-i scoatem de aici... Vader nu lăsa nimic la voia întâmplării. Întotdeauna avea un plan de rezervă.

Ry-Gaul ieşi în fugă din cupolă. Îl putea vedea pe Wil prin fereastra cabinei de pilotaj, gata să pornească motoarele.

— Nu! strigă el.

Alergă spre navă cu viteză maximă. Explozia îl lovi în față şi se simți aruncat înapoi. Ateriză pe pământ, uitându-se la nava în flăcări. Carlinga fusese complet distrusă. Simți gustul fumului şi al prafului. Solace se apropie şi îl ajută să se ridice. Rămaseră tăcuți pentru o clipă, în timp ce durerea le umplea inimile.

— Wil Asani, spuse ea. Am pierdut unul dintre cei mai buni.

Liderii rezistenței ieşiră în fugă din cupolă.

— Ce se întâmplă? strigă unul dintre ei.

Grupul stătea la distanță mare de căldura navei în flăcări.

Solace lovi pământul cu cizma.

— Vader nu mai avea nevoie de Flame, aşa că i-a umblat la navă. Ea s-ar fi aruncat în aer. Cel mai probabil, planul era ca ea să plece înainte de atacul lor.

— Acum nu mai avem cum să plecăm.

— Va trebui să luăm poziție aici. Avem nişte armament sol-aer. Am putea rezista până la sosirea lui Ferus.

Ry-Gaul privea fix spre cer.

— Îți aminteşti de discuția despre super arma la care lucra Tobin Gantor?

— Crezi că poate distruge un asteroid de mărimea asta?

— Da, cred.

Solace înghiți în sec.

— Dacă e adevărat, nu putem să le spunem.

— Nu. Dacă se va întâmpla, e mai bine ca ei să nu ştie.

Flăcările se stingeau pe navă. Solace se uită la ea.

— Nu există nicio şansă ca acea navă să mai zboare vreodată. Se uită mai atent. Ry-Gaul, uite. Partea dinspre babord nu are prea multe avarii. Nu acolo se află capsula de salvare?

— Hai să aruncăm o privire.

Ry-Gaul se apropie de Solace. Garen li se alătură, sprijinindu-se pe bastonul pe care Toma îl făcuse pentru el.

— Capsula de salvare nu este avariată, spuse Ry-Gaul.

Apoi verifică instrumentele de bord.

— Pare a fi un miracol, spuse Garen. Va zbura.

— Şi nu este loc decât pentru o singură persoană, spuse Ry-Gaul.

Cei trei Jedi se priviră unul pe celălalt. Apoi rostiră acelaşi nume în acelaşi timp.

— Lune.

Capitolul 18

Trever se uită la scanerul pentru furtună şi înghiţi în sec. Furtuna era cea mai rea pe care o văzuse vreodată, iar asta însemna ceva. Se obişnuise să zboare în şi din furtuna masivă, dar nu o făcuse niciodată pe o asemenea intensitate. Se uită la Ferus, care se aduna, studiind cu atenţie scanerul. Tunica îi era udă de transpiraţie.

— Eşti sigur că o poţi face? întrebă Trever.

Ferus se întoarse spre el. Ochii lui păstrau lumina pe care şi-o amintea Trever, ca un far într-o noapte întunecată.

— Forţa ne va ajuta să trecem, spuse el. Încearcă să mai prinzi baza încă o dată. Aş vrea să ştiu ce vom găsi înainte să intrăm.

Trever se întoarse spre unitatea de comunicaţii. Încercă din nou să dea de Ry-Gaul sau de Solace.

— Degeaba.

— Atunci intrăm. Pune-ţi centura de siguranţă.

Ferus îşi prinse propria centură, apoi ambală motoarele şi intră direct în furtună. Merse mult mai repede decât o făcea de obicei. Se reconectase cu Forţa la Templu şi se simţea mai puternică. Corpul său ceda, dar Forţa îl ajuta să reziste. Nu avea nicio îndoială în privinţa asta.

Nava se cutremură când fu lovită de un vortex. Se învârti până când Ferus recăpătă controlul. Apoi se scufundă când un asteroid uriaş trecu pe lângă el, lăsând în urmă o undă spaţială care zdruncină nava. Trever aproape că fu aruncat de pe scaun. Schimbările magnetice severe creau aurore luminoase vibrante – frumoase de văzut, dar dificil de navigat, deoarece ascundeau mici asteroizi care se deplasau imprevizibil prin furtună.

— Câmp de asteroizi la dreapta! strigă Trever.

Nava tresări când Ferus corectă, apoi intră brusc într-o pungă spaţială mare şi plonjă. Ferus simţi o cădere terifiantă în stomac, dar lăsă nava în pace, ştiind că, dacă se lupta cu ea, ar putea-o distruge. Când simţi că punga se atenuează, aduse încet nava înapoi, întorcându-se odată cu vortexul până când găsi o gaură şi ieşi în spaţiul accidentat.

— Stele şi planete, Ferus! Faţa lui Tiever era albă. A fost cât pe ce.

Ferus viră în jurul unui asteroid de dimensiuni medii. Îl îmbrăţişă pentru o scurtă perioadă de timp, rămânând în curentul său. Era suficient de mare pentru a lăsa o mică atracţie gravitaţională pe care Ferus o putea folosi pentru a stabiliza nava. Singurul truc era să rămână aproape fără să se izbească de el. Traiectoria sa era neregulată şi se întorcea şi se balansa dintr-o parte în alta. Ferus nu se uită la panoul de instrumente. Apelă la Forţă, lăsând-o să-i spună ce se va întâmpla înainte să se întâmple.

— Ferus...

— E în regulă, Trever. Putem să stăm aici o vreme, să îl lăsăm să ne ducă mai aproape.

— Nu. În faţă. Am crezut că e un asteroid. Dar nu este.

Ferus trebui să se aplece mai aproape şi să privească prin ceața atmosferică. Prin strălucirea aurorei purpurii, văzu o formă întunecată.

— E un Distrugător Imperial, spuse el. Este Vader.

— Un Distrugător? E într-un Distrugător? Vocea lui Tiever deveni înaltă şi subțire. Asta nu este o veste bună. Ar putea avea sute de nave de luptă în chestia aia.

— Mă îndoiesc. Probabil că se deplasează cu un echipaj mic. Nu va crede că va avea nevoie de atât de mult sprijin. Trebuie doar să sperăm că putem ajunge înaintea lui acolo şi să-i evacuăm pe ceilalți.

— Nu putem zbura mai repede decât un Distrugător!

— Nu-mi spune că nu putem, Trever. Doar ai grijă la asteroizi.

Ferus se menținu în protecția asteroidului. Vestea bună era că până şi sistemele unui Distrugător ar fi fost inoperabile. Nu ar fi detectat nava lui Ferus pe radar. Singurul avantaj, după cum vedea Ferus, era că ştia cum arată asteroidul. Fusese la baza secretă de destule ori încât putea să recunoască asteroidul din spațiu. Pentru altcineva, ar fi arătat ca oricare altul. Şi spera ca Ry-Gaul să fi dezmembrat baliza de urmărire. Vader ar fi avut coordonatele generale, dar nu ar fi ştiut locul exact al bazei.

Asteroidul se prăbuşi brusc într-o pungă spațială. Ferus anticipase acest lucru cu o jumătate de secundă înainte şi compensase deja prin ridicarea navei, ieşind din raza de acțiune a atracției gravitaționale. Nava fu trântită şi legănată înainte şi înapoi, dar o menținu stabilă. Erau aproape.

Departe în față, Ferus putea vedea norul revelator din jurul bazei de pe asteroid. Apoi verifică poziția Distrugătorului. Singura lui speranță era ca Vader să treacă pe lângă asteroid.

* * *

— Există o navă pe radar, îi spuse Solace lui Ry-Gaul pe un ton scăzut. Am avut o vedere clară înainte să se stingă. Seamănă cu un Distrugător.

Ry-Gaul aprobă din cap. Se ghemui lângă Lune.

— Eşti gata?

Băiatul clătină din cap.

— Nu vreau să vă părăsesc.

Ry-Gaul îşi puse mâinile pe umerii lui.

— Ştii că trebuie, totuşi, nu-i aşa? Mama ta are nevoie de tine. Galaxia are nevoie de tine, de asemenea. Trebuie să te maturizezi şi să fii în siguranță.

Lune aprobă din cap, cu ochii cenuşii ațintiți asupra feței lui Ry-Gaul.

Garen se ghemui lângă el.

— Ține minte tot ce te-am învățat. Forța te va proteja.

— Încrede-te în Forță, nu în instrumente, ca să te ajute să treci prin furtună, spuse Solace. Odată ce ai trecut, computerul de navigație va fi operațional. Găseşte cel mai apropiat port spațial şi aterizează. Găseşte pe cineva în care să ai încredere ca să te ajute să te întorci pe Coruscant.

Lune nu plângea niciodată, dar acum fața îi era crispată de efortul de a-şi reține lacrimile.

— Nu e corect să-ți părăseşti prietenii.

— Ba da, este, zise Garen. Tu eşti speranța noastră, Lune. Te trimitem la drum.

— Fie ca Forța să fie cu tine, spuse Ry-Gaul. Aminteşte-ți ce te-am învățat şi ai

încredere în tine.

— Curaj, îi spuse Solace. Era ciudat. Aici, la sfârşit, găsise în sfârşit cuvinte de liniştire. Ştim că o poți face.

Lune intră în capsula de salvare. Jedii stăteau împreună, umăr lângă umăr. Deasupra lor, cerul se agita cu o atmosferă groasă, norii se ciocneau între ei, dar ştiau că furtuna scădea în intensitate.

— Am avut o călătorie bună în această viață, spuse Ry-Gaul. Sunt gata să mă alătur Forței.

— Galaxia îşi va găsi din nou echilibrul, spuse Garen. Nu va avea nevoie de noi pentru a o face.

— Mă bucur să fiu aici cu voi, spuse Solace.

* * *

Totul funcționase atât de bine, gândi Darth Vader.

Ferus Olin era mort. Sau aproape mort. Suficient de aproape pentru a muri încet pe podeaua Templului, pentru a suferi aşa cum suferise el pe Mustafar. Iar acum se afla în poziția perfectă pentru a testa primul prototip al super armei prin distrugerea visului lui Ferus – şi a începuturilor unei rebeliuni. Nu avea nevoie de baliza de urmărire. Deja avea coordonatele. Îi presase pe oamenii de ştiință de pe *Despayre* să elaboreze un program care să estimeze, pe baza unei balize de localizare, dimensiunea, greutatea şi atracția gravitațională. Putea ținti asteroidul fără probleme.

Şi iată-l în față, rotindu-se într-un nor gazos.

— Setați coordonatele, spuse Vader echipajului.

— Sunt setate.

— Fixați-vă.

— Fixat.

— Foc.

* * *

Trever țipă. Fulgerul de energie fusese uriaş şi lovi asteroidul în plin.

Acum era acolo, învârtindu-se în fața lor. Apoi nu mai erau decât resturi.

Reacția exploziei fu atât de mare încât lovi nava şi o aruncă înapoi. Nava se clătină şi se rostogoli. Ferus se luptă să o țină sub control, în timp ce creierul său încerca frenetic să înțeleagă ceea ce tocmai văzuseră ochii lui.

Baza dispăruse.

De undeva, îl auzi pe Trever țipând.

— Nu, nu, nu, nu, nu, nu...

Ry-Gaul... Solace... Garen... Oryon... Lune... Liderii rezistenței de pe zeci de planete. Simțea pierderea atâtor vieți ca pe o mare durere în interiorul său. Forța Vie se retrase ca un val care îl făcu să cadă din picioare.

Luminile roşii străluciră. Alarmele cabinei de pilotaj răsunară.

— Intrăm în avarie de sistem! strigă Trever.

Ferus se luptă să salveze nava. Se întinse către Forță. Trebuia să preia controlul pentru că trebuia să-l urmeze pe Darth Vader. Trebuia să îl urmeze pentru că trebuia oprit, iar Ferus trebuia să găsească o cale să o facă.

Fu ca şi cum Ry-Gaul îi vorbi la ureche.

— Priveşte.

Se uită. Era un mic arc de lumină, prea slab pentru a fi o stea, cu o traiectorie de viteză. O capsulă de salvare.

— Lune, şopti Ferus.

Se luptă cu nava muribundă. O împinse într-un curent care era cumva stabil. Era ca un dar pe care i-l dăduseră prietenii săi.

Distrugătorul navigă prin norul de resturi, îndreptându-se să scape de furtună.

Avu un moment de calm pentru a gândi. Avea două opțiuni. Să urmeze capsula de salvare, sau să-l urmeze pe Vader. Furia lui era o cale. Speranța era alta.

Apoi alese.

Capitolul 19

Furtuna de nisip sufla de două săptămâni la rând. Nopțile erau ciudat de reci, iar diminețile amare. Fără un soare care să o coacă, frigul se infiltrase în colibă. Zgomotul nisipului care lovea pereții şi urletul vântului puteau să te înnebunească, dacă aveai înclinația asta. Obi-Wan Kenobi ştia că acea furtună, ca toate celelalte, va trece destul de repede. Până atunci, trăia cu curaj. Nisipul se afla în mâncarea lui, în aşternut, în părul lui.

Anakin urâse întotdeauna nisipul. Acum, Obi-Wan ştia de ce.

Nu auzi bătaia peste zgomotul vântului, dar simți o prezență în fața uşii sale. Obi-Wan o deschise un pic. Ferus stătea în picioare, bărbos acum, cu nisipul gros în păr, cu ochii aproape închişi de murdăria şi nisipul care îi lipeau pleoapele. Obi-Wan îl trase înăuntru şi închise uşa.

Văzu imediat că Ferus nu putea vorbi. Forța Vie era slabă în el. Obi-Wan îl conduse spre canapeaua de dormit şi îl lăsă acolo. Se grăbi apoi să facă rost de provizii.

Spălă fața lui Ferus cu apă caldă, eliberând uşor nisipul întărit. Se tot ducea şi se întorcea de la cisternă pentru mai multă apă şi cârpe. Îi verifică rănile şi îi administră bacta. Era evident că avusese parte de o luptă. Avea o contuzie mare pe frunte, o alta în partea din spate a craniului.

Dar nu asta era ceea ce diminuase Forța din el.

Ferus se uită la el. Ochii i se umplură de lacrimi. Închise ochii şi se întoarse cu fața la perete.

Dormi timp de trei zile.

* * *

Ferus se trezi la miezul nopții în a treia zi. Obi-Wan îl auzi agitându-se şi coborî în cămară, unde aştepta o oală cu tocană. O încălzi, apoi o puse într-un castron din ceramică groasă pentru a-i păstra conținutul cald. Turnă apă din cisternă într-un ulcior şi aduse totul sus pe o tavă mică.

Ferus se ridicase în poziție de şezut. Obi-Wan aşeză tava în poala lui, dar Ferus clătină din cap.

— Ai ajuns până la uşa mea, spuse Obi-Wan. Trebuie să fi vrut să trăieşti.

Ferus mâncă. Când bolul şi ulciorul fură goale, Obi-Wan le scoase din încăpere. Apoi se aşeză cu fața la Ferus, aşteptând.

Cuvintele se revărsară. Vader. *Apusul.* Ry-Gaul, Garen, Solace – toți cei pe care voise să-i salveze. Toma şi trădarea. Flame. Un asteroid de mărimea unei planete dispărând în fața ochilor lui. Cum totul se transformase în praf. Cum Obi-Wan îl avertizase, iar el ignorase avertismentele. Cum era numai vina lui.

— Ştiu că nu este modul Jedi de a spune asta, zise Ferus, amărăciunea şi înfrângerea din vocea lui provocându-i durere lui Obi-Wan. Dar eu sunt responsabil. Am fost orb. Am crezut că îl pot învinge pe Vader – asta mă motiva mereu, iar acel impuls distructiv m-a orbit la lucruri pe care ar fi trebuit să le ştiu.

— Aveai un Holocron Sith care lucra asupra ta, spuse Obi-Wan. Nu sunt mulți Jedi care să poată rezista acelor voci. Cei mai mari dintre noi au fost doborâți. Dar la momentul potrivit ai reuşit.

— Am ajuns prea târziu.

— L-ai salvat pe Lune. Ai ales calea cea bună. Ai urmat capsula de salvare. L-ai dus înapoi lui Astri.

— Tu nu înțelegi. Asta nu este suficient pentru a mă salva. Nu ştiu cum să merg mai departe. În peştera de pe Illum, am avut viziuni. Am văzut o minge de foc care l-a mistuit pe Garen. Ar fi trebuit să ştiu!

— Viziunile nu erau despre viitor, ci despre propriile tale temeri.

— Am văzut-o pe Siri şi ea m-a avertizat. Mi-a spus că încă nu mi-am pierdut aroganța. Că eu doar credeam că m-am schimbat!

— Din nou, propriile tale temeri.

— Dar, Obi-Wan… Vocea lui Ferus era răguşită, iar ochii îi erau bântuiți. Ceea ce am văzut a fost adevărat.

— Aceste lucruri nu s-au întâmplat din cauza eşecurilor tale, Ferus. S-au întâmplat pentru că cineva le-a făcut să se întâmple. Darth Vader este responsabil pentru aceste morți. Nu tu. El este cel care a pus la cale planul de a-i ucide. El este cel care a distrus acel asteroid.

Obi-Wan rămase minute lungi tăcut alături de Ferus. Îşi aminti de propria amărăciune, de propria ruşine şi disperare. Ce îl salvase? Cum putea să-l salveze pe Ferus?

— Iertarea nu este un sentiment, spuse Obi-Wan în cele din urmă. Este o decizie pe care trebuie să o iei pentru tine însuți în fiecare zi. În fiecare zi, vei lupta pentru un moment de pace.

— Asta este o călătorie pe care nu sunt înclinat să o fac. Ferus se lăsă pe spate, epuizat. Toți cei pe care îi iubesc sunt morți.

— Nu toată lumea.

Ferus se gândi la Trever.

— Nu. Nu toată lumea.

— Într-o zi vei avea pace, Ferus, spuse Obi-Wan. Până atunci îți voi da singurul lucru pe care ți-l pot da.

Ferus deschise ochii. Privirea lui Obi-Wan era blândă. Obi-Wan reuşise să treacă peste propria disperare. Cunoştea calea.

— Ce anume?

Se aşteptase la o înțelepciune blândă, sau poate la o lecție Jedi. În schimb, Obi-Wan vorbi cu o voce vioaie şi practică.

— O slujbă.

Capitolul 20

Totul era pregătit pentru plecarea lui. Nava era alimentată cu combustibil şi aştepta în hangarul de lângă *Districtul Portocaliu*. Keets şi Curran veniseră să-şi ia rămas bun. Dex era cu ei, din nou în scaunul său cu repulsor. Pierduse în greutate în timpul bolii sale şi avea jumătate din mărimea pe care o avusese înainte.

— Oriunde te-ai duce, să ai grijă şi să fii sănătos, prietene, spuse Dex.

Îl bătu pe spate cu toate cele patru brațe.

— Dacă ai nevoie de noi, vom fi acolo, spuse Keets.

— Mergem cu o sută de niveluri mai jos, spuse Curran.

— Am găsit un cartier asemănător *Districtului Portocaliu*.

— Doar că nu este portocaliu, spuse Keets. Oricum, nu mi-a plăcut niciodată culoarea. Am găsit o colonie de *Şterşi*. S-au instalat într-un câmp abandonat de cisterne gigantice, care aprovizionau cu apă Oraşul Galactic. Le-au umplut cu apă. E ca şi cum ai trăi pe o lume a apei. Vom trăi într-o casă aflată pe o plută. Nu-i rău.

— Nu-i vom uita, spuse Curran. Solace, Ry-Gaul, Oryon, Garen, Raina. Au fost eroi cu toții.

— Vom fi pregătiți să luptăm când va veni timpul, spuse Keets.

Dex se aplecă pentru a vorbi o clipă cu Ferus.

— Niciodată nu am crezut în a doua încercare, să ştii. Ai făcut tot ce ai putut, iar asta e întotdeauna suficient de bun. Vom vedea mai multe înfrângeri înainte să terminăm. Cu toții au fost mari eroi, dar vor fi şi alții care vor veni să le ia locul.

Svivrenii nu îşi luau niciodată rămas bun. Cu tristețe în ochi, Curran îşi luă rămas bun în mod tradițional de pe planeta sa natală.

— Călătoria începe, aşa că, du-te.

Curran, Keets şi Dex se urcară din nou în speederul lor ponosit. Ferus privi până când vehiculul se amestecă în trafic şi nu îl mai putu distinge.

Se întoarse şi începu să meargă. Mai era un singur lucru de făcut. Şi era cel mai greu dintre toate.

* * *

Trever îl aştepta alături de Malory Lands. Aveau la dispoziție clinica doar pentru douăzeci de minute; Malory aranjase asta. Paşii lui Ferus şovăiră. Dintre toate lucrurile pe care le avusese de făcut în ultimele luni, acesta i se părea cel mai imposibil.

El şi Obi-Wan discutaseră despre asta. Trever fusese cu ei de la început. Auzise că Vader era Lord Sith. Ştia că Împăratul era un Sith. Această cunoaştere îl putea pune în mare pericol, dar Ferus avea o modalitate de a-l proteja.

Malory îl luă deoparte.

— Am lucrat la formulă de când mi-ai dat-o. Pot localiza amintirile lui Trever destul de precis.

— Vreau să-şi amintească de părinții lui. De copilăria lui, spuse Ferus.

— Îşi va aminti. Dar... Malory ezită. Înțelegi, nu-i aşa, că dacă şterg ultimul an,

s-ar putea să nu-şi mai amintească de tine? Amintirile lui vor fi disparate începând cu moartea tatălui şi a fratelui său. Se vor intersecta cu perioada în care v-a cunoscut pe tine şi pe Roan.

Se simțea ca şi cum îl sfâşia o mare durere. Să-l scoată pe Roan dintr-o altă amintire se simțea ca o altă moarte. Şi avea să-l piardă şi pe Trever.

Ferus înghiți în sec.

— Ştiu.

— I-am explicat totul lui Trever. Aşteaptă să vorbească cu tine.

Ferus se apropie de băiat. Se aşeză lângă el pe masa de examinare.

— Deci, cred că asta înseamnă *la revedere*, spuse Trever. Poate. Ştii, partea cea mai rea este că nu-mi voi mai aminti ce erou grozav am fost. Nu m-am gândit niciodată că aş putea fi un erou.

— Vei avea şansa să fii din nou erou. Iar eu îmi voi aminti mereu de tine ca atare.

— Am fost destul de grozav, e adevărat.

Malory veni în spatele lor.

— A sosit timpul. Procedura va dura cel puțin douăzeci de minute, aşa că...

— Voi aştepta în hangar.

Ferus şi Trever săriră de pe masă. Ferus se întoarse spre Trever şi îl îmbrățişă.

— Am mințit mai devreme. Vocea lui Trever era înăbuşită. Cea mai rea parte va fi să te uit.

Fuseseră momente în ultimele zile când Ferus se întrebase dacă încă mai avea o inimă. Acum ştia că are. Se simți orbit de durerea lui.

— Eşti cel mai bun prieten al meu, zise Ferus. Asta nu se va schimba niciodată.

Făcu un pas înapoi. Se uită la Trever, dorind să-şi amintească afecțiunea din privirea băiatului. Apoi se îndepărtă, deschizând uşa clinicii.

— Să nu mă uiți! strigă Trever după el.

Ferus ezită, apoi ieşi, lăsând uşa să se închidă încet în urma lui.

* * *

Vader stătea cu Lordul Sidious în camera privată a Stăpânului său, deasupra biroului din Senat. Şedința sa de informare fusese scurtă şi satisfăcătoare. *Apusul* fusese un succes. Mişcarea de rezistență era moartă. Testul preliminar pentru super armă dovedise că într-o zi va funcționa aşa cum se aşteptau.

Ferus Olin era mort. Sau dispărut. Aproape că nu mai conta.

Făcuse totul, tot ce-şi dorea Stăpânul său şi chiar mai mult.

— Succesul primei etape a super armei mă mulțumeşte, spuse Lordul Sidious. Ceea ce nu mă mulțumeşte este că ai picat testul meu.

Vader fu surprins.

— Nu înțeleg, Stăpâne. Am anihilat rezistența. L-am distrus pe Ferus Olin. El nu era aliatul nostru. A fost inamicul nostru.

— Bineînțeles că a fost duşmanul nostru, spuse Lordul Sidious. Şi bineînțeles că am vrut ca tu să-l distrugi. Nu acesta a fost testul.

— Testul...

— Te-ai luptat cu el cu emoție. La fel cum ai presat-o pe Zan Arbor să creeze acel agent de memorie. Da, ştiu despre asta, despre cât de mult ți l-ai dorit. Am sperat la mai mult de la tine, ucenicul meu. Mă aşteptam să-l laşi în urmă pe Anakin Skywalker.

Prin acțiunile tale mi-ai arătat că Anakin nu e mort. Până când nu va fi mort, Lordul Vader nu se poate ridica cu adevărat.

Primea o mustrare în loc de laudă. În loc de recompensă, primea un avertisment.

— Tu ai ucis-o. Asta a fost bine – te-a adus la mine.

Ai ucis-o. Asta a fost bine. Vader fu şocat de durerea şi de furia care îl cuprinseră la cuvintele Maestrului său. Ar fi putut cu uşurință să-l doboare pe Sidious.

Lordul Sidious zâmbi.

— Vezi? îl tachină el.

Stăpânul său avea dreptate. Anakin nu era mort. Dacă Anakin ar fi fost cu adevărat mort, nu ar fi simțit această disperare.

— Trebuie să accepți – toți paşii sunt necesari când rezultatul este acesta. Lordul Sidious ridică un braț şi privi Coruscantul sclipind în jurul lor, stelele şi planetele arzând deasupra. Galaxia este în mâna noastră, vorbi el tăios.

— Îl voi elimina pe Anakin, Stăpâne. Şi... pe ea.

Îşi va forța mintea pentru asta. O va alunga pe Padme fără ajutorul drogului. O va face cu furia lui. Cu voința lui. Cu tot ceea ce făcuse, cu tot ceea ce era în spatele lui, unde altundeva s-ar fi dus, ce altceva ar fi putut face, decât asta?

Se înclină cu supunere. Privirea palidă a Stăpânului său trecu dincolo de el, spre cerul întunecat al nopții.

— Ai grijă să o faci. Pentru că până în acea zi, oricât de util îmi vei fi, vei fi un eşec.

* * *

Astri şi Clive sosiră în nava pe care o procurase Dex pentru ei.

— Am aranjat o casă pe Bellazura, îi spuse Astri lui Ferus. Este aproape de plajă, aşa că poți vedea apa. Are grădină. Avem documente de identitate şi credite... Vocea ei se întrerupse. Îl vom creşte împreună cu Lune. Va avea din nou un frate. Şi părinți... Vom avea grijă de el.

— Ştiu că va avea cea mai bună viață posibilă, spuse Ferus.

— Chiar şi cu mine ca tată? încercă Clive să glumească.

— Ei bine, cu excepția acelei părți, spuse Ferus.

Astri aruncă un braț în jurul lui Clive.

— Va fi un tată grozav. Doar că încă nu ştie asta.

— Malory i-a spus că a avut un accident, zise Clive. Că i-a şters părți din memorie, inclusiv faptul că noi l-am adoptat. Ea spune că nu-şi va aminti de noi, dar cu un contact constant ne-ar putea asocia cu sentimentele bune din trecutul lui.

Ferus aprobă din cap.

Un speeder medical se apropie şi ateriză. Trever coborî, uitându-se în jur de parcă nu mai văzuse hangarul până atunci. Malory se uită prin hangar la Ferus şi aprobă din cap. Experimentul avusese succes.

Ferus îl privi pe Trever traversând hangarul. Simți că i se taie respirația. Trever avea un mers diferit. Uitase că Trever fusese o persoană diferită cu şase luni în urmă. Fusese un hoț de stradă. De-a lungul timpului petrecut cu Ferus, Trever îşi pierduse îndrăzneala şi defensiva. Acum totul se vedea în mersul lui.

Ia-ți înapoi mersul de erou, Trever.

Ceva lipsea şi în ochii lui Trever. Toată acea tristețe. Nu-şi mai amintea de Garen,

sau de Ry-Gaul, sau de Solace. Nu-şi amintea că văzuse asteroidul explodând în fața ochilor lui. Cel puțin asta era ceva. Trever fusese scutit de această amintire.

Privirea băiatului trecu peste el ca şi cum ar fi fost un străin.

Malory îl prezentă lui Clive şi Astri. Lune coborî în fugă pe rampa navei şi se repezi spre el, strigându-i numele. Trever păru surprins.

— Bănuiesc că sunteți noua mea familie, spuse Trever. Nu arătați aşa de rău.

— Iar acesta este Ferus Olin, spuse Malory. Este de pe planeta ta natală.

Trever se întoarse spre el.

— Mă bucur să te cunosc.

Ferus nu putea vorbi.

— O să pornim acest spectacol? întrebă Trever. Nu-mi mai amintesc bucăți din vechea mea viață, aşa că sunt cam nerăbdător să încep cu cea nouă.

Ferus îşi curăță gâtul.

— La revedere.

— La revedere! Hei, uau, ăla e crucişătorul nostru? Super! Trever se grăbi spre nava lui Astri şi Clive. Haide, puştiule! îi spuse el lui Lune.

Lune ezită înainte să se întoarcă.

— Fie ca Forța să fie cu tine, îi spuse el lui Ferus.

— Fie ca Forța să fie cu tine, Lune. Ai fi fost un Jedi bun. Ai grijă de Trever. Dar să nu-l laşi să afle asta.

Lune zâmbi şi fugi.

— Nu-mi iau rămas-bun, spuse Clive. Am o presimțire că te voi revedea. Ai un obicei enervant de a apărea când mă aştept mai puțin.

— Nu se ştie niciodată, spuse Ferus.

O îmbrățişă pe Astri, apoi pe Clive. Malory se urcă în nava ei. După ce îi administrase agentul de memorie lui Trever, distrusese toate datele despre el, inclusiv restul de agent. Era prea periculos pentru a-l menține activ cât timp Imperiul controla galaxia.

Privi nava lui Malory ridicându-se şi alăturându-se traficului. Nava lui Astri o urmă. În inima lui, le ură viață lungă şi cât mai multă pace.

Nu avea să-i mai vadă niciodată.

Capitolul 21

Pajiştile de pe Alderaan erau vaste şi frumoase. Ferus trăia la marginea marii reguini sălbatice care se afla peste mare, vis-a-vis de Aldera. Destul de aproape de oraş, dar nu făcea parte din el.

Bail îi găsise o casă cuibărită într-o mică vale. Nu avea vecini apropiaţi. Povestea lui de acoperire era că era botanist, lucrând la o lucrare importantă despre ierburile de pe Alderaan.

Adevărata lui muncă era să o protejeze pe Prinţesa Leia.

Nu era aici ca bodyguard, ci ca paznic. Aşa cum Obi-Wan îl veghea pe Luke de la distanţă, el ar fi fost aici dacă Leia avea nevoie de el. Ea nu-l va cunoaşte niciodată, dar el va fi mereu acolo. Se va asigura că nu va fi în pericol. Fiica lui Anakin Skywalker şi a lui Padme Amidala va fi mereu în siguranţă.

Ferus stătea în faţa uşii micii sale locuinţe. Soarele îi lumina faţa şi vântul îi flutura părul, dar nu le simţea. În schimb, simţea doar amintirile tuturor vieţilor care îl atinseseră şi a persoanelor pe care le iubise. Trever trăia în el, şi Roan. Jedii alături de care luptase. Eroii pe care îi cunoscuse.

Obi-Wan îi spusese să aibă încredere că se va ridica o rebeliune. Va dura ani, dar va veni. Cuvintele lui Dex îl liniştiseră. În mintea lui, Ferus îi vedea pe Garen, Solace şi Ry-Gaul, dar vedea şi noii eroi din spatele lor, care se pregăteau să le ia locul.

Obi-Wan avusese dreptate în privinţa iertării. Ferus se simţea pe sine însuşi câştigând puţin mai multă iertare în fiecare zi. Îl iertase chiar şi pe Anakin – asta pentru că el nu se apropiase de linia pe care Anakin o depăşise? Sub tunica lui era o cicatrice roşie – un semn care să-i amintească faptul că atinsese partea întunecată a Forţei. Poate că acea cicatrice îi va reaminti despre nevoia de compasiune. Şi într-o zi va fi capabil să o îndrepte spre el însuşi.

Obi-Wan îi împărtăşise câteva dintre cuvintele lui Qui-Gon Jinn înainte să părăsească Tatooine. *Conexiunea cu Forţa este un dar pe care îl onorăm nu doar în inimile noastre, ci şi în alegerile noastre.*

— Ai ales să trăieşti, îi spusese Obi-Wan. Acum trăieşte cu onoare.

Privirea lui se îndreptă spre oraşul Aldera. Aceasta era noua lui casă. Ferus ştia în sinea lui că nu va părăsi această planetă în viaţă. Aceste pajişti îi vor păstra spiritul într-o zi.

Aici va trăi, până în ziua în care se va alătura Forţei şi prietenilor săi – şi lui Roan – în sfârşit. Până atunci, ar fi schimbat viaţa pe care o avusese pentru aceasta.

Îşi va lua rămas bun de la toate lucrurile pe care le cunoscuse.

Călătoria începe, îşi spuse lui însuşi. *Aşa că, du-te.*

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor prin hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri, ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună din Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generaţii după generaţii, şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul

lor avea să prospere şi să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un Senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma din partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic

şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată Guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinţe pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei Senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului Senatorial şi socotea că, odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor Rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate prin toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea Senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului

Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroșilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare și armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme și-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeași conferință, l-a sfidat în mod fățiș pe Palpatine și chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism și genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;

Ai înlăturat conducătorii aleși ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi și Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis și întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare și prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuși.

Noi, Alianța Rebelă, în numele și cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public și solemn intențiile noastre:

Să luptăm și să ne opunem ție și forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta și distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezășie proprietățile, onoarea și viețile noastre.”

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine și a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase și specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați și întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

